

ॐ

ஸ்ரீவாமஜ கொஸர்
சிவாகம கோஷம்
சிவாகமக் களஞ்சியம்

ஸ்ரீவாமஜ ப்ரஜாண ஸம்முஹ: - ப்ரகாரணர் 1
சிவாகம ப்ரமாண சங்ரஹ: - ப்ரகரணம் 1
சிவாகம ப்ரமாண சங்கிரகம் - தொகுதி 1

ஆசிரியர்
கோப்பாய் சீவம்

ஐ.

ஸ்ரீவாமஜ கொஸ்ஸு

शिवागम कोशम्

சிவாகமக் களஞ்சியம்

ஸ்ரீவாமஜ ப்ரமாண ஸம்முஹ: - ப்ரகாணஜ 1

शिवागम प्रमाण संग्रहः - प्रकरणम् 1

சிவாகம ப்ரமாண சங்கிரகம் - தொகுதி 1

சிவாகமசேகரம், சிவலிங்க பிரதிஷ்டாவிதி முதலிய
நூல்களிலிருந்தும்
மூலசிவாகமங்களிலிருந்து நேரடியாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட
சிவாகமக் கிரியைகள் சம்பந்தமான
முக்கியமான சுலோகங்கள் சிலவற்றின்
தமிழ் விளக்கத் தொகுப்பு

ஆசிரியர்

கலாபூஷணம், வித்யாபூஷணம், சாதக சிரோமணி
பிரம்மஸ்ரீ ப. சிவானந்த சர்மா B.A.(Hons)
(கோப்பாய் சிவம்)

வெளியீடு

டிசம்பர்-2019

சர்வானந்தமய பீடம்

நூல் வெளியீட்டுத் தரவுகள்

நூலின் பெயர் : சிவாகம ப்ரமாண சங்கிரகம் - தொகுதி 1
 மொழி : சம்ஸ்கிருதம் (கிரந்தம், தேவநாகரி), தமிழ்
 விடயம்: : சிவாகமசேகரம், சிவலிங்க பிரதிஷ்டாவிதி முதலிய
 நூல்களிலிருந்தும் மூலசிவாகமங்களிலிருந்து நேரடியாகவும்
 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிவாகமக் கிரியைகள் சம்பந்தமான
 முக்கியமான சுலோகங்கள் சிலவற்றின்
 தமிழ் விளக்கத் தொகுப்பு
 வெளியீடு : சர்வானந்தமய பீடம்
 முதற்பதிப்பு : டிசம்பர் 2019.
 தொகுப்பும் கணினி வடிவமைப்பும் :
 பிரம்மஸ்ரீ ப. சிவானந்த சர்மா B.A.Hons.
 (கோப்பாய் சிவம்)
 “ஸ்ரீநகரம்”, அளவோடை வீதி, இணுவில் மேற்கு,
 சுன்னாகம், ஸ்ரீலங்கா.
 தொ.பே. 021 224 1504 0773018266
 மின்னஞ்சல் : kopaysivam@gmail.com
 ISBN : 978-955-4078-09-3
 அச்சுப்பதிப்பு : கஜானந்த ஓவ்செற் பிறின்ரேரஸ்
 இணுவில்.
 விலை : ரூபா 600.00

Title : Sivaagama Pramaana Sangraham - part I
 Editor : P.Sivananda Sarma B.A. (Hons.)
 (Kopay Sivam)
 Address : “Srinagaram” Alavodai Veethy,
 Inuvil west, Inuvil. Srilanka.
 T. P. : 0094 21 224 1504 / 0094 773018266
 e-mail: kopaysivam@gmail.com
 Publishers : ‘Sarvanandamaya Peetam’
 ISBN : 978-955-4078-09-3
 First Edition : December 2019

Price : Rs. 600 /=

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சிவாகம சேகரம் - பிரதிட்டாவிதி - முதற்பாகம்
யாழ்ப்பாணம், அச்சுவேலி சிவஹீ ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள் -
பருத்தித்துறை கலாநிதி யந்திரசாலை - 1949
2. சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதி - இரண்டாம் பாகம்
யாழ்ப்பாணம், அச்சுவேலி சிவஹீ ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள் -
பருத்தித்துறை கலாநிதி யந்திரசாலை - 1953
3. சகலாகம சார சங்கிரகம் - 2ம் பதிப்பு
கொ. ஷண்முகசுந்தர முதலியார்
சென்னை சிந்ததிரிப்பேட்டை சிவஞானபோத யந்திரசாலை
கலி 5002 சார்வரி வருடம் சித்திரை மாதம்.
4. உத்தர காரணாகமம் - கொ. ஷண்முகசுந்தர முதலியார்
சென்னை சிந்ததிரிப்பேட்டை சிவஞானபோத யந்திரசாலை
கலி 5003 பல்வ வருடம் தை மாதம்.
5. காமிகாகமம் - பூர்வபாகம் - சி. சுவாமிநாத சிவாசாரியர்
சென்னை தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம். - 1977
6. சுப்ரபேதாகமம் - மயிலை அழகப்ப முதலியார்
சென்னை சிந்ததிரிப்பேட்டை சிவஞானபோத யந்திரசாலை
கலி 5006 பில்வங்க வருடம் ஜப்பசி மாதம்.
7. மகுடாகமம் - சி. சுவாமிநாத சிவாசாரியர்
சென்னை தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம். - 1977
8. குமாரதந்திரம் - வியாகரண சிரோமணி இ. எம். கந்தசுவாமி சர்மா
சென்னை தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம். - 1974 (1975)

முன்னுரை

மிக நீண்ட காலத் தேவை.....

மிக நீண்ட கால ஆசை.....

மிக நீண்ட கால உழைப்பு.....

மிகப் பலரின் எதிர்பார்ப்பு..... ஆகியவற்றின் விளைவாக இந்நூல் வெளிவருகிறது.

சிவாகமங்கள் இரகசியமாகப் பேணப்பட்டு வந்தவை. அப்படியே தொடரவேண்டும் என்பது பலரது விருப்பம். ஆனால், இன்று நம்மவர் களைத்தவிர ஆங்கிலேயர்கள், பிரஞ்சுக்காரர் என வெளிநாட்டவர் பலரும் சுலபமாக சிவாகமங்களைப் படித்து - ஆராய்ந்து - வெளியிட்டு வருகின்றனர். சிவாகமங்கள்பற்றி அரைகுறையான தகவல்கள் பல - ஏன், தவறான தகவல்கள்கூட - ஊடகப் பொதுவெளிகளில் உலாவருகின்றன. இந்த நிலையில் மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் பேசுவது சரியாகுமா?

“சிவாகமங்களிலே இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது” என்ற வார்த்தைப் பிரயோகத்தைக் கவசமாக வைத்து பலர் பல காரியங்களைச் செய்துவருகின்றனர். புதிய சடங்காசாரங்களும் கிரியாவினோதங்களும் நாளுக்குநாள் உருவாகிவருகின்றன. அவை சரியா - தவறா என விவாதங்களும் எழுந்துகொண்டிருக்கின்றன. சடங்காசாரங்கள் போன்ற வெளிவிவகாரங்கள் காலமாற்றத்தூன் இசைந்துபோகவேண்டியவை. ஆவைபற்றி அதிகம் கவலைப்படத்தேவையில்லை. ஆனால் கிரியைகள் அடிப்படையானவை. சிவாகமங்களை மூலமாகக்கொண்ட அவற்றை ஒருநிலைப்படுத்தவேண்டியதும், ஒருமுகப்படுத்தவேண்டியதும் நம் கடமை.

இன்று நமது உள்நாட்டைவிட வெளிநாடுகளில்தான் மிக அதிகமாக ஆலய விழாக்கள், பண்பாட்டு விழாக்கள் என்பன கோலாகலமாக நடைபெறுகின்றன. நம் நாட்டு மக்கள்தான் அவற்றை நடத்துகிறனர். இங்கே பக்தர்களாகவும் பார்வையாளர்களாகவும் இருந்த அடியார்கள் அங்கே நிர்வாகிகளாகவும் வழிநடத்துநர்களாகவும் மாறிவிட, இங்கே முதல்வர்களாக இருந்த சிவாசாரியர்கள் சேவை வழங்குநர்களாக மாறுகின்ற சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்படுகின்றன. (எல்லா இடங்களிலுமல்ல) சிவாசாரியர்கள் தமது ஆளுமை களை வளர்த்துக்கொள்ளாத நிலைதான் இதற்குக் காரணம். வெளிநாடுகளில் ஈழத்து சிவாசாரியர்களும் தமிழகத்து சிவாசாரியர்களும் ஒன்றாகப் பணிபுரிகின்ற சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம். அப்போதெல்லாம் பல முரண்பாடுகள் தலைதூக்குவதுண்டு. பரம்பரிய முறைகளில் உள்ள வேறுபாடுகளே இதற்குக் காரணம். உதாரணமாக கும்பங்களை சுவாமிக்கு அபிஷேகம் செய்கின்றபோது தேங்காயை எடுத்துவிட்டு அபிஷேகம் செய்கின்ற மரபு தமிழகத்தில் பல ஆலயங்களிலுண்டு. ஈழத்தில் கும்பம் அப்படியே அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது. இதுபோல் முரண்பாடுகள் ஏற்படுகின்ற வேளைகளில் எது சரி? எது பிழை? என்ற கேள்விகள் தலை தூக்குகின்றன.

“சிவாகமம் என்ன சொல்கிறது? பத்ததிகள் என்ன சொல்கின்றன? என அவ்வேளைகளில் ஆராயவேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது. சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதி பார்த்தீர்களா? அச்சவேலியார் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்? என்ற கேள்விகள் தலைதூக்குகின்றபோதுதான் விவாதங்களில் கலந்துகொள்ளும் சிவாசாரியர்களின் சம்ஸ்கிருத மொழியறிவு, இலக்கண அறிவு என்பன வெளிப்படுகின்றன.

“அவர் அப்படிச் செய்தார், இவர் இப்படிச் செய்தார் என்பதைவிட சிவாகமங்களும் அவற்றின்வழிவந்த பத்ததிகளும் என்ன சொல்லியிருக்கின்றன என்பதை முதலில் ஆராய்வதே இங்கு முக்கிய தேவையாக இருக்கிறது. அதனையடுத்து சுருதி - யுக்தி - அனுபவம் என்ற அடிப்படையில் காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கேற்ப (இடம், பொருள், ஏவல்) மாற்றங்களையோ விட்டுக்கொடுப்புக்களையோ சிந்திக்கலாம். காமிகாகமத்தில் சொல்லப்படுகின்ற “ஓராலயத்தின் கிரியைகள் யாவும் ஓராகமத்தின் அடிப்படையிலேயே அமையவேண்டும்” என்ற வாக்கியத்தை நம்மவர்கள் பலர் “தூக்கிப்பிடித்து” அடிக்கடி கூறி வருகின்றனர். ஆனால், “அவ்வாகமத்தில் சொல்லப்படாத கிரியைகளை ஏனைய சிவாகமங்களில் கிரகித்துக் கொள்ளலாம்” என வருகின்ற அடுத்த பகுதியை அவர்கள் கவனிப்பதில்லை. பெரும்பாலும் காமிகம் மற்றும் காரணாகமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட அகோர சிவாசாரியர் பத்ததியையே இன்று நாமும் தமிழ்நாட்டவரும் பின்பற்றுகிறோம். அவ்வாறிருக்க, அச்சவேலியார் ஏன் இத்தனை சிவாகமங்களையும், பல உபாகமங்களையும்கூட எடுத்தாண்டிருக்கிறார் என்பதை நாம் பார்த்தோமானால் முழுமையான அந்த ஆகம வாக்கியம் புரிந்துகொள்ளப்படலாம். மேலும், இன்று கால - தேச - வர்த்தமானங்களைக் காரணம் காட்டி எந்த ஒரு ஆகமமோ, உபாகமமோ சொல்லாத பல காரியங்களை உள்வாங்கும்போது பல்வேறு ஆகமங்களிலிருந்து தேவைக்கேற்ப இன்றவாக்கியங்களை ஏற்பது பொருத்தமானதன்றோ?

இத்தகைய நிலைமை தோன்றும்போதெல்லாம் இப்படி ஒரு நூலின் தேவை பலராலும் உணரப்பட்டது, உரைக்கப்பட்டது. இந்நூலாசிரியர் மிக நீண்ட காலத்திற்குமுன்னரே இந்நூலை எழுதத் தொடங்கி அதனை முழுமைப்படுத்துவதில் ஏற்படும் இடர்பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பல அறிஞர்களை அவ்வப்போது அணுகியும் போதிய ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் கிடைக்காத காரணத்தால் காலநீட்சி ஏற்படலாயிற்று. பல அறிஞர்கள் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட விரும்பியும் அதனைத் தொடராமலிருப்பதன்மூலம் இச்செயற்பாட்டின் கடினத் தன்மையும் என்னால் உணரப்பட்டது. இருப்பினும், உயிரினுள் உயிராகவும், ஆத்மாவின் அடிநாதமாகவும் என்னுள் நின்று இயக்கிவரும் எனது தந்தையாராகிய அமரர் சம்ஸ்கிருத பண்டிதர் தேவபாஷா துரந்தரர் கோப்பாய் பிரம்மஜீ ச. பஞ்சாட்சர சர்மா அவர்களின் குருவருட் கருணையினால் ஓரளவு சித்திக்கலாயிற்று. சில அறிஞர்களின் பேராதரவும் கிட்டியது.

சிவாகமக் கிரியைகளின் ப்ரயோக முறைகளும் அவற்றின் விளக்கங்களும் தனித்தனியாகவும், சேர்த்தும் பலரால் பல சந்தர்ப்பங்களில் வெளியிடப்படுகின்றன. ஆனால் ப்ரமாண சுலோகங்களும் அவற்றின் விளக்கங்களும் அவ்வாறு வெளிவருவதில்லை. நமது பூர்வ புண்ணியப் பேறாக நமக்கெல்லாம் பரமகுருவாக விளங்குகின்ற அச்சவேலி சிவஸ்ரீ குமாரசுவாமிக் குருக்களின் பிரயோக நூல்களில் பிரமாண சுலோகங்கள் பலவும் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அந்த மூல சுலோகங்களின் பொருளைத் தெரிந்து புரிந்துகொள்ள உதவிகள் தேவைப்படுகின்றன. அவரது நூல்களே நமக்கு இப்போது இந்நூலாக்கத்திற்கு ஆரம்ப “முதலீடாக” உள்ளன. அவரது நூல்களினூடாக நுழைந்து வெளியேறி மூல சிவாகமங்களையும் சிறிது ஆராய்ந்து தயாரிக்கப்பட்ட முதல் வெளிப்பாடாக இந்நூல் அமைகிறது.

இப்போது வெளிவரும் முதற் தொகுதி அச்சவேலியாரின் சிவாகம சேகரம், சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதி என்பவற்றையே பெரிதும் தழுவி நின்றலால் லக்ஷணவிதிகளைச் சொல்பவையாகவும் கும்பாபிஷேகக் கிரியைகள் சார்ந்தவையாகவும் அமைவதை நோக்கலாம். அடுத்து வரும் தொகுதிகள் மிகுதிக் கும்பாபிஷேகக் கிரியைகள் சார்ந்தும் நித்தியபூஜை, மஹோற்சவம் என்பன சார்ந்தவையாகவும் அமையும் என்பதை உய்த்துணர்க.

இதன் தொகுதிகள் காலத்திற்குக் காலம் வெளியிடப்பட்டு அதன்பின் ஒழுங்கு முறைப்படி மறுசீராக்கம் செய்யப்பட்டுப் புதுப்பிக்கப்பட்டு இத்தொகுப்பு முயற்சி ஒரு சிவாகமக் களஞ்சியமாக மலரவேண்டும் என்ற பெருநோக்குடன், நீண்ட பெருமுயற்சிக்கான முதலாவது படிக்கல்லாக இந்நூல் அமைகிறது.

மொழிபெயர்ப்பின்போது ஏற்பட்ட சந்தேகங்களை அவ்வப்போது களைந்து, அச்சநிலையில் மேற்பார்வையிட்டுத் திருத்தங்களும் ஆலோசனைகளும் வழங்கிய திருப்பரங்குன்றம் சிவாகம பாடசாலை ஆசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ கங்காதர. கார்த்திகேய சிவம், யாழ். பல்கலைக்கழக சம்ஸ்கிருதத்துறைத் தலைவர் கலாநிதி பிரம்மஸ்ரீ ம. பாலகைலாசநாத சர்மா, யாழ். பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட உதவி நூலகர் பிரம்மஸ்ரீ சு. நவநீத கிருஷ்ண சர்மா, பொன்னாலை ஸ்ரீ வரதராஜப் பெருமாள் தேவஸ்தான பிரதமகுரு சிவஸ்ரீ க. ச. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் ஆகியோரும், மூல சம்ஸ்கிருத சுலோகங்களைப் பொறுமையாகவும் திருத்தமாகவும் கணினியில் பொறித்து உதவிய இளவல்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண திருவருட்செல்வன், ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜனேந்திரன், ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஹரிஹரன் ஆகியோரும் என்றும் எனது நன்றிக்குரியவர்கள். ஆசியுரைகள், வாழ்த்துரைகள், அணிந்துரை வழங்கிய பெரியோர்களுக்கும் எனது பணிவன்பான வணக்கங்களும் நன்றிகளும் உரியன.

- கோப்பாய் சிவம்.

உள்ளே புகுமுன்.....

நமது சமயம்

இந்துசமயம் என்ற பெயரால் உலகெங்கும் சொல்லப்படுகின்ற சனாதன தர்மத்தின் வழித்தோன்றல்களான நாம் சைவ சமயத்தவர்கள். வைதிகசைவம் என்பதே நமது சமய மார்க்கத்தின் பொருத்தமான பெயர்.

“வேதநெறி தழைத்தோங்க, மிகுசைவத் துறை விளங்க..”

எனச் சேக்கிழார் பெருமான் கூறியதற்கு மாற்றாக யாரும் எதையும் கூறுவதற்கில்லை.

நமக்கு அடிப்படை நூல்கள்

வைதிக சைவர்களான எமக்கு வேதம் பொதுநூல். சிவாகமம் சிறப்புநூல்.

“வேதமொ டாகமம் மெய்யாம் இறைவன் நூல்
ஓதும் பொதுவும் சிறப்புமென்றுள்ளன”

என்பது நமது தோத்திர நூலாகவும் சாஸ்திர நூலாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட திருமந்திர மறைமொழி.

வழிபாடு

நம்மை நல்வாழ்வில் வழிப்படுத்த, வழிபாட்டு முறைகள் பற்றிக் கூறுவன சிவாகமங்கள். சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டு. அவற்றில் இன்று பெரிதும் பயின்று வருவன காமிகாகமமும், காரணாகமமும். வழிபாட்டிடமாகிய சிவாலயங்களை அமைத்து, இறைவனைத் திருவுருவங்களாக வாடித்தெடுத்து, அவ்வாலயங்களில் மந்திரம், பாவனை, கிரியைகளுடன் ஸ்தாபித்து, நித்திய நைமித்திக, காமியக் கிரியைகளைச் செய்து திருவுருவத்தில் அருளேற்றி அனுதினம் வழிபடும் முறைகளுக்கு சிவாகமங்களே மூல நூல்கள்.

கிரியா பத்ததிகள்

சிவாகம விதிமுறைப்படி கிரியைகளை நடத்தும் வகைகளை ஆகமங்களிலிருந்து எடுத்து ஒழுங்குபடுத்தித் தந்தவை கிரியா பத்ததிகள். இவை பதினெட்டு. (பதினெண் பத்ததிகள் எனக் கூறுவது மரபு) இவற்றுள்ளும் அகோர சிவாசாரியார் பத்ததியே தென்னிந்தியத் தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் பெரிதும் கைக்கொள்ளப்படுவது.

பல நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் தோன்றிய இப்பத்திகளை நன்கு கற்றுணர்ந்து ஆராய்ந்த நமது முன்னோர்களான சிவாசார்யப் பெருந்தகைகள் எளிமையாகப் புரிந்துகொண்டு பயன்படுத்தத்தக்க இலகுவான முறையில்

மரபுமுறை வழுவாது தத்தமது தேவைகளுக்கு ஏற்ப ஏடுகளில் பத்திகளை எழுதி வைத்தனர். அவை குரு சிஷ்ய முறையிலும், தந்தை மகன் வழியாகவும் அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்குக் கையளிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மூலாகமங்களின் தேவை

பெரிய ஆலயங்களின் பொது வைபவங்களின்போது ஒன்றாகச் சந்திக்கின்ற சிவாசாரியர்கள் தத்தமது பாரம்பரியக் கிரியை முறைகளுக்கிடையில் மாறுபாடுகள் காணப்படும்போது சிவாகமங்களை ஆராய்ந்து தமக்குள் விவாதங்கள் நடத்தி முரண்பாடுகளைக் களைந்து சீரமைத்துக்கொள்வதுண்டு. குருகுலக் கல்வி முறையில் மூலாகமங்களை முறைப்படி கற்பிக்கும் மரபும் இருந்துள்ளது.

நூற்பதிப்புக்கள்

ஏடுகளிலிருந்த சிவாகமங்களும், கிரியா பத்ததிகளும் படிப்படியாகக் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும், அச்ச நூல்களாகவும், கணினி வடிவமைப்பாகவும் மாற்றம் பெற்றுள்ளமை அறிவியல், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால் நமது ஆன்மீகம் பெற்றுக்கொண்ட நன்மையாகும்.

புதியன புகுதல்

எனினும், நன்மையைத் தந்த அதே அறிவியல் - விஞ்ஞான - தொழில்நுட்ப - வளர்ச்சிகள் நமது வாழ்க்கையை இயந்திர மயமாக்கிவிட்டதால் ஆன்மீகத் தேடலும், சிவாகமக் கல்வியும், சிவாகம ஆராய்ச்சியும் அருகிவருகின்றன. ஆனால், கிரியை மரபுகள் அருகி வருகின்றன என்பது இதன் கருத்தல்ல. பாரம்பரிய முறைப்படி தந்தை வழியாக அல்லது குருமூலமாகப் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவ ஞானத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு இன்றைய இளம் சிவாசாரியர்கள் கிரியைகளைத் திறம்படச் செய்துவருகின்றனர். சிலவேளைகளில் அதீதமான ஆர்வம் காரணமாகப் புதிது புதிதாக பல கிரியைகளை அறிமுகம் செய்தும் வருகின்றனர். இவ்வேளையில்தான் “ஆகமங்களுக்கு இவை முரண்பாடாவையா?” என்ற கேள்வி எழுகிறது.

தேசாசரம், குரு உபதேசம்

மேலும், வெவ்வேறு ஆலயங்களில் நிகழும் கிரியைமுறை களுக்கிடையில் முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றபோது, “குருபதேச மார்க்கம்”, “தேசாசரம்” என்ற இரண்டு சொற்பிரயோகங்களை அவதானிக்க முடிகிறது.

இவ்விரண்டையும் கைக்கொள்வதில் தவறில்லை. ஆனால், ஆகம மரபுமுறைக்கு மாறுபாடில்லாமல் இருப்பது அவசியம். அதனால், ஆகம ஆராய்ச்சி அவசியமாகிறது. ஆகமத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பது மயக்ககம் தருவதாக இருந்தால் அகோர சிவாசாரியரின் கிரியா பத்ததிகள் ஆராயப்படவேண்டும்.

கால, தேச, வர்த்தமானம்

கால, தேச வர்த்தமானங்களுக்கு இசைவாக, அதாவது இடம் - பொருள் - ஏவல்களுக்கேற்ப நடந்துகொள்வது அவசியம். எனினும் அடிப்படை விதிமுறைகளை மீறுதல் தகாது. இவற்றை எவ்வாறு தீர்த்துக்கொள்வது? சுருதி, யுக்தி, அனுபவம் என்ற மூன்றையும் அடிப்படையாக வைத்தே தீர்மானத்திற்கு வரவேண்டும். சுருதி என்பது வேதம், ஆகமம் ஆகியவற்றில் சொல்லப்பட்டிருப்பது. யுக்தி என்பது அவற்றுக்கு மாறுபாடில்லாமல் சமயோசிதமாக நடந்துகொள்வது. அனுபவம் என்பது பெரியோர்களின் அனுபவ அறிவைப் பின்பற்றுவது. இம்மூன்று நிலைகளில் ஆராய்ந்து எல்லோர்க்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய வகையில் கிரியைகளைச் செய்வதற்கு ஆகம அறிவு அவசியம்.

சிவாகம விதி சுலோகங்கள்

அவ்வகையில் சிவாகம விதிமுறைகள் பலவற்றை நமது முன்னோர்கள் தத்தமது பத்ததி நூல்களில் பிரயோகங்களைக் கூறுமுன் காட்டிச் சென்றுள்ளனர். (உதாரணம் - அச்சுவேலி குமாரசாமிக் குருக்களின் 'சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதி')

தமிழகத்தில் சிவாசாரியர்கள், சாதகாசாரியர்கள் முதலானோர் கிரியைகளை ஆரம்பிக்கும்போது ஆகம விதிமுறை சுலோகங்களைக் கூறுவதையும் கேட்கமுடிகின்றது.

இக்காரணத்தால் நம்மவர் யாவர்க்கும் பயன்படத்தக்க வகையில் மேற்கூறப்பட்ட கிரியாபத்திகளிலிருந்தும், மூலாகமங்களிலிருந்தும், 'சகலாகம சார சங்கிரகம்', முதலிய நூல்களிலிருந்தும் சுலோகங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றைத் தெகுத்து அவற்றுக்கான தமிழ் விளக்கங்களையும் தருவதாக இந்நூல் அமைகிறது.

மரபுமுறை வழுவாமலும், விதிமுறைகள் பிறழாமலும், சிரத்தை குன்றாமலும், அதேநேரம் பக்தர்களை ஈர்த்து இறை சிந்தனையில் ஈடுபடுத்தியும் நமது இளம் சிவாசாரியர்கள் வைதிக சைவ நெறிமுறைகளை வளம்படுத்துவார்களாக.

- கோப்பாய் சிவம்.

உ

ஸ்ரீகுருப்யோ நம:

திருச்சிற்றம்பலம்

மகிழ்வுரை

சுவிஜா வுதிரிசுதாய விஜாஹைய தெ நஃ ।

ஸுபுஜானெகமஜாய ஸுபுகாஸாய தெ நஃ ॥

- ஸ்ரீமத் ஷட்ஸஹஸ்ரிகா

எதுக்களாலும் எடுத்தமொழியாலும் மிக்குச்
சோதிக்கவேண்டா சுடர் விட்டுளன் எங்கள் சோதி
மாதுக்கம் நீங்கல் உறுவீர் மனம் பற்றி வாழ்மின்
சாதுக்கள் மிக்கீர் இறையே வந்து சார்மின்களே.

- ஸ்ரீதிருஞானசம்பந்தப் பெருமான்

உயிர்கள் அறம், பொருள், இன்பம் என்ற புருஷார்த்தங்களில் பொருந்தி
வாழ்ந்து, நிறைவாக ஆன்மவிடுதலையாகிய வீடுபேற்றை அடைவதற்காகவே,
நம் உயிர்த் தலைவனாகிய சிவபெருமான், தனு-கரண-புவன-போகங்களையும்
வேத-ஸிவாகமாதிரி ஸாஸ்த்ரங்களையும் அருளியிருக்கிறார்.

அவற்றுள் ஸிவாகமங்கள் ஆத்மார்த்தம் - பரார்த்தம் என இரு
பெருநிலைகளில் சர்வய, க்ரியை, யோகம், ஞானம் என நான்குபாதங்களில், பதி -
பசு - பாசம் என்ற முப்பொருள் உண்மையை விளக்கி சிவஞானப் பேரின்னப்
பெருவாழ்வுக்கு வழிகாட்டுகின்றன.

இக்கருத்துக்களை,

ஸுஷ்டிகாவெ ஷஹைநாஃ ஸுஸுஷ்டாயுஷுஸிவயெ ।

வியதெ விஜைம் ஜூநம் பௌஸுஜாதொஹிவகஷிதஃ ॥

- ஸ்ரீமந் ம்ருகேந்த்ராகமம்

சிவபுஷ்டாயா உதுஷ்டாயா ஸுஸுஷ்டி-ஸுஸுஷ்டிவயபுஷ்டாஃ ।

ஸுஸுஷ்டிதா யொ விஜானாதி ஸிஷுஜாதொஸௌ

ஸௌகஷ்டுதி ॥

- ஆசார்யபிஷேக விதி, க்ரியாக்ரம த்யோதிகா

என்ற வாக்யங்கள் விளக்குகின்றன.

ஸிவாகமங்களின் க்ரியாபாதத்தில் நித்ய-நித்யம், நித்யம், நைமித்திகம், காம்யம், ப்ராயஸ்சித்தம் என்று க்ரியைகள் வகைப்படுத்தப்பட்டு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸிவாகமங்களில் கடல்போலப் பரந்து விரிந்திருக்கின்ற அக்-க்ரியை நெறிமுறைகளையெல்லாம் “இதற்கு அடுத்து இது” என்ற ஆனுபூர்விக் க்ரமத்தில் தொகுத்து வகைப்படுத்தி நித்ய விதி, நித்யபூஜா விதி, பரார்த்த நித்யபூஜா விதி, தீக்ஷா விதி, அந்த்யேஷ்டி விதி, ப்ரதிஷ்டா விதி, மஹோத்ஸவ விதி, ப்ராயஸ்சித்த விதி என்ற பல்வேறு முறைகளில் பிரித்துத் தொகுத்து அருளிய பெருமை பத்ததி ஆசார்யர்களைச் சாரும். அவ்வகையான பத்ததிகள் பதினெட்டென்பது மரபு. ஆனால் பதினெட்டுக்கு அப்பாலும் பல ஆசார்யர்கள் அவ்வகையான நூல்களை அருளியிருக்கிறார்கள்.

காலவெள்ளத்தில் அப்பத்ததி நூல்களெல்லாம்கூட முறையாகப் பயிலப்படாமல், தேவையானவற்றை மட்டும் தங்களது ஏட்டுப் பிரதிகளில் தனியே எழுதிவைத்து, அவற்றை மட்டும் பயிலும் வழமை பிற்காலங்களில் ஏற்பட்டுள்ளது.

சமீபகாலத்தில் வாழ்ந்த ஆசார்யர்கள் சிலர் ஆகம - பத்ததிகளையும் அவர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்த, அவர்களது முன்னோர்கள், ஆலயங்களிலும் - ஆத்மார்த்தத்திலும் அனுஷ்டித்து வந்த நெறிமுறைகளையும் ஆராய்ந்து வகைப்படுத்தி பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார்கள்.

மேற்கூறிய வகையில் இயற்றப்பட்ட நூல்கள் இரண்டுவகையாக இன்று நமக்குக் காணக் கிடைக்கின்றன. உதாரணமாக ப்ரதிஷ்டை என்று எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கான க்ரியை மற்றும் முறைகளை மட்டும் வரிசையாக விளக்கிச் செல்வது ஒன்று. அவ்வாறன்றி க்ரியை மற்றும் முறைகளை விளக்குவதற்கு முன்னர், தான் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த முறையை இந்த ஆகமம் கூறுகிறது என்று அந்த முறைக்கான ப்ரமாண வாக்யத்தைக் குறிப்பிட்டு விளக்குவது என்பது மற்றொன்று.

இவற்றுள் இரண்டாவதான முறையில் ப்ரதிஷ்டைக் க்ரியைகளை பல்வேறு நூல்களை ஆராய்ந்து நெறிப்படுத்தி விளக்கியுள்ள பெருமை யாழ்ப்பாணம் அச்சவேலி சிவபூர் ச. குமாரசுவாமி ருருக்கள் அவர்களைச் சாரும். அவர்கள் தொகுத்து வெளியிட்ட “சிவாகம சேகரம்” “சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டா விதி” ஆகிய இரண்டு நூல்களும் மிக முக்கியமானவை. யாழ்ப்பாணம் மட்டுமின்றி தமிழகத்திலும் இந்நூல் பரவலாகப் பயிலப்பட்டு வந்திருப்பது அந்நூல்களின் பெருமைக்கு ஒரு சான்றாகும்.

சிவாகமம் தொடர்பான ஒரு க்ரியையில் சந்தேஹம் வரும்பொழுது அதற்கான ப்ரயோகவாக்யம் இருந்தாலும் கூட, அந்த ப்ரயோகவாக்யத்தைப் பலப்படுத்துபவை ப்ரமாண வாக்யங்களே. எனவே ப்ரமாணவாக்யங்களை அறிந்துகொள்வது - பயில்வது என்பது மிக மிக அவசியமான ஒன்றாகும்.

அவ்வகையில் அச்சவேலி சிவஸ்ரீ ச. குமாரசுவாமி குருக்கள் அவர்கள் இயற்றிய இரண்டுநூல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, மேலும் பலநூல்களை ஆராய்ந்து, க்ரியைகளின்றி, க்ரியைகளுக்கான ப்ரமாண ஸ்லோகங்களோடும் அதன் தமிழ் மொழி பெயர்ப்போடும் வெளிவருகிறது “ப்ரமாண ஸங்க்ரஹம்” என்ற இந்த அருமையான நூல்.

ப்ரதிஷ்டைக் - க்ரியைகளுக்கான ப்ரமாண ஸ்லோகங்களின் வரிசையை விளக்கத் தொடங்கியிருக்கும் ப்ரமாண ஸங்க்ரஹத்தின் முதல் பகுதி இது. இதனுள் ஆசார்யலக்ஷணம், பவித்ரலக்ஷணம், அனுஜ்ஞை, புண்யாஹம், த்ரவ்யஸூத்தி - விபாகம், கணபதிஹோமம், க்ராமஸாந்தி, ப்ரவேஸபலி, ரக்ஷாக்ஷ ஹோமம் ஆகிய க்ரியைகளுக்கான ப்ரமாண ஸ்லோகங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இத்தொகுப்பு பல பகுதிகளாக மலரும்.

இப்பணியைச் செய்திருப்பவர் நமது பேரன்பிற்கும், பெருமதிப்பிற்கும் உரிய “கோப்பாய் சிவம்” என்ற “ப்ரஹ்மஸ்ரீ ப. சிவானந்த சர்மா” அவர்கள். கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக அவர்கள் சைவாகம நூல் உலகிற்கு ஆற்றியுள்ள பணிகள் ஏராளம். அப்பணிகளின் மகுடம் இத்தொகுப்பு.

சிவாகமப் பெருங்கடலில் மூழ்கி முத்துக்குளித்த ஆசார்யப் பெருந்தகைகள் பலரை அவர்கள் அறிந்திருந்தபோதும், அன்பின் காரணமாக சிற்றறிவுடையோனாகிய அடியேனை பிழை திருத்தம் செய்யவும், அவர்கள் செய்துள்ள மொழி பெயர்ப்பு சரியாக இருக்கிறதா? என்று பார்க்குமாறும் பணித்தார்கள். அப்பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது அடியேனது அறியாமை நன்கு விளங்கிற்று. அவ்வறியாமை பெரியோர்களின் துணையால் நீங்கிற்று.

தவக்குறைவினால் சைவாகமங்கள் கூறுகின்ற பல்வேறு பரிபாஷைச் சொற்களுக்கான பொருள் இன்று நமக்கு விளங்கவில்லை என்பதை இப்பணியின் போது உணரமுடிந்தது. மூலஸ்லோகங்களுக்கான பொருள் எழுதும்போதுதான் அனைத்துச் சொற்களையும் ஆராயவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அதுதான் நமது அறியாமையை நமக்கு உணர்த்தி அறியத்தூண்டுகிறது.

உதாரணமாக, ஆசார்யலக்ஷணம் என்ற பகுதியில் விபரீதக்ரியா என்ற தலைப்பின் கீழ் வருகின்ற ஸ்லோகங்களுக்கான பொருள் விளக்கத்தைச் சிந்திக்கும்போது ஆகமங்களுக்கும் - திருமந்திரத்திற்கும் உள்ளதான ஒற்றுமை மனதில் தோன்றியது. ஸ்லோகமும் அதன்பொருளும்;

விபரீதகிய்யாஃ ஐஷ்டாபெஷாஸாஸீநுஃ சுரோதி யஃ ।

ஸ ராஜா சுத்யஸாஸெந்நாதி நாசு காய்யு விசாரணா ॥

தஸூக சுத்யாய்யவயெண பௌமொசுவதிநா ।

ஸெவாமஃ பஸிஜ்ஞாந பாரமெந கிய்யாவதா ॥

கிய்யா நிவசுதூநீயா ஸூக ஸுஸு ராஷ்ட்ராஹிஸூபயெ ॥

நெறிக்கு முரணாகக் கிரியைகள் செய்யப்படும்போது அரசன் அதைக் கண்டும் காணாமல் இருந்தால் அவ்வரசன் அழிவான் என்பதில் ஐயமே இல்லை. எனவே, தன்னுடைய நாட்டின் நன்மையினை விருபம்புகின்ற மன்னவன் அதன்பொருட்டு ஐந்துகோத்தரங்களுள் வந்த ஆசார்யர்களுள் சிறந்தவரும் சைவாகம-க்ரியா நிபுணருமான ஆசார்யரைக்கொண்டு க்ரியைகளைச் செய்விக்கவேண்டும். இது ஸ்லோகத்தின் திரண்ட பொருள். இக்கருத்து சற்றேறக்குறைய அப்படியே அமைந்திருக்கும் அற்புதமான திருமந்திரப்பாடல்;

ஞானமிலாதார் சடை சிகை நூல் நண்ணி

ஞானிகள் போலே நடிக்கின்றவர் தம்மை

ஞானிகளாலே நரபதி சோதித்து

ஞானம் உண்டாக்குதல் நலமாகும் நாட்டிற்கே.

என்பதாகும்.

மேற்கூறிய ஆகம ஸ்லோகத்தின் கருத்தும் திருமந்திரவரிகளும், திருக்கோயில் பூஜைகளையும், பூஜைமுறைகளையும் பாதுகாக்க அரசனுக்கு இருக்கவேண்டிய பொறுப்பையும், தவறுகளை சரிசெய்ய முற்படும் அரசன், அதற்கு சைவாகமம் வல்ல ஆசார்யனைத் துணைக்கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் விளக்குகிறதல்லவா!.

இதுபோன்ற அறிவுத்தூண்டுதலுக்குக் காரணமாக இருந்த தொகுப்பாசிரியர் அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றிகளும் வணக்கங்களும்.

இந்நூலில் எனது பங்களிப்பு மிகக் குறைவு. அப்பங்களிப்பும் முழுமையாக என்னுடையதல்ல. இப்பணியில் எனக்கு ஏற்பட்ட ஸந்தேஹங்களை நீக்கி அருளிய ஞானவாரிதிகள், சிவாகமப் பேராசான், சென்னை, "சிவபுரீ வி. ஸோமசேகர சிவாசார்யர்", மற்றும் ஞானாசார்யப் பெருந்தகை, சென்னை ஸம்ஸ்கிருதக் கல்லூரிப் பேராசிரியர், வியாகரண சிரோமணி, டாக்டர். "ப்ரஹ்மபுரீ ஸே. அருணஸுந்தர குருக்கள்" அவர்கள். அவர்கள் இருவருக்கும் எனது ஸாஷ்டாங்க நம்ஸ்காரங்களைத் தெரிவித்து மகிழ்கிறேன்.

தொடர்ந்து அடியேனது நண்பர்கள், வியாகரண சிரோமணி,

நாட்டரசன்கோட்டை "சிவபுரீ கண்ணன் குருக்கள்", வியாகரண சிரோமணி சென்னை, "சிவபுரீ சிவகுஹன் சிவம்" அவர்கள். அவ்விருவருக்கும் எனது க்ருதஜ்ஞதையைக் காணிக்கையாக்குகிறேன்.

இத்தொகுப்பு மட்டுமின்றி இன்னும் பலப்பல புதியநூல்களை ஆசிரியர் அவர்கள் எழுதி வெளியிட வேண்டும். அதனால் சைவ உலகம் மிகுந்த பயன்பெற வேண்டும்.

இதுபோன்ற சிவபுண்ணியச் செயல்களை செய்வதற்கு ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் அவரது இல்லத்தினர்க்கும் அனைத்துநலன்களும் பரிபூரணமாகக் கிடைக்க எல்லாம்வல்ல இறைவன் வண்டாரகுழலி உடனமர் ஆலங்காட்டு ஈசனின் திருவடிக் கமலங்களைப் போற்றிப் பணிந்து வேண்டுகின்றேன்.

பேரன்புடன்

ஸ்ரீவசரணகமலைக ஸரண்யன்

க. கார்த்திகேய ஸ்ரீவம்

ஸ்ரீஸ்கந்தகுரு வித்யாலயம்,

திருப்பரங்குன்றம்.

மதுரை.

DEPARTMENT OF SANSKRIT UNIVERSITY OF JAFFNA

அணிந்துரை

पूर्यन्ते सर्वकर्माणि जायते ज्ञानमात्मनि

(காரணாகமம்)

“கலாபூஷணம், வித்தியாபூஷணம், சாதகசிரோமணி” பிரம்மஸ்ரீ ப. சிவானந்தசர்மா (B.A Hons) (கோப்பாய் சிவம்) அவர்களினால் எழுதப்பட்ட அச்சுவேலி “சிவாகமஞானபாணு”, சிவஸ்ரீ ச. குமாரசாமிக் குருக்களின் சிவாகமசேகரம் (முதற்பாகம் - 1949), சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டாவிதி (இரண்டாம் பாகம் -1953) ஆகிய இரு பிரதிஷ்டாபத்ததி நூல்களிலிருந்தும் மூலசிவாகமங்களிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கிரியைகள் சம்பந்தமான ப்ரமாண ஸ்லோகங்களுக்கு தரப்பட்ட தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு (தமிழ் விளக்கத் தொகுப்பு) நூலான “சிவாகப் ப்ரமாண சங்கிரகம் தொகுதி 1” எனும் நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் மகிழ்வடைகின்றேன். சைவத்தமிழ் உலகம் இந் நூலை முதற்கண் வரவேற்று பேருவகையடைகிறது.

அகண்ட நித்திய வியாபகசச் சிதானந்த ஸ்வரூப சுத்த ஷாட்குண்ய பரிபூரண பரமபதியான பரமசிவன் ஆன்மாக்களின் பொருட்டுப் பெருங்கருணையினால் பிரதம சிருஷ்டி காலத்தில் அருளிச் செய்த முதல் நூல்கள் வேத சிவாகமங்களாகும். அவற்றுள் வேதங்கள் நாநார்த்த போதகமாய் உலகங்களுக்கெல்லாம் உபயோகியாகிய பொதுநூலென்றும், சிவாகமங்கள் சிவதத்வார்த்தைக போதகமாய்ச் சத்திநிபாதம் வந்த உத்தமர்களுக்கு உபயோகியாகிய சிறப்பு நூலென்றும் கொள்ளப்படும். சிவாகமங்கள் காமிகம் முதல் வாதுளமீறாக இருபத்தெட்டு மூலாகமங்களாகும். இவைகளின் உபாகமங்கள் இருநூற்றேழாகும். சிவாகம வழி வந்த பிரயோக நூல்கள் பதினெண் பத்ததிகளாகும். மூலசிவாகமங்கள் தனித்தனியே சரியாபாதம், கிரியாபாதம், யோகபாதம், ஞானபாதம் என நான்கு பாதங்களையுடையனவாய் அநேககோடி கிரந்தங்களையுடையனவாய் மிக விஸ்தாரமாகவுள்ளன. எனினும் எமது தவக்குறைவினால் மூல சிவாகமங்களின் (ஒருசில ஆகமங்களைத் தவிர) கிரந்தங்களும் நான்குபாதங்களும் பூரணமாகக் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

சிவாகம மூலநூலினுள் கிரியாபாதத்திலேயே சிவாலயக் கிரியை

முறைகளான கர்ஷணம், பிரதிஷ்டை, உற்சவம், பிராயச்சித்தம் முதலிய கிரியைகள் விபரமாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் முத்திரை, பாவனை, மண்டலம், ஆன்மார்த்த, பரார்த்த பூஜைகள், லக்ஷணங்கள், கிராம நகர அமைப்பு, ஆலய கட்டிட நிர்மாணம் போன்ற தேவையான அனைத்து விடயங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. பின்வந்த சிவாகமப் பாரம்பரிய பத்ததிக்காரர்களும் மூல சிவாகமங்களைப் படித்து பரிச்சயம் கொண்டு பிரயோகமுறையில் சிவாகம வாக்கியங்களாக பத்ததிகளை அமைத்துள்ளனர். (சில பத்ததிப் பிரயோகங்களில் முக்கிய ப்ரமாண மூலாகம் ஸ்லோகங்களும் காணப்படுகின்றன). அந்தவரிசையில் அகோரசிவாச்சாரியரின் பத்ததிகளே அதிக நடைமுறையில் பிரயோகத்திலுள்ளன. தமிழகத்தையும் ஈழத்தையும் கடல்கடந்த நாடுகளையும் பொறுத்தவரையில் அகோரசிவாச்சாரியரின் பத்ததிப்படி சிவாலயக் கிரியைகள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகின்றன. இலங்கை யாழ்ப்பாணம் அச்சவேலி சிவாகமஞானபாணு சிவஸ்ரீ ச. குமாரசாமிக்குருக்கள் அவர்களின் சிவாகமசேகரம், பிரதிஷ்டாவிதி முதற்பாகம் (1949), சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதி இரண்டாம் பாகம் (1953) ஆகிய இரு சிறந்த பத்ததிகள் வெளிவந்தபின்னர், முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட இடங்களில் (தமிழகம் உட்பட) எங்கு பிரதிஷ்டைகள் (கும்பாபிஷேகங்கள்) நடைபெறுகின்றனவோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் அச்சவேலியாரின் மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு பிரதிஷ்டாபத்திகளும் கண்டிப்பாக சர்வசாதகர்களிடம் காணப்படும். சிவாகமசேகரம், சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டாவிதி ஆகிய இரு பத்ததிகளுமே பிரதிஷ்டைகளுக்கு ஒரு கைநூலாகவும் ஏனைய பிரதிஷ்டாவிதிகளுக்கு வழிகாட்டி நூலாகவும் காணப்படுகின்றன. பத்ததிக்காரர்கள் வரிசையில் அச்சவேலியாரே பத்ததி பிரயோகத்திற்கு மூல சிவாகம ப்ரமாண ஸ்லோகங்களை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். தனக்கு கிடைத்திருந்த மூலாகமங்களையும், கையெழுத்துப் பிரதிகளையும், ஒலைச்சுவடிகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு பிரயோகமுறைக்கு ப்ரமாணமான விதி ஸ்லோகங்களை அமைத்துள்ளார். இக் கருத்தையே அச்சவேலியார் தனது சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதி உபோற்காதத்தில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“வேண்டுவோர் வேண்டுவதை ஈந்தருளும் பரம கருணாநிதியாகிய சிவபெருமான் திருவருளால் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டாவிதியின் முதற்பகுதியைச் சிவாகமசேகரம் பிரதிஷ்டாவிதி பிரதமபாகம் என விரோதி வருடத்தில் அச்சிற் பதிப்பித்து வெளியிட்டேன். பிரதிஷ்டாசம்பந்தமான ஒவ்வோர் கிரியைக்கும் மூலமாய் நிற்கும் சிவாகம வாக்கியங்களைக் கிரியைமுறைபற்றி அவ்வருணால்களிலிருந்து எடுத்துப் புதிதாய்த் திரட்டிய தொகுப்பே சிவாகமசேகரமாகும். அவற்றோடு சேர்ந்துவரும் பிரயோகங்கள் பழைய ஏட்டுப் பிரதிருபங்களைக் கொண்டு பரிசோதிக்கப்பட்டனவாகும். இவ்வாறு பிரகடனஞ்

செய்யப்பெற்ற அப்பிரதமபாகத்திலே அநுஜ்ஞை, விக்னேசுவராநுஜ்ஞை முதலாக அங்குரார்ப்பணம் இரட்சாபந்தனம் வரையினதாகிய விடயங்கள் அடங்கியுள்ளன. இப்பதிப்பைக் கண்ணுற்ற எனதன்பர்கள் அதன் தொடர்பாயுள்ள பகுதிகள் முழுவதையும் ஒருங்கே பல பிரதிகளைக் கொண்டு பரிசோதித்து வெளிப்படுத்தல் வேண்டுமென்று வேண்டினார்கள். என் சத்தியைச் சிறிதும் உற்றுநோக்காது, அவர்கள் விருப்பத்திற்கியைந்து அவ்வாறே இச் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டாவிதி இரண்டாம் பாகத்தைப் பரிசோதித்து நிறைவேற்றினேன்.”

இவ்வாறு அச்சுவேலியார் இரண்டு பத்ததிகளையும் நிறைவேற்றியுள்ள அதேவேளையில் நீண்ட தூரநோக்கில் சிவாகமஞான ஆய்வுலகத் தேடலுக்கும் சிந்தனைக்குமான வழிமுறைகளை ஆகமஞான ஆர்வலர்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார். பிரயோகக்காரர்கள் தமது பத்ததிப் பிரயோகத்தை சுலபமாகச் செய்வதற்கும் அவற்றிற்கான ஆகம ப்ரமாணங்களை தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்களுடன் படித்து அறிந்துகொள்ளவேண்டிய கட்டாய சூழ்நிலையும் ஏற்படுகின்றது. இந்நிலையில் சிவாச்சாரியர்கள் யாவரும் படித்து தெளிந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற உயர்ந்த சிந்தனையில் மேற்குறிப்படப்பட்ட கிரியாபத்ததிகளிலிருந்தும், மூலாகமங்களிலிருந்தும் சகலாகம ஸாரசங்கிரமம், சித்தாந்தசாராவளி ஆகிய நூல்களிலிருந்தும் மூல ஸ்லோகங்களை தேர்ந்தெடுத்து தொகுத்து அவற்றிற்கான தமிழ் விளக்கங்களையும் தருவதாக “சிவாகம ப்ரமாண சங்கிரகம் தொகுதி 1” எனும் இந்நூல் வெளிவருவது சிறப்பம்சமாகும்.

இந்நூலாசிரியர் நூலுருவாக்கத்திற்கு குறிப்பிடும் காரணங்கள் சிந்திக்கப்பாலன. சிவாகமப் பத்ததிப் பிரயோகங்களில் ஏற்படும் சந்தேகங்களைத் தீர்த்து, இடர்பாடுகளைக் களைவதற்கும், மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாட்டில் ஏற்படும் கடினத்தன்மையை போக்குவதற்கும் இம்முயற்சி தேவை என்கிறார். அவரது தந்தையின் குருவருள் கருணையும் இம் முயற்சியை முன்னெடுத்துச் சென்றிருக்கின்றது. முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பத்ததி நூல்களின் அமைப்பின்படி முதற்பாக நூலிலிருந்து ஆச்சார்ய லக்ஷணவிதி, பவித்ரலக்ஷணவிதி, அநுஜ்ஞாவிதி, புண்யாகவிதி, திரவியசுத்திவிதி (திரவியவிபாகம்), கணபதிஹோமவிதி, ரக்ஷோக்ன ஹோமவிதி ஆகிய விடயங்களை உள்ளடக்கி பூர்வாங்கமான கிரியைகளுக்குரிய விதி ஸ்லோக கருத்துக்களைத் தொகுத்துத் தருகின்றார்.

ஆசிரியர் குறிப்பிடுவதைப் போன்று இம் முயற்சிச் செயலுருவாக்கம் சிவாகம ஆய்வுத்தேடலில் தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டிய தேவையுள்ளது.

தொகுதி 1 எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இம் மொழிபெயர்ப்பு ஆக்கம் காலத்தின் தேவைகருதிய செயற்பாடாகவும் சுருதி, யுக்தி, அனுபவம் எனும் மூன்று நிலைகளிலும் ஆராயப்பட்ட நூலாகவும் காலதேச வர்த்தகமானங்களுக்கு இசைவாகவும் தேசாந்திரம், குரு உபதேசம் என்ற சொற்பிரயோகங்களுக்கு உட்பட்டதாகவும், சிவாகமபத்திகளின் மரபுகளை எல்லையிறாமலும் யாவருமறிந்து நன்மைபயக்கக்கூடிய வகையில் அமைவது ஒரு வரப்பிரசாதமாகும்.

முன்னைய காலங்களிலும் மூலசிவாகமங்களின் விதிஸ்லோகங்களாகவுள்ள பத்ததிகள் சிலவற்றிற்கான பகுதியளவான தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்களும், பொழிப்புரைகளும் காணப்பட்டாலும் நடைமுறையிலுள்ள ஹோதாவில் ஏற்படும் சந்தேகங்களை உடன் நீக்கிவைக்கும் கைந்நூலாக இந்நூல் அமைந்திருக்கிறது. தொடர்ந்தும் இம் மொழிபெயர்ப்புப் பகுதிகள் தொகுதிகளாக வெளிவரவேண்டுமென்ற அவசியமான பரந்துபட்ட சிந்தனையையும் ஆய்வுத்தேடலையும் இந்நூல் தந்திருக்கின்றது. மொழிபெயர்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் சிவாச்சாரியர்கள், பத்ததிக்காரர்கள், சிவாகம ஆர்வலர்கள், ஆய்வாளர்கள், சமயிகள், சாதாரணமக்களும் கூட படித்து இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளத்தக்க முறையில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு அமைவது சிறப்பம்சமாகும். சில இடங்களில் ஆகமசம்பந்தமான சொற்றொடர்கள் (Āgamic Technical Terms) வருகின்றபோது நூலாசிரியர் நுட்பமாக அறிவுசார் நிலையில் மொழிபெயர்த்திருப்பது சம்ஸ்கிருத மொழிப் புலமை வெளிப்பாடாகும்.

இந் நூலாசிரியர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இந்துக்கற்கைகள் பீட சைவசித்தாந்த முதுகலைமாணிப் பட்டப்படிப்பு மாணவர்களுக்கு வருகைதரு விரிவுரையாளராகப் பணிசெய்து சம்ஸ்கிருத இலக்கணக் கல்வியை போதிப்பவர். நூற்றிற்கும் மேற்பட்ட நூலாக்கத்திற்கான ஆசிரியராகவும், தொகுப்பாசிரியராகவும் காணப்படுகின்றார். பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும், சிறுகதை, கவிதையாக்கம், விமர்சனங்கள் எனப் பலதரப்பட்ட துறைகளுக்கும் பங்களிப்புச் செய்வதோடு பன்முக ஆளுமைகொண்ட அறிஞராகவும் விளங்குகின்றார். இலங்கை அரசாங்கத்தாலும் கலாபூஷணம் எனும் விருது இவரின் எழுத்தாற்றலுக்காக வழங்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தகுந்தது. தொடர்ந்து பலவகையான நூல்களைச் சர்வானந்தமய பீடத்தினூடாக வெளியிடும் ஆசிரியரின் பணியில் “சிவாகம ப்ரமாண சங்கிரகம் தொகுதி 1” ஒரு மைல்கல்லான நூல் வெளியீட்டுப் பதிப்பாகும். ஏற்கனவே சிவாகமங்கள், பத்ததிகள், ஸ்தோத்திரங்கள், இலக்கண நூல்கள், மீள் பதிப்புக்கள் என பலவகைப்பட்ட நூல்கள் வெளிவரும் இவ் வேளையில் சிவாகமங்கள் சார்ந்த

படிப்பு அலகில் இந்நூல் காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்வதோடு எம்மவர்கள் மத்தியிலும் ஆய்வாளர்களின் ஆய்விலும் முக்கிய இடத்தைப் பெறுவதோடு சில சிவாகமங்களுக்கான தமிழ் மொழிபெயர்ப்புத் தேடலையும் ஓரளவு நிறைவு படுத்துகின்றது. சிவாகமங்கள் பற்றிய படிப்பு ஆகமத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு, ஆய்வு என்பன பல்கலைக்கழக பட்டப்படிப்பு மட்டத்தில் கற்பிக்கப்படும்போது இவ்வாறான நூல் துணைசெய்வதற்கான உந்துசக்தி யாகவும் காணப்படுகின்றது. தமிழக சிவாகம வித்துவான்கள், அறிஞர்கள், சிவாச்சாரியர்கள், அர்ச்சகர்கள் ஆகியோரின் பக்கபலமும் இந்நூலிற்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. நூலாசிரியரின் மனப்பாங்கும், மொழிப்பற்றும், எழுத்தாற்றலும், அனுபவஞானமும், மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் பக்குவமும் நூலினூடாக வெளிப்படுகின்றன. “சிவாகம ப்ரமாண சங்கிரகம் தொகுப்பு 1” சிவாகம ஞானார்த்த சாகரத்தில் ஒரு தனியான இடத்தினைப் பெற்று சைவாகம பத்ததிக்காரர்களிடத்தும், சர்வசாதக சிவாச்சார்ய பெருந்தகையாளர்களிடத்தும், சைவத்தமிழ் நிலைத்தவர்களிடத்தும் என்றும் நிலைபெறும் என்பதில் எச் சந்தேகமும் இல்லை என உறுதிப்படுத்தி ஆசிரியரின் இவ்வாறான கல்விப் பணிகள் தொடரவேண்டுமென இறையருளை வேண்டுகின்றேன்.

விகாரிவருஷ

விநாயக சஷ்டி விரதாரம்ப நன்னாள்

(12.12.2019)

கலாநிதி. ம. பாலகைலாசநாதசர்மா

தலைவர்

சம்ஸ்கிருதத்துறை

இந்துக் கற்கைகள் பீடம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

பொருளடக்கம்

ஆசார்ய லக்ஷண விதி	01
பிரமச்சாரி	08
ஆசார்ய பரீட்சை	09
ஐந்து சிவாசார்யர்கள்	09
மூர்த்திபர்கள்	10
ஆசார்ய விடயம்	11
நெறிமுறை பிறழ்தல்	14
பிரமச்சாரி துடக்கு முறைமை	15
ஆசார்யரின் ஆசௌசம்	15
சிவாசார்யரின் ஐந்து அடையாளங்கள்	16
வபனவிதி	18
சந்த்யாவந்தன விதி	19
ஆத்மார்த்த பூஜை	20
பரார்த்த பூஜை	21
பவித்ர லக்ஷண விதி	23
அணியும் முறை	23
தர்ப்பைகளின் எண்ணிக்கை	23
அதிதேவதை	26
க்ரியாவிதி - அனுஜ்ஞை	28
விக்னேஸ்வர அனுஜ்ஞை	31
அந்தர்யாகம்	31
வௌிப்பூஜை	32
தென்னைமர வகைகள்	33
தேங்காயின் லக்ஷணம்	34
அதிதேவதை	35
தேங்காயைப் பரிசோதித்தல்	35
தேங்காய் உடைத்தல்	36
பலன்	37
பிரார்த்தனை	39
தேங்காய் உடைக்கும் மந்திரம்	39
நைவேத்யம்	39
பிரார்த்தனை	40

ஆலயம் வலம் வருதலும் பிராமண அனுஜ்ஞையும்41	
புண்யாக விதி	42
காலம்	42
பலன்	42
அதிதேவதா	43
ஆசமனம்	44
வேதோக்த புண்யாக விதி	44
திரவிய சுத்தி, திரவிய பாகம்	49
கணபதி ஹோம விதி	51
கிராமசாந்திவிதி	55
காலம்	55
பலன்	55
இடம்	56
மண்டப லக்ஷணம்	57
மண்டப ப்ரவேச விதி	58
த்வாரபூஜா	58
மண்டலம்	59
பலி	60
ப்ரவேச பலி	63
காலம்	63
பலன்	65
பலிகணம்	65
பலிமண்டலம்	66
பலிப்பொருள்	67
ப்ரம்மசந்தி	68
இந்த்ரஸ்தானம்	70
அக்னிஸ்தானம்	71
யமஸ்தானம்	72
நிருதிஸ்தானம்	73
வருணஸ்தானம்	74
வாயுஸ்தானம்	75
உத்தரஸ்தானம்	76
ஈசானஸ்தானம்	77

ரக்ஷோக்ன ஹோம விதி	79
அனுபந்தம்	85 - i
பாத்ய, ஆசமநீய, அர்க்ய ஸ்தானங்கள்	i
பாத்ய திரவியம்	i
ஆசமனீய திரவியம்	i
அர்க்ய திரவியம்	i
கும்ப லக்ஷணம்	ii
ப்ரதிஷ்டை நான்கு	ii
ப்ரதிஷ்டா அஷ்டாதச க்ரியாவளி	ii
தான்ய ஸ்தாபனம்	iii
பரிவார கும்பங்களின் எண்ணிக்கை (யாகசாலை)	iv
யாக கும்பங்கள் - சிவன்	iv
யாக கும்பங்கள் - விநாயகர்	v
யாக கும்பங்கள் - சுப்பிரமணியர்	v
யாக கும்பங்கள் - தேவீ	vi
யாக கும்பங்கள் - பைரவர்	vii
பஞ்சாவரண தேவர்கள்	viii
ரக்ஷாந்தன ஸ்தானங்கள்	viii
அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள் - விநாயகர்	ix
அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள் - சிவன்	ix
அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள் - சுப்பிரமணியர்	ix
அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள் - பைரவர்	ix
அஷ்டமங்கலங்கள்	x
தசாயுதங்கள்	x
தசாயுதங்கள் - அம்பிகை	x
மூன்றாம் ஆவரண தேவர்கள் - சிவன்	x
சுப்பிரமணிய ஷண்மூர்த்திகள்	xi
சுப்பிரமணிய ஷண்மூர்த்திகள் (இன்னொருவகை)	xi

அஷ்டபைரவர்கள்	xi
அஷ்ட முர்த்தீஸ்வரர்கள் - சுப்பிரமணியர்	xi
அஷ்ட முர்த்தீஸ்வரர்கள் - மயூரம்	xii
அஷ்ட முர்த்தீஸ்வரர்கள் - பைரவர்	xii
நவாக்னி ஸ்தானம்	xii
நவாக்னி முர்த்தி ஸ்தானம்	xiii
குண்ட நாமங்கள்	xiii
நவகுண்ட சமித்துக்கள்	xiii
நவகுண்ட சமித்துக்கள் - இன்னொருவகை	xiv
தான்ய ஸ்தானம்	xiv
பஞ்சகுண்டங்கள்	xv
பஞ்சகுண்ட அக்னிகள்	xv
பஞ்சகுண்ட முர்த்திகள்	xv
பஞ்சகுண்ட சமித்துக்கள்	xvi
பஞ்சகுண்ட தானியங்கள்	xvi
விக்னேஸ்வர, சிவ பஞ்சகுண்ட முர்த்தீஸ்வரர்கள்	xvi

அகரவரிசைப் பொருளடக்கம் (தேடல் பொறி)

(அனுபந்தத்திற்குத் தனியாக அகர வரிசை உண்டு)

அனுஜ்ஞை	28
அனுஜ்ஞை - அதிதேவதை	35
அனுஜ்ஞை - அந்தர்யாகம்	31
அனுஜ்ஞை - ஆலயம் வலம் வருதலும்	
பிராமண அனுஜ்ஞையும்	41
அனுஜ்ஞை - தென்னைமர வகைகள்	33
அனுஜ்ஞை - தேங்காய் உடைத்தல்	36
அனுஜ்ஞை - தேங்காய் உடைக்கும் மந்திரம்	39
அனுஜ்ஞை - தேங்காயின் லக்ஷணம்	34
அனுஜ்ஞை - தேங்காயைப் பரிசோதித்தல்	35
அனுஜ்ஞை - நைவேத்யம்	39
அனுஜ்ஞை - பல்	37
அனுஜ்ஞை - பிரார்த்தனை	39
அனுஜ்ஞை - பிரார்த்தனை	40
அனுஜ்ஞை - விக்னேஸ்வர அனுஜ்ஞை	31
அனுஜ்ஞை - வெளிப்புஜை	32
ஆசார்ய லக்ஷண விதி	01
ஆசார்ய லக்ஷண விதி - ஆசார்யரின் ஆசௌசம்	15
ஆசார்ய லக்ஷண விதி - ஆசார்ய பரீட்சை	09
ஆசார்ய லக்ஷண விதி - ஆசார்ய விடயம்	11
ஆசார்ய லக்ஷண விதி - ஆத்மார்த்த பூஜை	20
ஆசார்ய லக்ஷண விதி - ஐந்து சிவாசார்யர்கள்	09
ஆசார்ய லக்ஷண விதி - சந்த்யாவந்தன விதி	19
ஆசார்ய லக்ஷண விதி -	
சிவாசார்யரின் ஐந்து அடையாளங்கள்	16
ஆசார்ய லக்ஷண விதி - நெறிமுறை பிறழ்தல்	14
ஆசார்ய லக்ஷண விதி - பரார்த்த பூஜை	21
ஆசார்ய லக்ஷண விதி - பிரமச்சாரி	08
ஆசார்ய லக்ஷண விதி - பிரமச்சாரி துடக்கு முறைமை	15
ஆசார்ய லக்ஷண விதி - மூர்த்திபர்கள்	10
ஆசார்ய லக்ஷண விதி - வபன விதி	18
கணபதி ஹோம விதி	51
கிராமசாந்திவிதி	55

கிராமசாந்திவிதி -இடம்	56
கிராமசாந்திவிதி - காலம்	55
கிராமசாந்திவிதி - த்வாரபூஜா	58
கிராமசாந்திவிதி - மண்டப ப்ரவேச விதி	58
கிராமசாந்திவிதி - பலன்	55
கிராமசாந்திவிதி - பலி	60
கிராமசாந்திவிதி - மண்டப லக்ஷணம்	57
கிராமசாந்திவிதி - மண்டலம்	59
திரவிய சுத்தி, திரவிய பாகம்	49
ப்ரவேச பலி	63
ப்ரவேச பலி - அக்னிஸ்தானம்	71
ப்ரவேச பலி -இந்த்ரஸ்தானம்	70
ப்ரவேச பலி - ஈசானஸ்தானம்	77
ப்ரவேச பலி - உத்தரஸ்தானம்	76
ப்ரவேச பலி - காலம்	63
ப்ரவேச பலி - நிருதிஸ்தானம்	73
ப்ரவேச பலி - ப்ரம்மசந்தி	68
ப்ரவேச பலி - பலன்	65
ப்ரவேச பலி - பலிகணம்	65
ப்ரவேச பலி - பலிப்பொருள்	67
ப்ரவேச பலி - பலிமண்டலம்	66
ப்ரவேச பலி - யமஸ்தானம்	72
ப்ரவேச பலி - வருணஸ்தானம்	74
ப்ரவேச பலி - வாயுஸ்தானம்	75
பவித்ர லக்ஷண விதி	23
பவித்ர லக்ஷண விதி - அணியும் முறை	23
பவித்ர லக்ஷண விதி - அதிதேவதை	26
பவித்ர லக்ஷண விதி - தர்ப்பைகளின் எண்ணிக்கை	23
புண்யாக விதி	42
புண்யாக விதி - அதிதேவதா	43
புண்யாக விதி - ஆசமனம்	44
புண்யாக விதி - காலம்	42
புண்யாக விதி - பலன்	42
புண்யாக விதி - வேதோக்த புண்யாக விதி	44
ரக்ஷோக்ன ஹோம விதி	79

அனுபந்தத்திற்கான தனியான அகரவரிசை

அனுபந்தம்	85 - i
அர்க்ய திரவியம்	i
அஷ்டபைரவர்கள்	xi
அஷ்டமங்கலங்கள்	x
அஷ்ட முர்த்தீஸ்வரர்கள் - சுப்பிரமணியர்	xi
அஷ்ட முர்த்தீஸ்வரர்கள் - பைரவர்	xii
அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள் - சிவன்	ix
அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள் - சுப்பிரமணியர்	ix
அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள் - பைரவர்	ix
அஷ்ட முர்த்தீஸ்வரர்கள் - மயூரம்	xii
அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள் - விநாயகர்	ix
ஆசமனீய திரவியம்	i
குண்ட நாமங்கள்	xiii
கும்ப லக்ஷணம்	ii
சுப்பிரமணிய ஷண்மூர்த்திகள்	xi
சுப்பிரமணிய ஷண்மூர்த்திகள் (இன்னொருவகை)	xi
தசாயுதங்கள்	x
தசாயுதங்கள் - அம்பிகை	x
தான்ய ஸ்தானம்	xiv
தான்ய ஸ்தாபனம்	iii
நவகுண்ட சமித்துக்கள்	xiii
நவகுண்ட சமித்துக்கள் - இன்னொருவகை	xiv
நவாக்கி ஸ்தானம்	xii
நவாக்கி முர்த்தி ஸ்தானம்	xiii
ப்ரதிஷ்டை நான்கு	ii
ப்ரதிஷ்டா அஷ்டாதச க்ரியாவளி	ii

பஞ்சகுண்டங்கள்	xv
பஞ்சகுண்ட அக்னிகள்	xv
பஞ்சகுண்ட சமித்துக்கள்	xvi
பஞ்சகுண்ட தானியங்கள்	xvi
பஞ்சகுண்ட மூர்த்திகள்	xv
பஞ்சாவரண தேவர்கள்	viii
பரிவார கும்பங்களின் எண்ணிக்கை (யாகசாலை)	iv
பாத்ய, ஆசமநீய, அர்க்ய ஸ்தானங்கள்	i
பாத்ய திரவியம்	i
மூன்றாம் ஆவரண தேவர்கள் - சிவன்	x
யாக கும்பங்கள் - சிவன்	iv
யாக கும்பங்கள் - சுப்பிரமணியர்	v
யாக கும்பங்கள் - தேவீ	vi
யாக கும்பங்கள் - பைரவர்	vii
யாக கும்பங்கள் - விநாயகர்	v
ரக்ஷாந்தன ஸ்தானங்கள்	viii
விக்னேஸ்வர, சிவ பஞ்சகுண்ட மூர்த்தீஸ்வரர்கள்	xvi

சிவாகமங்களின் வடிவாயமைந்த சிவனின் வித்யாதேஹத்தையும்
மந்த்ர வடிவாயமைந்த அவரது பிராணனையும் சிந்திப்போமாக.

தனுகாய ஸரீரேண ஜனூ ப்ராணஜயம் தயா

तन्त्रकाय शरीरेण मन्त्र प्राणमयं तथा

ஜகூடாமஜெ - மகூடாமஜெ

காசிகம் பொடியுமூ ஸூாக் யொமஜம் மூஹுஜெவ உ
வினூம் பொஊம்மூஸி பெராகுஜம் ஜம்மா யுமூகூ காரணம்
சுஜிதம் ஜாநுஜெஸெ ஸூாக் ஜீவூம் ஊரூ ப்ரஜெஸகூ
ஸூகூகூம் து மூஹூ ஜெஸம் ஸூாக் ஸஹஸூம் து கடிஸூதல்
சும்ஸூஜாநு பூஷூ ஹாமஸூஜாக் நானிஸூஜாக் ஸூப்ரஹெகூ
விஜயம் கூகூஜி ஜெஸம் ஸூாக் நிஸூஜாஸம் ஹூஜயம் ஹவெக்
ஸூயம்ஹுவம் ஸூநள ஊ து சுநதம் நெசூஜூஜெ
வீரம் கூணூ ப்ரஜெஸம் து ரளரவம் ஸூவணஊயல்
ஜகூடம் ஜகூடம் தனூம் சும்ம ப்ரதூம்மஜெவ உ
ஸாஹூ து விஜயம் பெராகுஜம் உபூஜூநம் உரஸூதம்
ஸிம்ஸ தஞ்சுத் வஜநம் ஜிஹூ பெராகூஜிதம் உஜூதெ
ஹூவள து மதிதம் பெராகுஜம் வரிஹஜெவ மஹாடகம்
ஸந்தாநம் கூடம் விஜூாக் ஸபெபூாகுஜம் உபவீதகூ
பரஜெஸூர ஹாரம் து கிரணம் ரகூ ஹூஜெணூ
வாதூஜம் வஸநம் பெராகுஜம் ஸிவயஜூம் து மெபநூ

कामिकं पादयुग्मं स्यात् योगजं गुल्फमेव च चिन्त्यं पादांगुलिं प्रोक्तं जंगा युग्मन्तु कारणं
अजितं जानुदेशे स्यात् दीप्तं ऊरु प्रदेशकम् सूक्ष्मं तु गुह्यं देशं स्यात् सहस्रं तु कटिस्थलम्
अंशुमान् पृष्ठं भागस्स्यात् नाभिस्स्यात् सुप्रभेदकम् विजयं कुक्षि देशस्यात् निश्वासं हृदयं भवेत्
स्वायंभुवं स्तनौ द्वौ तु अनलं नेत्रमुच्यते वीरं कण्ठ प्रदेशं तु रौरवं श्रवणद्वयं
मकुटं मकुटं तन्त्रं अंगं प्रत्यंगमेव च बाहू तु विमलं प्रोक्तं चन्द्रज्ञानं उरस्थलं
बिंबं तन्त्रं वदनं जिह्वा प्रोद्गीतं उच्यते भ्रुवौ तु ललितं प्रोक्तं सिद्धचैव ललाटकं
संतानं कुटलं विद्यात् सर्वोक्तं उपवीतकम् परमेश्वर हारं तु किरणं रत्न भूषणम्
वातुलं वसनं प्रोक्तं शिवधर्मं तु लेपनम्

காசிகம்	பொடியுமூழ்	காமிகம் - கால்களிரண்டு	
		காமிகம்	பாடியுமம்
யொமஜம்	முஹூ	யோகஜம் - கணுக்கால்	
		யோகஜம்	குலுமம்
விஜும்	பொடியுமூஸி	சித்தயம் - கால்விரல்கள்	
		சித்தயம்	பாடியுமம்
காரணம்	ஜம்மா யுமூ	காரணம் - கீழ்க்கால்	
		காரணம்	ஜம்மா யுமம்
கூஜிதம்	ஜாநுபெஸெ	அஜிதம் - முழங்கால்கள்	
		அஜிதம்	ஜாநுபெஸெ
ஜீவம்	ஊரா ப்ரபெஸகூ	தீப்தம் - தொடைகள்	
		தீப்தம்	ஊரா ப்ரபெஸகூ
ஸூகூஷம்	முஹூ ப்ரபெஸம்	கூக்ஷம் - மறைவிடம்	
		கூக்ஷம்	முஹூ ப்ரபெஸம்
ஸஹஸ்யம்	கூடிஸ்யுதூ	ஸஹஸ்யம் - இடுப்பு	
		ஸஹஸ்யம்	கூடிஸ்யுதூ
கூபாஸாநு	பூஷூ ஹாமூ	அம்சமான் - பின்புறம்	
		அம்சமான்	பூஷூ ஹாமூ
ஸூப்ரபெஸகூ	நாஹி	சுப்ரபேதம் - தொப்பும்	
		சுப்ரபேதம்	நாஹி
விஜயம்	கூகூதி ப்ரபெஸம்	விஜயம் - வயிறு	
		விஜயம்	கூகூதி ப்ரபெஸம்
நிபுஸாஸம்	ஹூயம்	நிஸ்வாஸம் - இதயம்	
		நிஸ்வாஸம்	ஹூயம்
ஸூயம்ஹுவம்	ஸூநள ஹள	ஸ்வாயம்புவம் - மார்பகங்கள்	
		ஸ்வாயம்புவம்	ஸூநள ஹள

கூநகம்	நெகூ	அநலம்	- கண்கள்
		अनलं	नेत्रम्
வீரம்	கூணு வுரெபுரம்	வீரம்	- கழுத்து
		वीरं	कण्ठ प्रदेशं
ரளரவம்	ஸுரவணகய	ரளரவம்	- காதுகள் இரண்டு
		रौरवं	श्रवणद्वयम्
கூடம்	கூடம்	மகூடம்	- மகூடம்
		मकुटं	मकुटं
விஜகம்	ஸாஹூ	விமலம்	- தோள்கள்
		विमलं	बाहू
அநுஜூகம்	உரஸூகம்	சந்த்ரஜஞானம்	- நெஞ்சு
		चन्द्रज्ञानं	उरस्थलं
ஸிம்ஸம்	வககம்	பிம்பம்	- முகம்
		बिम्बं	वदनं
பெராத்தீகம்	ஜிஹூ	ப்ரோத்கீதம்	- நாக்கு
		प्रोद्गीतं	जिह्वा
அதிதம்	ஹுவள	லலிதம்	- புருவங்கள்
		ललितं	भ्रुवौ
வலிஃ	அமாட	சித்தம்	- நெற்றி
		सिद्धं	ललाटम्
ஸந்தாநம்	கூடகம்	சந்தானம்	- குண்டலம்
		संतानं	कुटलं
ஸவெகூகம்	உபவீதக	ஸர்வோக்தம்	- பூணூல்
		सर्वोक्तं	उपवीतकम्
வரபெரூரம்	ஹாரம்	பரமேஸ்வரம்	- மாலை
		परमेश्वरं	हारं

கிரணம்	ரத்ந ஹிஷண	கிரணம் - ரத்நாபரணம்
		கிரண் ரத்ந மூஷணம்
வாதூஸம்	வஸநம்	வாதுளம் - ஆடை
		வாதூ வஸநம்
ஸிவயஜம்	ஹேபந	சிவதர்மம் - விபூதிப்பூச்சு
		சிவதர்மம் லேபனம்

இருபத்தெட்டு சிவாகமங்கள் - இன்னொரு சுலோகம்
சுஷோவிஃஸதி ஸிவாமதா:

அஷ்டவிங்ஸதி சிவாகமா:

காமிகம் யோகஜம் சிந்த்யம் காரணம் அஜிதம் தீப்தம்
சூ'மம், சஹஸ்ரம், அம்சுமான், சுப்ரபேதம், விஜயம், நிஸ்வாசம்,
ஸ்வாயம்புவம், அநலம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம்,
சந்த்ரஜ்ஞானம், பிம்பம், ப்ரோத்கீதம், லலிதம், சித்தம், சந்தானம்,
சார்வோக்தம், பாரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம் என்ற
இருபத்தெட்டும் சிவாகமங்களாகும்.

காமிகம் யோகஜம் சிந்த்யம் காரணம் அஜிதம் தீப்தம்,
சூ'மம், சஹஸ்ரம், அம்சுமான், சுப்ரபேதம், விஜயம், நிஸ்வாசம்,
ஸ்வாயம்புவம், அநலம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம்,
சந்த்ரஜ்ஞானம், பிம்பம், ப்ரோத்கீதம், லலிதம், சித்தம், சந்தானம்,
சார்வோக்தம், பாரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம் என்ற
இருபத்தெட்டும் சிவாகமங்களாகும்.

௨௦

சூதாயு அக்ஷண விதி:

ஆசார்ய லக்ஷண விதி - आचार्य लक्षण विधि:

சூதாயுஃ ஸ்ரீவருஷேஷே ஶ்ரீதிபுரோஃஸுதநனாஃ।
 சூஹிஸௌவ கௌஹித: பௌ மௌர ஸௌஸித:।
 ஸவ் ஸாஸூக்ய தக்ஷ: ஸிவாஹி மூர ஸ்ரீஜக:।
 ஸவ்ராவய ஸௌஸிண ஸ்ரீவ் அக்ஷண ஸௌயத:।
 வயஸௌபரகாஹிஹ் ஸவ்ரதரய உஹித:।
 மூஹஸுபௌதகௌ ஜெயௌ ஹதிச ஸ்ரீவ்ராயுவி।
 க்ரீயாஹி ஜூந வயுந ஸாஸூஷ க்ரீத நிபய:।
 க்ரீயா பௌதௌ நிஸௌபரயூபௌநாவதக:।
 யௌமபௌதௌ க்ரீதௌஸௌ ஜூநபௌநாவதக:।

- ஸௌஸிணேஹி.

आचार्य पूर्वमन्वेष्ट्य मूर्तिपांस्तदनन्तरम्। आदितैव कुलोद्भूतः पञ्च गोचर संस्थितः।
 सर्व शास्त्रार्थं तब्रजः शिवाग्नि गुरु पूजकः। सर्वावयव संपूर्ण स्सर्व लक्षण संयुतः।
 वयष्णोऽशकादूर्ध्वं सप्ततरेध उच्यते। गृहस्थश्चोत्तमो ज्ञेयो भौतिक ब्रह्मचार्यपि।
 क्रियादि ज्ञान पर्यन्त शास्त्रेषु कृत निश्चयः। क्रिया पादेतु निपुणश्चर्यापादानुवर्तकः।
 योगपादे कृताभ्यासो ज्ञानपादानुरञ्जकः।

- சுப்ரேமம்.

ஆசார்யரை முதலில் தேடி அதன்பின் (அவரின் உதவியோடு) மூர்த்திபர்களாகிய ரித்விக்குகளையும் நியமிக்கவேண்டும். (அனைவரும்) ஐந்து கோசரங்களிற்குட்பட்டதாகிய (கௌசிக, காஸ்யப, பாரத்வாஜ, கௌதம, அகஸ்திய) ஆதிசைவ வம்சத்தில் தோன்றியவராக இருத்தல் வேண்டும். ஆசார்யரானவர், எல்லா சாஸ்திரங்களின் தத்துவங்களை அறிந்தவராகவும், சிவ, அக்னி, குரு பூஜைகளை அனுதினமும் செய்பவராகவும், எல்லா அங்கங்களும் அதனதன் இலக்கணங்களோடு பொருந்த நிறைந்தவராகவும், பதினாறு வயதிலிருந்து எழுபது வயதுக்கு இடைப்பட்டவராகவும் (இருத்தல் வேண்டும்.)

இல்லறதர்மத்திலுள்ளவர்களே ஆசார்யராக இருப்பதற்கு சிறப்புத் தகுதி வாய்ந்தவர்கள். பிர்மச்சாரிகளுள் பௌதிகர் என்ற வகையைச் சார்ந்தவரை (உப) ஆசார்யராகக் கொள்ளலாம். அவர்கள் கிரியை முதல் ஞானம்வரையான சிவாகமசாஸ்திரத்தில் நிச்சயபுத்தி உடையவராகவும், கிரியைவல்லவராகவும், சரியைநெறியைப் பின்பற்று பவராகவும், யோகப்பயிற்சி உடையவராகவும், (சிவ)ஞானத்தில் திளைப் பவராகவும் இருக்க வேண்டும்.

ஸ்யாபநம் யஜநம் ஸவஹம் லாஹிஸெவாஹு கொவிஹம்:

சுய்யாபநஹாயுயநம் யாஜநம் யஜநஹயா:

ஹநம் ப்ரதிஹுஹெஹவ ஷ்டக்ஷு நிரதஸ்யஹா:

ஸெவ வலிஹா தக்ஷஜ்ஞா ஹெவாஹி ஹா ஹக்திஹா:

ஸவஹாஹா ஸஹாயுக்ஷ ஸுஹவீ ஜந வஹு:

யஹு க்ரீயாஹி நிஹுணா வீதராஹா விஹு:

பாரதக்ஷ ஸஹாஹாயீ ஸிவ ஸாஸந தஹு:

ஸவஹு ஸாஸுஹாஹு கஹு ஸுஹாஹா ஹாஹு:

ஹுஹு ஸுஹாஹா ஹாஹு ஸுஹு: ஹிஹ ஹுஹு:

ஸிவீ ஹ ஹகெஸெஹா ஹ ஹுஹு ரொஹி ஹுஹு:

சுஹாஹி ஹுஹுஹெஹவ ஹு ஹுஹு க்ரீயாஹி:

ஹ ஹுஹு ஹுஹுஹு: ஹு ஹுஹு ஹாஹி ஹுஹு:

ஸிவ தஹுஹு ஹுஹுஹு ஸவஹு ஹாஹி ஹிஹ ரத:

ஸவஹாவயவ ஸஹெஹு ஸுஹு ஹுஹு ஹுஹு:

ஹுஹுஹு ஸஹெஹு: ஸுஹாஹு ஹுஹு ஹுஹு:

- ஹுஹுஹுஹு.

स्थापनं यजनं सर्वं चादिशैवार्हं कोविदुः। अध्यापनञ्चाध्ययनं याजनं यजनन्तथा।

दानं प्रतिगृहञ्चैव षड्गुणं निरतस्सदा। शैव सिद्धान्तं तद्वज्रो देवाग्निं गुरुं भक्तिमान्।

सर्वाचारं समायुक्तं स्तपस्वी जनं वत्सलः। धर्मं क्रियादिं निपुणो वीतरागो विमत्सरः।

परतन्त्रे सदाध्यायी शिवं शासनं तत्परः। सर्वं शास्त्रार्थं कुशलं स्वसमयाचारं पालकः।

गृहस्थं स्सरसो वाग्मी सुशीलः प्रियं दर्शनः। शिखी च बद्धकेशो वा श्मश्रु रोमादिं वर्जितः।

अरोगी दीक्षितश्चैव मन्त्र मुद्रा क्रियान्वितः। पद वाक्य प्रमाणज्ञः पशु शास्त्र पराङ् मुखः।
 शिव तन्त्रैक चित्तात्मा सर्व प्राणि हिते रतः। सर्वावयव संपूर्ण स्सर्व लक्षण लक्षितः
 ईदृग्लक्षण संपन्नः स्थापक श्रेष्ठ उच्यते। - पूर्वकारणे।

அத்யாபனம், அத்யயனம், யஜனம், யாஜனம், தானம், ப்ரதிக்ரஹம் எனப்படும் (கற்றல், கற்பித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல்) அறுதொழில் வல்லோரான ஆதிசைவ சிவாசாரியரே பிரதிஷ்டை மற்றும் பூஜைகளுக்குத் தகுதி வாய்ந்தவர். அவர், சைவசித்தாந்த தத்துவம் அறிந்தவராகவும், தெய்வம், குரு, அக்னி ஆகியோரிடம் பக்திகொண்டவராகவும், ஆசார ஒழுக்கங்கள் மிக்கவராகவும், மனக்கட்டுப்பாடுள்ளவராகவும் மக்களிடத்தில் அன்புடையவராகவும், தர்மம், கிரியை இவற்றில் நிபுணராகவும், ஆசை, கோபம் அற்றவராகவும், உயர்ந்த விடயங்களை எப்போதும் சிந்திப்பவராகவும், சிவமார்க்கத்தில் நடப்பவராகவும், எல்லா சாஸ்திரங்களையும் ஆராய்ந்து சமயாசார வழியின் காவலராக இருப்பவராகவும், இல்லறத்தவராகவும், நளினமாகப் பழகுவவராகவும், வாக்குவல்லமை கொண்டவராகவும், நல்லொழுக்கமுடையவராகவும், பார்ப்பதற்கு அழகராகவும், முடிந்த கேசமுடையவராகவும், தாடி, மீசை அற்றவராகவும், நோயற்றவராகவும், தீட்சைபெற்றவராகவும் மந்திரம், கிரியை, முத்திரைகளில் வல்லவராகவும், வியாகரணம், மீமாம்சை, தர்க்கம் ஆகியவற்றைக் கற்றவராகவும் லௌகிகசாஸ்திரங்களில் ஈடுபாடின்றி சிவசாஸ்திரங்களில்மட்டும் கவனம் செலுத்துபவராகவும், எல்லா உயிர்களுக்கும் நன்மை நினைப்பவராகவும், எல்லா அங்கங்களும் உள்ளவராகவும், எல்லா இலட்சணங்களும் பொருந்தியவராகவும் இருப்பதே பிரதிஷ்டாகுருவுக்குச் சிறப்பாகச் சொல்லப் படுகிறது. - பூர்வகாரணம்

சூதாயு ஸூயகஸெத ஸூகஸூயீ தயா।
 ஶீக்ஷிதாஸுத ஸூதிஷூயாஃ சூதாயுஸெஸூவ யொயூதா।
 வூவூதா ஸீவ ஸாஸூணாஹூத்வே ஸூபநெவி உ।
 பவிசூரொஹணெஸெவ ஸானிகெ பௌஷ்டிகெ தயா।
 சுநெஷூவி ஸஸெஷூ ஶ்ஞ கஶு ஸூயொயூகஃ
 - ஸூவகாரணெ।

आचार्य स्साधकश्चैव पुत्रकस्समयी तथा।

दीक्षिताश्च प्रतिष्ठायां आचार्यस्यैव योग्यता। व्याख्याता शिव शास्त्राणामुत्सवे स्नपनेपि च।

पवित्रारोहणेचैव शान्तिके पौष्टिके तथा। अन्येष्वपि सर्वेषु मन्त्र कर्म सुयोग्यकः।

- पूर्वकारणे।

ஆசார்ய, சாதக, புத்ரக, சமயி இவர்களுள் ஆசார்யருக்கே தீட்சை, ப்ரதிஷ்டை ஆகிவற்றைச் செய்ய தகுதி உண்டு. மேலும், சிவாகம உபதேசம், உற்சவம், ஸ்நபனம், பவித்ரோற்சவம் சாந்திக்ரமங்கள், புஷ்டிக்ரமங்கள் முதலிய மந்த்ரக்ரமங்கள் அனைத்துக்கும் ஆசார்யருக்கே அதிகாரமுண்டு. - பூர்வகாரணம்

ஸ்ரீவாமஃ ஸுராணஜ்ஞா மூஹ ஸுஜா வியாந விசு।

வெஉ வெஉஃம தக்ஷஜ்ஞா ஜப ஹொஃ வியாந விசு।

தெவாஹி மூரூ ஹக்ஷதப ஜெயாவீ கௌரவஸூஹிஃ।

ஸவ்யாவயவ ஸஃஸுஹிண்டுஸூஹயாஹா ஸஃயுதஃ।

கூமீநஃ ஸவ்யஸாஸூஜ்ஞ ஸூக்யவாஜீ ஜிதெந்யுயஃ। - கௌரவதஜ்ஞா।

शिवागम पुराणज्ञो गुह पूजा विधान विद्। वेद वेदांग तबज्ञो जप होम विधान विद्।

देवाग्नि गुरु भक्तश्च मेधावी कुशलश्शुचिः। सर्वावयव संपूर्णस्समयाचार संयुतः।

कुलीनः सर्वशास्त्रज्ञ स्सत्यवादी जितेन्द्रियः। - कुमारतन्त्रे।

சிவாகமம், புராணம் இவற்றை அறிந்தவராகவும், சுப்பிரமணியரின் பூஜைகளில் தேர்ச்சியுள்ளவராகவும், வேத, வேதாங்கங்களில் வல்லவராகவும், தெய்வம், அக்னி, குரு இவர்கள்மேல் பக்தி கொண்டவராகவும், அறிவாளியாகவும், நல்லொழுக்க முடையவராகவும், எல்லா அங்கங்களுமுடையவராகவும், சமய ஒழுக்கங்களுடையவராகவும், நற்குலத் தோன்றலாகவும், எல்லா சாஸ்திரங்களில் வல்லவராகவும், உண்மை பேசுபவராகவும், புலனடக்கம் உள்ளவராகவும் (சிவாசாரியர் இருக்கவேண்டும்.) - குமாரதந்திரம்

சிவஃயஹி ஸுரிஜ்ஞாநீ ஹொஹஃகார வஜிஹிஃ।

உயாவாநு ஸவ்யஹிதெஷு சூக்யவத்ஸரிபாவகஃ।

- ஷுஹஹிர்காயாஃ।

त्रिपदार्थ परिज्ञानी मनोहंकार वर्जितः। दयावान् सर्वभूतेषु आत्मवत्परिपालकः।

- ஷ்டஹஸிகாயா।

முப்பொருட் கோட்பாட்டை (பதி, பசு, பாசம்) அறிந்தவராகவும் மனத்தில்கூட அகங்காரமில்லாதவராகவும், எல்லா உயிர்களிடத்திலும் கருணையுள்ள வராகவும், தம்மைப்போல் பிறரையும் காப்பவராகவும் (இருக்கவேண்டும்.) - ஷட்ஸஹஸ்ரிகா

अक्षाय्यायै गुरुग्रेष्ठो भुक्ति मुक्ति फल प्रदः। मद्धमस्तु तदर्धज्ञ स्तत्पादज्ञो धर्मो भवेत्।

உலுஉலு தஉயுஉலு ஸுதுஉலுயுயு ஹவெக்।- காலிகெ।

लक्षाध्यायी गुरुश्रेष्ठो भुक्ति मुक्ति फल प्रदः। मद्धमस्तु तदर्धज्ञ स्तत्पादज्ञो धर्मो भवेत्।

- காமிகெ।

இகபர சுகங்களை வழங்கவல்ல லட்சம் கிரந்தங்களைக் கற்றவர் உத்தமமான குருவாக விளங்குவார். அதன் அரைப்பாகம் வல்லவர் மத்திமமானவராகவும், காற்பாகம் வல்லவர் அதமராகவும் கருதப்படுவார்.

- காமிகம்

சூமஸோகூ டுருகாரெண டுருகிஷா இம் டுருகெநெ।

சூலிஸெவஸு டுருகாஉ ஸவவலிவிகு ஸுது।

ஸுஸுதுதா நவவஸுஸு ஸுலுஷ்டெ டுருகாதுயுகு:

டுருகாஹ ஹிஷ்டெனாடெத டுருகாதுருகெவித:

ருதுகாசுத லாஹாரண: ஸவவ அசுசுண அசுசுத:

உரு தரு கிரயா ருது ஹாவநா ஹாவஹித:

உதுவெதுயிகாரகூக ஸெவவலிவாஹ டுருகா:

உதுவெதுயிகாரகூக லுலிஸெவ லுலிஸுது:

- உதுகாரணெ।

आगमोक्त प्रकारेण प्रतिष्ठा लिंग पूजने। आदिशैवस्य पूजाच सर्वसिद्धिकरी स्मृता।

सुस्रातो नववस्त्रस्तु सोष्णीष श्रोत्तरीयकः। पञ्चांग भूषणोपेत श्वन्दनाद्यनुलेपितः।

रुद्राक्ष मालाभरणः सर्व लक्षण लक्षितः। मन्त्र तन्त्र क्रिया मुद्रा भावना भावगर्भितः।

चतुर्वेदाधिकारत्वात् शैवसिद्धान्त पारगः। चतुर्वर्ण्याधिकारत्वा दादिशैव इतिस्मृतः।

- उत्तरकारणे।

ஆகமத்தில் சொன்னவாறு சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை, பூஜை முதலியவற்றை ஆதிசைவர் செய்யும்போதே சித்தியாகும். ஸ்நானம் செய்து, புதிய வஸ்திரம், உத்தரீயம் (சால்வை), உஷ்ணீகம் (தலைப்பாகை) ஆகியவை அணிந்து பஞ்சாங்க பூஷிதராக சந்தனப்பூச்சுடன் ருத்ராட்ச மாலை அணிந்தவராக, எல்லா இலட்சணங்களுடன் விளங்கவேண்டும். மந்திரம், தந்திரம், கிரியை, முத்திரை, பாவனை என்பவற்றில் வல்லவராகவும் இருக்கவேண்டும். நால்வேதங்களில் அதிகாரமுள்ளவராதலால் சைவசித்தாந்தத்தில் வல்லவராக இருப்பார். நால்வருணத்திலும் அதிகாரமுள்ளவராதலால் ஆதிசைவர் (சிவப்பிராமணர்) எனப்படுவார். - உத்தரகாரணம்

यजुषा यजुः काश्चोक्तानां कृत्वा यजुः श्रुतः।

- अक्षिपे।

धर्मार्थं काममोक्षाणां कर्ताय ससगुरु स्मृतः। - अजिते।

தர்மம், அர்த்தம், காம்யம், மோட்சம் (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு) என்பவற்றை அறிந்தவராக நற்குரு விளங்குவார்.

- அஜிதாகமம்

द्वेषा क्रुद्धिः प्रोते येन द्वेषीकः तदुद्धारः।

ஸவெஷாஹ மூர்ஸெஷவ மூர்ஸரிசூனியீதெ।

திஹஸூபந யொமூக்ஷாக் ஸூபகொ நாஃ உஷுதெ।

- வீரதஜெ।

देश आदिश्यते येन देशिकः तदुदाहृतः। सर्वेषाञ्च गुरुश्चैव गुरुरित्यभिधीते।

लिंगस्थापन योग्यत्वात् स्थापको नाम उच्यते।

- वीरतन्त्रे।

தேசம் முழுவதற்கும் வழிகாட்டியாக விளங்குபவர் என்பதால் தேசிகர் என்றும், யாவருக்கும் குருவாக இருப்பதால் குரு என்றும், சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைக்கு அதிகாரமுள்ளவர் என்பதால் ஸ்தாபகர் என்றும் அறியப்படுகிறார். - வீரதந்தரம்

நாஸ்திகொ ஊரொ ரொயீ ஸயிரொ வுஜிஜீவக:।
 விஷக்ஷாஸூபஜீவீ உ தயா ரம்மொப ஜீவக:।
 விஸூந: க்ரூரகஜுஸூ பதபத: வாரஜாரிக:।
 ஸநூலீ தாகிபுகொ ஹஷ: கூஸாஜ ஸூய ஜீவக:।
 பராவவாத ஸீபத நெஷ்கபத கபாவிக:।
 ப்ரதிஷ்டா தனுகிணிக ஜூ: பஸூஸாஸூநா ரஜித:।
 - ஸுப்ரஹெதெ।

नास्तिको मत्सरो रोगी बधिरो वृद्धिजीवकः। भिक्षास्त्रोपजीवी च तथा रंगोप जीवकः।
 पिशुनः क्रूरकर्मस्थ श्वपलः पारदारिकः। सन्यासी तार्किको भ्रष्टः कृशाङ्ग शल्य जीवकः।
 परापवात शीलश्च नैष्ठिकश्च कपालिकः। प्रतिष्ठा तन्त्रकिञ्चित् ज्ञः पशुशास्त्रानु रञ्जितः।
 - सुप्रभेदे।

நாஸ்திகர், கர்வமுடையவர், நோயாளி, காதுகேளாதவர், வட்டியால் சீவிப்பவர், வைத்திய சாஸ்திரத்தினால் சீவிப்பவர், நாடக நடிகர்கள், கோள்சொல்பவர், கொடுத்தெழில் செய்பவர், சபலபுத்தியுடையவர், பிறன்மனை கவர்ந்தவர், சந்நியாசி, தர்க்கம் புரிபவர், கெட்ட நடத்தையுள்ளவர், மிக மெலிந்தவர், ஆயுதத்தால் சீவிப்பவர், பிறரது அபவாதங்களைக் கூறுவதில் நாட்டமுடையவர், நைஷ்டிகப் பிரமச்சாரி, பயங்கரமான தோற்றமுடையவர், பிரதிஷ்டா சாஸ்திரம் சிறிதாகவே கற்றவர், உலகியல் அறிவில் முழ்கி ஈடுபட்டிருப்பவர் (ஆகியோர் ஆசார்யத்துவத்திற்கு தகாதவர்கள்)

கூறுஹீநம் ஊராஅாரம் ஜிவூஸூபஜிவிஜீவகம்।

கூஸாஂமம் ஹீநஜனஹ ஜீக்ஷாநுஷ்டாந ஹீநகம்।

நாஹிஜனம் ஸ்ரஹூயயும் வானப்ரஹ்ம விஸஜ்யயெக்।

- காரணெ।

अग्निहीनं दुराचारं मूर्खञ्चाप्यतिह्रस्वकं। कृशाङ्गं हीनदन्तञ्च दीक्षानुष्ठान हीनकं।
 नाग्निमन्तं ब्रह्मचर्यं वानप्रस्थं विसर्जयेत्। - कारणे।

அங்கக் குறைபாடுடையார், கெட்ட நடத்தையுடையார், முர்க்கர், உயரம் குறைந்தவர், மெலிந்தவர், பல்லில்லாதவர், தீக்ஷை அனுஷ்டானம் முதலியன இல்லாதவர், மனைவி இல்லாதவர், பிரமச்சாரி, வானப்பிரஸ்தர் ஆகியோரை ஆசார்யத்துவத்தில் விலக்கவேண்டும். - காரணாகமம்

ஶ்ரஶுதாரீ! பிரமச்சாரி ஶ்ரஶாரீ!

உதூஷீக்ஷாம் ஸஶாரொஶு ஶ்ரஶுதயு விஸேஷத:।

நெஶிதிக்கே சுயம் ஸம்ஹா ஸஶயாசார ஸுஶகம்।

ஶ்ரதிஷ்டோக்ஷவ காஹவா சுயவா ஶ்ரஶுதாரிஶி:।

சூதாயுக்ஷம் வஜ்யுகிசூ பூகிழ்ஶு ஸஶாஶரேக்।

யளத வஸூதூதூய்ஶ ஹஸூ ஸுஶாக்ஷ யாரிணம்।

கூணூதம் கணூதாசுஶ ஹேஶ யஜ்ஞாஶ வீதிநம்।

சுஶம் நொஶேஶநூஶ ஶிகாயு: வஜ்யுயே தூத:।

ஸூதாஶிஶாநிதி ஶ்ரோக்ஷம் நாஸளத ஶ்ரஶுதாரிண:।

சதுரீக்ஷா் சமாரொய் ஶ்ரஶசர்ய விசேஷத:। நைமிதிகே கதம் ஶம்பொ சமயாசார ஶுஶ்ரக்।

ஶ்ரதிஸூதசவ காலேவா அதவா ஶ்ரஶசாரிஶி:। ஆசார்யத்வ் வர்ஜயிதா ஶ்ரஶிக்ரம் சமாசரேத்।

ஶூத வஸூதூதூய்ஶ ஶஸ்ர ருஶாக்ஷ ஶாரிணம்। குண்டலம் கர்ணமாத்ரம் ஶேம யஜ்ஞொ விதிநம்।

அக்ஷம் நொஶேஶநூஶ ஶிகாயு: வர்ஜயே தத:। ஶ்வல்யாஶிமானிதி ஶ்ரோக்ஷம் நாஸளத ஶ்ரஶுதாரிண:।

நான்கு தீட்சைகளையும் பெற்ற சமயாசாரமுடைய பிரமச்சாரியை விசேடமாகக் கொள்க. அவர்களை நைமித்திகத்தில் பிரதிஷ்டை, உற்சவம், ஆசார்யத்துவத்தில் விலக்கி, ரூத்விக்காக ஏற்றுக்கொள்ளலாம். வெள்ளை வஸ்திரமும் விபூதி, ரூத்ராட்சமும் அணிந்து, காதில் குண்டலங்களும் தங்கப் பூணூலும் அணிந்து கலந்துகொள்ளச் செய்க. இவ்வேளையில் பிரமச்சாரி ஸ்வல்ப அக்னிமான் எனக் கூறப்படுகிறார்.

சூதாயுபரீக்ஷா। ஆசார்ய பரீட்சை அார்யபரிசா।

ஐாக்ஷாசூதாயுஸ்ய ஸஹாவம் கிரியா காரண களபரதம்।
 ஐாக்ஷா வரிபாக்ஷ ஸெவஉலிஷ்யம் பாஃ கஜ வமஸ தயா।
 வனவஜாஜீந் பரீக்ஷாய காரகஸம் ஸுஹெஹுரூபி।
 சுஐாக்ஷா தஸ்ய வுதூதாஃ ஸுர ஸம்ஸுஹணம் க்ஷதம்।
 தக்ஷதம் விவதம் ப்ராஹு: கத்ய நாஸம் யநக்ஷயம்।
 சுஐக்ஷந ஸ்யாபிதம் ஸிம்ஸம் ப்ரந: ஸம்ஸ்யாபயெஹ்யய:।
 ஸ்யாபநாஜாவலாவெது ராஐாஃ ஶரணஜாலிபெசு।
 சுத: ஸம்ஸ்யாபநம் உக்ஷ காரணீயம் விபெசத:।

ஜாநாசார்யஸ்ய சஹாவம் க்ரியா காரண கௌஸம்। ஜாநா சிஹ்நாந் வுதூத்யம் பாஃ கர்ம ஫லம் ததா।
 ஁வமாதிந் பரிச்யாத காரகஸம் ஸுஹெஹுரூபி। அஜாநா தஸ்ய வுதூதாஃ ஸுர ஸம்ஸுஹணம் க்ஷதம்।
 தக்ஷதம் விவதம் ப்ராஹு: கத்ய நாஸம் யநக்ஷயம்। அஜந ஸுதாபிதம் ஸிம்ஸம் ப்ரந: ஸம்ஸ்யாபயெஹ்யய:।
 ஸுதாபநாஜாவலாவெது ராஐாஃ ஶரணஜாலிபெசு।
 சுத: ஸம்ஸ்யாபநம் உக்ஷ காரணீயம் விபெசத:।

சிவாசார்யருடைய கிரியாபாவம் முதலிய ஆற்றல்களையும், சித்தாந்தஅறிவையும் அறிந்து அதற்கேற்ப பலனும் இருக்குமென அறிக. இவற்றை நன்கு பரீட்சித்து பிரதிஷ்டாகருவை நியமிக்க வேண்டும். குருவின் விருத்தாந்தங்களை அறியாது குருவை நியமித்தல் கிரியையில் பலனில்லாமல் ஆக்கிவிடும். கர்த்தா அழிவடையநேரும். செல்வம் அழியும். அறியாமல் செய்யும் பிரதிஷ்டையால் மறுபடி பிரதிஷ்டை செய்யநேரும். அரசும் அழியும். மரணங்கள் சம்பவிக்கும். அதனால், பிரதிஷ்டையானது திறமையாகச் செய்யப்பட வேண்டும்.

பஹாசூதாயு:। ஐந்து சிவாசாரியர்கள். பஜாசார்ய:।

சூதாயுசூதாயுசுஹெவ ஸாபகௌஸம் க்ஷதஸ்யா।
 வாஹகூத கௌஸம் உதா: பஹாசூதாயு: ப்ரகீதிதா:।
 சூதாயுசூதாயுசுஹெவ ஸாபகௌஸம் க்ஷதஸ்யா।

ஷனவஜாஅய்யு கூத்தும் ஸ்ஷாஅஷுகெநாஅஷுநம் கூர்மா।
 கூஅம்கூதெநாஅம்கூது ஸாஅயகொ அஷு ஸாஅயகஃ।
 வாஅகஷுஷு ஸ்ரூதெஃ கூதூா பஷ்நாஅய்யு கூஜம் விஃ||

- சுப்பாஜிதெனா.

आचार्यश्चार्चकश्चैव साधकोलंकृतस्तथा । वाचकश्च कुलोद्भूताः पञ्चाचार्याः प्रकीर्तिताः ।
आचार्यश्चागमालोकाद्यज्ञेनैमित्तिक क्रियाः । एवमाचार्य कृत्यं स्यादर्चकेनार्चनं कुरु ।
अलंकृतेनालंकृत्य साधको द्रव्य साधकः । वाचकस्तु श्रुतेः कर्ता पञ्चाचार्य क्रमं विदुः ॥

- अंशुमत्तन्त्रे।

சிவாசார்யர், அர்ச்சகர், சாதகர், அலங்கணாசாரியர், வாசகர் என ஐவர் நற்குலத்தவரான ஆசார்யர் களாகக் கூறப்படுவார்கள். சிவாசாரியர் ஆகமம் அறிந்து நைமித்திகங்களைச் செய்ய அர்ச்சகர் நித்யார்ச்சனத்தைச் செய்யவேண்டும். அலங்க்ருதரால் அலங்காரங்களைச் செய்விக்குக. சாதகர் திரவியங்களை ஏற்ற வகையில் ஒழுங்கு செய்பவராவர். வாசகர் நூற்பிரமாணங்களைக் கூறுபவராவார்.

- அம்சமதந்த்ரம்

- அம்சமதந்த்ரம்

ஜெதூபா: | முர்த்திபர்கள் மூர்திபா: |

உதித்தபொழுது ததொ வகென்று சூழிசெவ கும்பொஹ்வாநு।
சூழாயுடாண்ட ஸாஸெது தவ்விநு விமத ஸம்ஸயாநு।
ததவிவ்ராய தகூஜூநாநாயுஸூநாகூலகாநு।
உதித்திந் உதித்தியாராந் ஜூதாநு ஸஜூக் ஸஜாஹிதாநு।
வ்நஹிமும்பெண்ணுஜாயகூநாநு மூலீயாதாநிவகூணை:

- സൗഖ്യശ്രേണി.

मूर्तिपांस्तु ततो वक्ष्ये आदिशैव कुलोद्भवान्। आचार्यारंभ शास्त्रे तु तस्मिन् विगत संशयान्।
तदभिप्राय तबज्ञानाचार्यस्यानुकूलकान्। मूर्तिञ्च मूर्तिधाराञ्च ज्ञातान् सम्यक् समाहितान्।
एभिर्गणैस्समायुक्तान् गृहीयात्तान्विचक्षणः। - सुप्रभेदे।

ஆதிசைவ குலத்தில் (சிவப்பிராமண) தோன்றியவர் களாகவும், ஆசார்யத்தின் க்ரியாபாத நிபுணத்வ நிலையில் ஆகம சாஸ்திரங்களைக் கற்று ஐயம் தெளிந்தவர்களாகவும், அதன் உள்ளார்ந்த தத்துவங்களை அறிந்தவர்களாகவும், சிவாசாரியருக்கு அனுகூலமாயிருப்ப வர்களாகவும், (ப்ரதிஷ்டைக்குரிய) மூர்த்தி மூர்த்தீஸ்வரர்களை நன்கு அறிந்துவைத்திருப்பவர்களாகவும், உலகநன்மை நாடுபவர்களாகவும் விளங்கும் இத்தகைய குணங்களையுடையவர்களை நன்கு ஆலோசித்து மூர்த்திபர்களாக தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும்.

- சுப்ரபேதம்

சூரஂஹ தஜ் நிரூணா டெஸிகா வீத ஸஂஸ்யா: |
ஸூரபகஸகாநுகூலிஹாஸூ க்ஷாஹிஹாய விஹஸூயா |
ஶதிதிஜ்ஜா ஶதிதிபாஸூஸூ ஸவகூஶுஸூ டெஸரஹா: |
ஶவஶாஶீநு பரீக்ஷாய காரகஂ ஸஂஸூஹேஶுரஂ: |
கூநூயா ஹ க்ஷதாஹேஶு ககூ நாரஂ ந ஸஂஸ்ய: |

- காரணெ |

आरंभ तन्त्र निपुणा देशिका वीत संशया: । स्थापकश्चानुकूलास्ते बाभिप्राय विदस्ताथा ।
मूर्तिज्ञा मूर्तिपास्सर्वे सर्वकर्मसु पेशला: । एवमादीन् परीक्ष्याथ कारकं संगृहेद्गुरु: ।
अन्यथा च कृताचेत्तु कर्तृ नाशं न संशय: । - कारणे |

மூர்த்திபர்கள், ஸ்தாபனகுருவுக்கு அனுகூலமானவர்களாகவும், க்ரியாபாத நிபுணத்வம் பெற்றுக் கிரியைகளில் வல்லவர்களாகவும், சந்தேகமற்றவர்களாகவும், அபிப்பிராயபேதமில்லாதவர்களாகவும், எல்லாக் காரியங்களிலும் செயற்பட வல்லவர்களாகவும் அமையுமாறு குருவினால் தெரிவுசெய்யப்படவேண்டும். இல்லாவிடில் கர்த்தாவிற்கு அழிவு என்பதில் சந்தேகமில்லை.

- காரணாகமம்.

சூதாயு விஷய: | ஆசார்ய விடயம் ஆசார்ய விஷய: |

ஸூரூரவஸிஷ் ஶாபாஶு நிதூஂ ஸெ டெஸிகொஶு: |
சூதாயுபகாஶுகாஸெஶவ ஶியாயெஶ ஶுக்திதூதா: |

சூயாயெயுனெனவ கதவூ வலிஜா நெலிதிசு கிரயா।
 கூயுகெநாதுநம் கூயும் நிதுவலிஜா விஸெஷத:।
 சூயாயெயுனெனவ கதவூ யயா: நெலிதிசுகாதுநம்।
 நிது ஸஹாவஸாநம் யதவூகெந ஸஜாவயெக்।
 கூஜும் நெலிதிசுகுனெனவ ஹூயாயெயுனெனவ காரயெக்।
 கஜாரம்லெ தயாதுயு ஸுஸாஸுஸெது திஸெஷத:।
 ததுதொவாயு ஸிஸெஷாவா ஸவூகஜு ஸஜாரலெக்

- சுஸுஜதுஜெ।

सन्ध्यावशिष्टमापाद्य नित्यं वै देशिकोत्तमः। आचार्यश्चार्चकाश्चैव द्विधायेच प्रकीर्तिताः।
 आचार्येणैव कर्तव्या पूजा नैमित्तिक क्रिया। अर्चकेनार्चनं कार्यं नित्यपूजा विशेषतः।
 आचार्येणैव कर्तव्यं यथा: नैमित्तिकार्चनं। नित्य सन्ध्यावसानं यदर्चकेन समापयेत्।
 काम्यं नैमित्तिकं चैव ह्याचार्येणैव कारयेत्। कर्मरंभे तथाचार्यं स्वशक्तश्चै द्विशेषतः।
 तत्पुत्रोवाथ शिष्योवा सर्वकर्म समारभेत् - अंशुमत्तन्त्रे।

சந்தியாகாலங்களுக்குரிய நித்திய பூஜைகள் அர்ச்சகர், ஆசார்யர் இருவராலுமே செய்யப்படலாமெனினும், நைமித்திகங்கள் சிவாசார்யராலேயே செய்யப்படவேண்டும். அர்ச்சனை, நித்யபூஜை என்பன அர்ச்சகரால் செய்யப்படவேண்டும். காமியக் கிரியைகள் நைமித்திகம் என்பன ஆசார்யராலேயே செய்யப்படவேண்டும். கர்மாரம்ப சமயத்தில் சிவாசார்யருக்கு இயலாமல்போகும் சந்தர்ப்பத்தில் அவரிடத்தில் தீட்சை பெற்ற அவரது புத்திரர் அல்லது சிஷ்யர் அக் காரியங்களை ஆரம்பிக்கலாம்.

- அம்சம் தந்திரம்

நித்ய நெலிதிசுகு கூஜெ யதுஜெகூயெயெஸ்தித:।
 னகூயாயெயுன கதவூலிதி ஸாயலித: யயா।
 ஜெஸிகஸூஸூ ஸுதொ வா ஸுதொ வா தஸூ ஸாஸுவா:।
 தஜீகூதாஸூஜாஜெஸ ஸஜாவிஸுஸது யெ நரா:।
 சூலிஸெவ கூலெ ஜாதா ஸூஸூணா கூசூயா விஸ:।

ஸூரிஜா வாஸுநுஹொஜாபத மஹவ்யா நதகூகாஹய:।
 ராஜகநூபத ஜகாஸூாஸூஜா பாவகா யதி।
 தெரபுநுஷ்தம் கூஜு ஹெரிகாநுஷ்தம் ஹவெக்।
 யயா ராஜநியுஸெஷஸூ ஸாஜன வ்ரஜுஹெரவி।
 யகூதம் ராஜகாயும் ஸூாதூயெவாஸூாவி ஸஜத:।
 கூந்யா ஸதிகதூவெ ராஜகூ யூஸ உஹாஹுத:।
 ஸாநிஸூஹும் கூதூவும் தஜூஹ விநிஷூதயெ।

- காஜிகெ।

नित्ये नैमित्तिके काम्ये यत्कर्मकालयेस्थितम्। एकाचार्येण कर्तव्यमिति साधूदितं मया।
 देशिकस्यास्य पुत्रो वा पौत्रो वा तस्य बान्धवाः। तद्दीक्षितास्तदादेश समाविष्टाश्च ये नराः।
 आदिशैव कुले जाता ब्राह्मणा क्षत्रिया विशः। शूद्रा वाप्यनुलोमाश्च गन्धर्वा नर्तकादयः।
 रुद्रकन्याश्च मद्दास्यास्तदाज्ञा पालका यदि। तैरप्यनुष्ठितं कर्म देशिकानुष्ठितं भवेत्।
 यथा राजनियुक्तैस्तु सामन्त प्रमुखैरपि। यत्कृतं राजकार्यं स्यात्तथैवाऽत्रापि सम्मतम्।
 अन्यथा सतिकर्तव्ये राज्ञो ध्वंस उदाहृतः। शान्तिस्तदर्थं कर्तव्यं तद्दोष विनिवृत्तये।

- कामிகे।

ஓராலயத்திலே நடைபெறுகின்ற நித்திய, நைமித்திக, காம்ய கிரியைகள் யாவும் ஒரே ஆசார்யரால் செய்யப்படவேண்டும் என என்னால் விதிக்கப்படுகிறது. ஆதிசைவ குலப்பிராமணராக உள்ள வரும், தீட்சை பெற்றவராகவும் உள்ள அவரது புத்திரர் அல்லது பெளத்திரர் அல்லது அவரது உறவினர் அவருடைய வழிகாட்ட லில் செய்யலாம். சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், அனுலோமர், கந்தர்வர் (இசைவேளாளர்), நர்த்தகர், ருத்திரகணிகையர், சேவகர், காவலர் என அவ்வாலயத்தில் பணியாற்றும் யாவருக்கும் சிவாசாரியரின் இவ்விதியே பொருந்தும். அரசரால் நியமிக்கப்படுபவரே ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கவர். இல்லாமல் மாறுபாடாகச் செய்யப்படுமானால் ராஜ்யம் அழியும். இவற்றிலேற்படும் தோஷங்களுக்கு சாந்தி செய்யப்படவேண்டும்.

- காமிகம்.

விபரீதகிரியா நெறிமுறை பிறழ்தல் விபரிதகிரியா

விபரீத கிரியா காலெ க்ஷயரொமம் ஹவெஜ்ஹம்:

விபரீதம் நகதூவ்யம் க்ஷதம்வெக் கதூநாஸநம்.

- காரணெ.

विपरीत क्रिया काले क्षयरोगं भवेद्गुरुः। विपरीतं नकर्तव्यं कृतंचेत् कर्तृनाशनं। - कारणे।

குரு நெறிக்கு முரணாகக் கிரியைகளைச் செய்தால் சயரோகம் உண்டாகும். அதனால் அத்தகைய கிரியைகள் செய்யலாகாது. செய்யப்படுமேயானால் கர்த்தாவிிற்கு அழிவு உண்டாகும்.

- காரணாகமம்

விபரீத கிரியாம் ஜ்ஜ்ஜாபுளஜாஸீநம் க்ரொதி ய:

ஸ ராஜா க்ஷயஜாஹ்நாதி நாக்ஷாய்யா விஜாரணா.

தஸூஜாஜாய்ய வயெஹ்ண பஹ்மொஹ்வதிநா.

ஸெவாமஜ் பாரிஜ்ஜாந் பாரகெண கிரியாவதா.

கிரியா நிவதூநீயா ஸூகக் ஸூஸ்ய ராஜ்ஜாஹிஷ்யயெ.

- காஸிகெ.

विपरीत क्रियां दृष्ट्वाप्यौदासीनं करोति यः। स राजा क्षयमाप्नोति नात्रकार्या विचारणा।

तस्मादाचार्यं वर्येण पञ्चगोचरवर्तिना। शैवागम परिज्ञान पारकेण क्रियावता।

क्रिया निवर्तनीया स्यात् स्वस्य राष्ट्राभिवृद्धये। - कामिके।

நெறிக்கு முரணாகக் கிரியைகள் செய்யப்படும்போது, அரசன் அதைக் கண்டும் காணாமலிருந்தால், அவ்வரசன் அழிவான். எனவே தன்னுடைய நாட்டின் நன்மையின்பொருட்டு, மன்னவன் ஐந்து கோத்திரங்களில் வந்த (கௌசிக, காஸ்யப, பாரத்வாஜ, கௌதம, அகஸ்திய) ஆசார்யர்களுள் சிறந்தவரும் சைவாகம க்ரியா நிபுணருமான ஆசார்யரைக்கொண்டு க்ரியைகளைச் செய்விக்கவேண்டும். - காமிகம்

ஸஜாரஸ்ய யாமகாய்யு யாமாயுஷ வுதஸுரெக்।
ஸஹவெ ஸூதகெ டெர்தெ லாஸளஹ ந து ஸஹஸுரெக்।

மூத டீகா புன: சைவ் கர்மடீகாந்ததேவ ச। விவாஹ டீகா மஹேவ ஷடஹா ஸோதநேபி வா।
அந்தே த்ரிபக்ஷமஹே ச ப்ரசவாந்தே த்ரிபக்ஷகே। மஹோத்சவ் ப்ரதிஷ்டாஸ்து ஏத-மஹே விவர்திஜேத்।
மோஹேன காரயிதா து ப்ரஹ்மஹ்யா சமம் பவேத்। சமாரஹே யாகாகார்யே யாகார்த்யஸ்து வூதஸுரேத்।
சம்பவே சூதகே ப்ரேதே சாஸூவ் ந து சஸ்பூஷேத்।

இறப்பு மற்றும் பிறப்பினால் ஏற்படுகின்ற துடக்கு காலங்கள், மகப்பேறு, திருமணம், மற்றும் தீட்சைக்கான விரதகாலங்கள், ஆசார்ய தீட்சைக்குப்பிறகு நாற்பத்தைந்து நாட்கள் செய்யப்படும் விரதம், மகப்பேற்றின்பின் நாற்பத்தைந்து நாட்கள் ஆகிய காலங்களில் மஹோற்சவம், பிரதிஷ்டை ஆகியவற்றை விலக்கவேண்டும். அறியாமல் செய்தாலும்கூட அது பிரம்மஹத்திக்குச் சமமாகும். மஹோற்சவம் போன்ற க்ரியாகாலங்களில் அதற்கான சிறப்புவிரதங்களைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். விரதங்களைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கியபின் இறப்பு அல்லது பிறப்பினால் ஏற்படுகின்ற துடக்கு அவ்விரதங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் ஆசார்யரைத் தீண்டாது.

சூதாயு பௌஜா.

சிவாசாரியரின் ஐந்து அடையாளங்கள் **आचार्य पञ्चमुद्रा।**

ஸூக்ஷ்ம யஜ்ஞாபவீதாஹ் ஸுஸீவ: ஸளஜு ஸுநர:।
பௌகஸ்தொரஹஸூக்ய க்ஷுபிஸூக்யம் விஸௌஷத:।
யளத வஸூதாஸூதரீயஸ ஹஸூ ருஜாக்ஷ ஹிஷண:।
காபுடாஸம் க்ஷுஷ்ணகாபுடாஸம் திரிகாபுடாஸஸேவஹ।
ராஜகாபுடாஸ ஷிதூக்ஷம் உதூவிபுய ஷிஹோஸூதே।
விப்ராகீநாம் ப்ரகதூஷம் க்ஷுஷ்ணா பாரிக்ஷீதிபுத:।
க்ஷுஷாவி நிஸூக்யம் ஸூக்யம் ஸூக்யாணாம் யாரயெதூத:।
க்ஷுஷாஸௌயா யாயுஷம் க்ஷுஷாஸௌயா வஜுயெக்।

- காரணே।

शुक्र यज्ञोपवीताङ्गं स्सशिखः सौम्य सुन्दरः। पञ्चकच्छैरलंकृत्य कटिसूत्रं विशेषतः।
 धौत वस्त्रोत्तरीयञ्च भस्म रुद्राक्ष भूषणः। कार्पासं कृष्णकार्पासं गिरिकार्पासमेवच।
 राजकार्पास मित्युक्तं चतुर्विध मिहोच्यते। विप्रादीनां प्रकर्तव्यं कर्मणा परिकीर्तितम्।
 कन्यापि निर्मितं सूत्रं शूद्राणां धारयेत्ततः। कर्मकालेषु धार्य्यच अन्यकालेषु वर्जयेत्।

- कारणे।

சிவாசாரியர் வெண்ணிறப் பூணூல் அணிந்தவராகவும், சிகையுடன் கூடியவராகவும், அழகான தோற்றமுடையவராகவும், பஞ்சகச்சம் தரித்தவராகவும், அரைநூண் அணிந்தவராகவும், வெண்மைநிற வேஷ்டி, சால்வையும் விபூதி, ருத்ராட்சம் தரித்தவராகவும் இருக்கவேண்டும். பருத்தி, கரும் பருத்தி, மலைப்பருத்தி, ராஜபருத்தி என நான்கு வகை உண்டு. இவற்றால் செய்த - கன்னிப் பெண்ணால் செய்யப்பட்ட நூல் - பிராமணர் முதலியோருக்கு சொல்லப்பட்டுள்ளன. கிரியைகளின்போது மட்டும் சூத்திரர்கள் அணியவேண்டும். ஏனைய காலங்களில் விலக்கப்பட்டுள்ளது. - காரணாகமம்

நவ ஸப்த ஸாரம் பவ்ன சிஸாரம் ஷெரிகஸ்ய து।
 சிஸூகித் சிஷுத் காயுத் ஸாஸா கூக்ஷா சிவெஷ்டக்ஷ।
 உபவீத் ஹவெஷ்வம் கூக்ஷியாஹி சுயஸ்ய து।
 சிஸாரம் சிஸாராஹ்ன காயுஷெக் ஸாரம் கூக்ஷா।
 ஸ்ரோதொஷ்டேஷ் ந்யஸெநூஷ்டு சலிஷஜ்ஜாஹிஷ்ஜிதஃ।
 உதூரீயஹ் மாயசூா ஸஷெஜாஜாதெந வாஸஸை। - கிரணாமஜெ।

नव सप्त सरं पञ्च त्रिसरं देशिकस्य तु। त्रिसूत्रं त्रिवृतं कार्यं ग्रन्धौ कृत्वा त्रिवेष्टकम्।
 उपवीतं भवेदेवं क्षत्रियादि त्रयस्य तु। त्रिसरं द्विसरान्तञ्च कार्यमेक सरं क्रमात्।
 श्वेतोष्णीषं न्यसेन्मूर्द्ध्ना मूलमन्त्राभिमन्त्रितः। उत्तरीयन्तु गायत्र्या सद्योजातेन वाससम्।

- किरणागमे।

ஆசார்யருக்கு ஒன்பது, ஏழு, ஐந்து அல்லது மூன்று நூல்கள் சேர்ந்த சூத்திரத்தால் மும்முறை சுற்றி (ஒன்பது இழை) முடிச்சிட்டு உபவீதம் உருவாக்கப்படும். சத்திரியர் முதலிய மூவருக்கும் மூன்று, இரண்டு அல்லது ஒரு நூல். வெண்ணிறத்

தலைப்பாகை மூலமந்திரத் துடனும், காயத்திரி மந்திரத்துடன்
உத்தரீயமும், ஸத்யோஜாத மந்திரத்துடன் வேஷ்டியும்
அணியப்படவேண்டும். - கிரணாகமம்

உபவீதங் ருஜாஸூ ஸுஷீஷ்னொதூரீயகூ।

ஹஸ்ய நெவாஹிஸெவாநாஃ பங்ஸுஜாஃ ப்ரகீதிதாஃ।

- கௌரதஞ்ஜ।

उपवीतञ्च रुद्राक्ष मुष्णिषञ्चोत्तरीयकम्। भस्म चैवादिशैवानां पञ्चमुद्राः प्रकीर्तिताः।

- குமாரதந்ஜே।

பூணூல், ருத்ராக்ஷம், தலைப்பாகை, உத்தரீயம், விபூதி
ஆகிய ஐந்தும் ஆதிசைவப்பிராமணரின் ஐந்து முத்திரைகளாகும்.

- குமாரதந்திரம்

வபந வியிஃ। வபனவிதி (சவரம்) வபன விதி:

ககீகூ கநூ யநுஃ கௌஜாஸு க்ஷளாஃ விவஜிப்யெக்।

ரொஜ வணு மூஹஸ்யஸூ விதிநு ப்ராஸயதெ யஜஃ।

ஸவஜாஸெஷு கதூவு ஸுத்வாஜள ந ஜொஷஹாக்।

ஜிபூஜி பொஜ பயுகுஃ வபநம் காரயெஸூயஃ।

ப்ரதிஷ்ஞாஸூவ காயூாணி வபூரஸூஸூநாக் பரஜ்।

ரொஜ ஸம்ஸெஜநம் ஸூஷ்டி வ்ரிகிஷெவ ஸுவாஸநஜ்।

விஸூஜு ரொஜம் ஸம்ஹூது திரொஹாவஸூ வதுகஃ।

ஸூநநூநாமூஹம் ப்ரொகூஃ பங்ஸு கூது ஜிஷொஜுதெ।

ஸூநம் பங்ஸுவியிம் ப்ரொகூஃ ஸூபவஸூண வெஷ்டிக்।

- வலிபதஞ்ஜே।

कर्की कन्या धनुः कुम्भमासु क्षौरं विवर्जयेत्। रोम खण्डं गृहस्थस्य पितृन् प्राशयते यमः।

सर्वमासेषु कर्तव्य मुत्सवादौ न दोषभाक्। मूर्द्धादि पाद पर्यन्तं वपनं कारयेत्सुधीः।

प्रतिष्ठोत्सव कार्याणि वस्रारस्पर्शनात् परम्। रोम संसेचनं सृष्टि स्थितिञ्चैव सुखासनम्।
विसृज्य रोमं संहृत्य तिरोभावस्तु वर्तकः। स्नानञ्चानुग्रहं प्रोक्तं पञ्च कृत्य मिहोच्यते।
स्नानं पञ्चविधिं प्रोक्तं शुद्धवस्त्रेण वेष्टितम्। - सिद्धतन्त्रे।

ஆடி, புரட்டாதி, மார்கழி, மாசி ஆகிய மாதங்களில் வபனத்தை விலக்குக. அவ்வாறு வபனம் செய்யப்படும் மயிர்களை யமன் பிதிர்களை உண்ணச்செய்கிறார். ஆனால், உற்சவத்தின் தொடக்கத்தில் (சிவாசார்யர்) எந்த மாதமாயினும் வபனம் செய்க. அது தோஷமில்லை. உச்சியிலிருந்து பாதம்வரை சவரம் செய்க. பிரதிஷ்டை முதலியவற்றில் தலைமயிரை நனைத்தல் படைத்தலையும், சகாசனத்திலிருத்தல் காத்தலையும், மயிர்களைதல் அழித்தலையும் ஒன்றுசேர்த்துச் சுற்றுதல் மறைத் தலையும் ஸ்நானம் செய்தல் அருளலையும் குறிப்பதால் சவரம் ஐந்தொழில் விளக்கமாகிறது. சுத்தவஸ்திரம் அணிந்தவாறு ஸ்நானம் ஐந்து விதிப்படி செய்க.

ஸஹ்யாவநநாடி வியபி: சந்த்யாவந்தன விதி சந்ந்யாவநநாதி விதி:।

வெலிகுந்து ஸுரா கூகூ பபகாஜெவபயாஅரெக்।

- அனிடெ।

வெடிக்து புரா கூகா பபாசுைவமதாசரெத்। - லகிதெ।

வைதிக சந்தியாவந்தனத்தை முதலில் செய்து, அதன்பின் சைவசந்தியாவந்தனத்தைச் செய்க. - லலிதாகமம்

ஸஹ்யாயா: பபபுதொ ப்ராவுஃ கூகூ ஸெவாஃ ஸிவபிஜ: ஸஹ்யாஃ ஸபாஅரெக் பபகாஜெவீ வாவஸூகஜயா। - காசிகெ।

சந்ந்யாயா: பூர்தொ ப்ராஃ சிவபிஜ: சந்ந்யாயா: சமாசரெத் பபாசுைவீ வாவஸூகஜயா।

- காமிகெ।

சிவப்பிராமணர்கள் சந்தியாவந்தனத்துக்கு முன்னர் வைதிக சந்தியை (ப்ராஹ்மி) அதன்பின் சைவ சந்தியை அவசியம் செய்க.

- காமிகம்

பூஜையானது ஆத்மார்த்தம், பரார்த்தம் என இருவகையாகும். ஆத்மார்த்தம் சலலிங்க பூஜை (அசைவுள்ளது) என்றும், பரார்த்தம் ஸ்திரலிங்கபூஜை (நிலையானது) என்றும் சொல்லப்படும். தனதில்லத்திலாயினும், சிவத்தலத்திலாயினும், தனக்கு விருப்பமான இடத்திலாவது, விருப்புடன் இஷ்டலிங்கத்தை ஸ்தாபித்து தனது சொந்த நலன் கருதி விருப்புடன் தனது கையால் தனது ஆயுள் உள்ளவரை செய்யப்படும் பூஜை ஆத்மார்த்தம் எனப்படும். இது முத்தியைக் கொடுக்கவல்லது.

- காரணாகமம்

பராயுயஜநஃ। பரார்த்த பூஜை பரார்த்தயஜனம்।

மூர்தே வா நமரே வாஸி பதநே ராஜ யாநிகே।
 கூஸ்ட் வெடஹுராஹ வா ஹுஸ்டுக்ஷெகே விஸேஷதஃ।
 ப்ரதிஷ்டாஸு விடாநஜ்ஞே ஸேவ வலிஹாந் ஜாமுதஃ।
 ஹேஜிகம் திம்ம ஹேரஹ பராயுயஜிதி கீதிடதஃ।
 திவிடம் யஜநம் ஸவ்ஜாஹிஸேவநே காரயேக்।
 தஸுயொமும் ஹவதூசு நானேஷாந் ப்ரஜாபதே।
 திஜாஹயததவ்ஸுண்டா யொமூஸுஸு: ஸ்ஸுஸுக்ஷுணி।
 விஹாஜீநாந் ஜீக்ஷாயாஜுக்ஷேவ ஸ்ஸுபநே தயா।
 ஹேராக்ஷணே ஸ்ஸுபநே ஹேவ ப்ராயஸ்திதே து ஹேஜநே।
 ஸவ்ஜேவாஹுநே ஸ்ஸுயேஹு பராயேஹு வாநுக்ஷுணி।
 சூஹிஸேவ: ப்ரஸஸுஸுஹுதிரிஸேஹிஜாஹிஹி:।
 கூதே பராயேஹு யஜநே ஸவ்ஜேஹ: ப்ரவதூதே॥

ग्रामे वा नगरे वापि पत्तने राज धानिके। कुञ्ज खेटपुरादौ वा पुण्यक्षेत्रे विशेषतः।
 प्रतिष्ठाप्य विधानज्ञ शैव सिद्धान्त मार्गतः। पूजितं लिंगं बेरञ्च परार्थमिति कीर्तितम्।
 द्विविधं यजनं सर्वमादिशैवेन कारयेत्। तस्ययोग्यं भवत्यत्र नान्येषान्तु प्रजापते।
 द्विजादयश्चतुर्वर्णा योग्यास्स्युः स्वस्वकर्मणि। विप्रादीनान्तु दीक्षायामुत्सवे स्थापने तथा।
 प्रोक्षणे स्नपने चैव प्रायश्चित्ते च पूजने। सर्वं देवाङ्घ्रिने स्वार्थं परार्थं वान्यकर्मणि।

आदिशैवः प्रशस्तस्तद्व्यतिरिक्तैर्द्विजादिभिः। कृते परार्थे यजने सर्वदोषः प्रवर्तते॥

கிராமம், நகரம், பட்டணம், இராஜதானி, புறநகர், சிறு நகரம் முதலிய இடங்களில் சிறப்பாகப் புண்ணியத் தலங்களில் சைவசித்தாந்த மார்க்கத்தில் பிரதிஷ்டாவிதியை அறிந்து லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்தல் பரார்த்தம் எனப்படும். இவ்விருவகை பூஜைகளும் ஆதிசைவப்பிராமணர்களால் செய்யப் படவேண்டும். அவர்களுக்கு மட்டுமே இவ்விடயத்தில் அதிகார முண்டு.

அந்தணர் முதலிய நால்வருணத்தார்க்கும் தத்தம் கர்மங்களைச் செய்யமட்டும் அதிகாரமுண்டு. (அதாவது ஆத்மார்த்தம் அவர்களும் செய்யலாம்)

பிராமணர் முதலானவர்களிலும் தீட்சை பெற்றவர்களே தத்தமது ஆத்மார்த்தமான உற்சவம், ஸ்தாபனம், ப்ரோக்ஷணம், ஸ்நபனம், பிராயச்சித்தம், பூஜை, அர்ச்சனை முதலிய கிரியைகளைச் செய்யலாம்.

ஆதிசைவர்களாக விளங்கும் பிராமணர்கள் அல்லாத ஏனையவர்களால் பரார்த்தபூஜை செய்யப்படுமேயானால் அனைத்து வகையான குற்றங்களும் உண்டாகும். பரார்த்தம் முதலிய கிரியைகளில் ஆதிசைவர்களுக்கே அதிகாரமுண்டு.

इति श्रुत्यायुक्ताण्येवमिति आचार्यलक्षणविधिः।

நவ பௌ சிஸ்யஸு ஊன ஊரணௌ |
 மூநி ரெகாஹௌ ஹெரகௌ வயய ஊன ஹவெக் |
 ஊஹெணாவி ககூவூ தவூ ஊகீகரெண வா |
 ஹகூண வஹூநி: சுநாஊகாயாஹ நியொஊயெக் |

- ஊநாநாஊவயூஹ

नव पञ्च त्रिसंयुक्त मग्नन्तु चतुरङ्गलम्। ग्रन्धि रेकांगुलं प्रोक्तं वलयं द्व्यङ्गलं भवेत्।
 द्विदर्भेणापि कर्तव्यं तप्त चामीकरेण वा। प्रदक्षिण पदग्रन्धिः अनामिकायां नियोजयेत्।

- ஊநாநாவலயா

ஒன்பது, ஐந்து அல்லது மூன்று தர்ப்பைகளினால் நுனி நான்கு அங்குலமும், முடிச்சு ஓரங்குலமும், வளையம் இரண்டங்குலமும் உள்ளதாகப் பவித்திரம் செய்யப்படவேண்டும். இரண்டு தர்ப்பைகளாலும் அல்லது தங்கத்தினாலும் செய்யலாம். முடிச்சு வலமாக அமையவேண்டும். மோதிரவிரலில் அணியவேண்டும்.

- ஞானரத்னாவளி

ஊ சி வெஊ ஸரெஊஹெஊ ஊலிஹாஹ ஸஹிதெஸூவா |
 ஹவிசுஹ ஊஹணாவகூஹ மூநி கஊ ஊ வகிஊக |
 சுநாஊஹி யொஹ து யொஹ ரஹ ஸஊநித: - காஊகெ |

द्वि त्रि वेद शरैर्दभै मूलाग्र सहितैस्तुवा। पवित्रं दक्षिणावर्तं ग्रन्धि तन्तु द्वि वर्तितम्।
 अनामांगुलि योगे तु योग्य रन्ध्र समन्वितम्। - कामिके।

நுனியும் அடியும் சேர்ந்ததாக இரண்டு, மூன்று நான்கு அல்லது ஐந்து தர்ப்பைப் புற்களை எடுத்து வலமாக இருமுறை சுற்றப்பட்ட முடிச்சுடன் மோதிர விரலுக்கேற்ற வளையத்துடன் பவித்திரம் செய்யப்படவேண்டும்.

- காமிகாகமம்.

ஸஹ பௌ சியஸெகா வாஹுஹ ஊரஹௌ |
 ஊனௌஹ தஸூநாஊஹ மூநிரெகாஹௌ ஹவெக் |

- ஸஹஹெஹெ |

ருக்கும் உரிய பவித்திரம் இரண்டு தர்ப்பைகளாலும் செய்யப்பட வேண்டும். - ஸ்ம்ருதி பாஸ்கரன்

ஸவெஷாஃ வா ஹவெக் ஶாஹாஃ பவிசுஃ ஶ்யுபிதஃ தயா।
- ஷ்ஷுத்யுபுஸாரௌ।

सर्वेषां वा भवेत् द्वाभ्यां पवित्रं ग्रथितं तथा। - स्मृत्यर्थसारे।

இரண்டு தர்ப்பைகளினாலான பவித்திரம் அனைவருக்கும் உரியதாகும். - ஸ்ம்ருத்யர்த்த சாரம்

சுயிஜெவதா। அதிதேவதா அபிதேவதா।

வாயம் ஶ்ரஶுஜெவத்யுஃ ஶ்ரஶிவிஷ்ணுரிஹொஶ்யுதெ।
சுஶ்ரஶு ருஶ்ரஜெவத்யுஃ பவிசுஸ்யூயி ஜெவதாஃ।
- ஶக்ஷுடெ।

वलयं ब्रह्मदैवत्यः ग्रन्थिर्विष्णुरिहोच्यते। अग्रन्तु रुद्रदैवत्यं पवित्रस्याधि देवताः। - मकुटे।

பவித்திரத்தின் வளையத்திற்கு பிரம்மாவும், முடிச்சிற்கு விஷ்ணுவும், நுனிக்கு ருத்ரனும் அதிதேவதைகள்.
- மகுடாகமம்

ஜிஜெதஶு பாவஶுதீ ஜெவ ஶ்ரஶள ஜெவ ஶ்ரஶஸ்தீ।
சுஶ்ரஶு தஶு ஶ்ரஶு தீயுஶாநி பவிசுஸ்யூயி ஜெவதாஃ॥
ஸ பவிசு சுரெஜெனவ சுஶ்யூஸ்யூஶ்ரஶு க்ரீயா।
தஸ்யூஸ்தஶு ஶ்ரயஜெந பவிசுஃ யாரயெஸ்துயீ॥
- ஜாநாஸ்தாவத்யூஃ।

मूलेतु पार्वती चैव ग्रन्धौ चैव सरस्वती। अग्रे तु सर्व तीर्थानि पवित्रस्याधि देवताः॥
स पवित्र करणैव कार्यास्यादर्चन क्रिया। तस्मात्सर्व प्रयत्नेन पवित्रं धारयेत्सुधीः॥
- ज्ञानरत्नावल्या।

பவித்திரத்தின் அடிப்பகுதியில் பார்வதியும் முடிச்சில்
சரஸ்வதியும் நுனியில் எல்லாத் தீர்த்தங்களும்
அதிதேவதைகளாம். அர்ச்சனை முதலிய கிரியைகள்
பவித்திரமணிந்த கையினாலேயே செய்யப்படவேண்டும். அதனால்
பவித்திரம் அணிந்துகொள்க.

- ஞானரத்னாவளி

ஸபவிசு க்ரௌணெவ க்யுடாஉஉஉ க்ரியா।

மொஹிஷ்டு தத்விசுதா ஸுக்ஷாஹிஷ்டு வஜ்யெசு॥

- காரணெ।

सपवित्र करणैव कुर्यादाचमन क्रिया। नोच्छिष्टं तत्पवित्रंतु भुक्तोच्छिष्टन्तु वर्जयेत्॥

- காணெ।

பவித்திரம் அணிந்த கையினாலேயே ஆசமனத்தையும்
செய்க. ஆசமனத்தினால் பவித்திரம் எச்சிலாவதில்லை. ஆனால்,
பவித்திரம் அணிந்தவாறு உண்ணுதலைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

- காரணாகமம்.

சுருஷா - அனுஜ்ஞை - அநுஜா

கஜாரஹஸ்ய தகூதெ ஸஃகூஷிதி ஸுவிஜாந்।
 உஹுயயஹு ஸஃமுாஹு ஶாஶராஃமுத ஶாநதஃ।
 சூயாயு உக்ஷிணெ ஹஸ்தேநாஸிகாயாஃ ஸுஶங்கயெக்।
 ப்ராணாயாஶ சூயஃ க்ஷுக்ஷா ப்ரணவெந ஸஶநிதஃ।
 வாஶஹஸ்தேந ஸஃயொஜ்ஞ உக்ஷிணெ ஜாநு ந்யஸெக்।
 ஸெநதகூஷு காரிஷ்யாஸி உஹேஶாஶாஸந ஶுதரெ।

- ஸ்ரீஶக் ஸலிக்ஷாமஜெ।

कर्मारभस्य तत्काले संकल्पमिति बुद्धिमान्। दर्भद्वयन्तु संग्राह्य द्वादशांगुल मानतः।
 आचार्य दक्षिणे हस्तेऽनामिकायां सुबन्धयेत्। प्राणायाम त्रयं कृत्वा प्रणवेन समन्वितं।
 वामहस्तेन संयोज्य दक्षिणे जानु न्यसेत्। ऐतत्कर्म करिष्यामि दर्भोद्भासन मुत्तरे।

- ஶ்ரீமத் சூக்ஷ்மாஶமே।

கர்மாரம்பத்தின்போது பன்னிரு அங்குல நீளமான இரு தர்ப்பைகளை எடுத்து சிவாசாரியர் தமது வலது கை அநாமிகை விரலில் சுற்றிக்கொண்டு, பிரணவத்துடன் பிராணாயாமம் செய்து, இடது கையோடு சேர்த்து வலது முழந்தாளம்மீது வைத்துக்கொண்டு இன்ன காரியத்தைச் செய்கிறேன் என்று சங்கல்பம் செய்து வடக்கில் தர்ப்பையைப் போடுக.

- சூக்ஷ்மாஶமம்

ஸுவண்டு ரஜதஃ தாஜஃ ஸ்ரோதிகாஃ ஶக்ஷி ரலிபிணீஃ।
 ஸஃஹிஜ்ஞ தஸ்ய நிக்ஷிப்ய தணுஹாநுஶு ஸஶிஹாந்।
 நாஸிகொர வஹாநஜாந் ஶக்ஷுடாக்ஷுதி ஸஃஹவாந்।
 வஹாநி ஸுஷ்ஷஜாநி தாஃஸலிஹஃ ரஜநீ தயா।
 ஸஶஹு வக்ஷணாஶ்லித பஹ்வாநவ்ருணாந் ஶுஶாந்।
 மஶாக்ஷதாந் ஸுவண்டாஃபத ஸஃஸ்ரோஶ்யாஶுஶ்யுயெஶ்டூயஃ।
 பஶ்ஸுஶ்ரு ஷஃஹஹெஶத ஶலிஶ்ருஶ்ருஶத விந்யஸெக்।

[illegible]

- சூழலாளர்.

सुवर्णं रजतं ताम्रं स्थालिकां शक्तिं रूपिणीं । संपूज्य तस्य निक्षिप्य तण्डुलानुडु सन्निभान् ।
नाळिकेरं फलानाम्नां शकटाकृतिं संभवान् । फलानि पुष्पदामानि तांबूलं रजनीं तथा ।
सदर्मं लक्षणाञ्जितं पल्लवानवृणान् शुभान् । गन्धाक्षतान् सुवर्णांश्च संस्थाप्याभ्यर्चयेत्बुधः ।
पञ्चब्रह्म षडंगैश्च मूलमन्त्रैश्च विन्यसेत् । धूपं दीपं ततः कृत्वा सर्वमंगलं संयुतं ।
यद्यग्निं पूर्वमित्यादि मन्त्रमुच्चार्य देशिकः । गर्भगेहं प्रविश्याथ पाद्यमाचमनीयकं ।
अर्घ्यञ्च विधिवत् स्थाप्य प्रोक्षयेन्मूलमन्त्रतः । शक्त्यादि शक्तिपर्यन्तं मूर्तिं मूलं प्रपूजयेत् ।
नैवेद्यं फलं तांबूलं धूपं दीपं प्रदापयेत् । अष्टपुष्पैस्समभ्यर्च्य स्वर्णपुष्पं प्रदापयेत् ।
संपूज्य मनसा विद्वान् शिवं संभाव्य भावतः । नाळिकेरं करे धृत्वा सदर्थान् देव सन्निधौ ।
क्षम्ये रुद्रमित्यादि मन्त्रमुच्चार्य पूर्वतः । देवदेव जगन्नाथ जगदानन्द कारण ।

சிவாஹர் ப்ரவூதோஹ மனுஜா க்ருதே நம:। ததேதி ப்ரவூபாணந்த் சமயக் சபாவ்ய டேசிக:।
 டாம ப்ரடக்ஷிண க்ரியாட் அஸ்த்ரா ராஜ சமந்விதம்। ஸ்வஸ்திமங்கல சயுக்த் ஷத்ர சாமர சயுதம்।
 அஸ்தான மண்டபம் ப்ராப்ய வி஘்னராஜம் ப்ரபூஜயேத்। - அகாமாந்தரே।

தங்கம், வெள்ளி, செம்பு முதலியவற்றால் ஆன பாத்திரத்தைச் சக்தியாகப் பூஜித்து, வெண்மை நிறமான பச்சரிசியை அதில் இட்டு, தேங்காய்கள், பழங்கள், பூமாலைகள், வெற்றிலை, பாக்கு, மஞ்சள், தர்ப்பை, மாவிலை, சந்தனம், அக்ஷதை, தங்கம் முதலியவற்றை அதில் வைத்துப் பூஜிக்கவேண்டும். பஞ்ச ப்ரம்ம, ஷடங்க, மூல மந்திரங்களால் நியாசம் செய்து தூப தீபங்கள் காட்டி, “யதக்னிம்.....” முதலிய மந்திரங்களை உச்சரித்து, அதன்பின் கர்ப்பக்கிருகம் சென்று பாத்யம், அர்க்யம், ஆசமனீயம் பூஜித்து மூலமந்திரத்தால் புரோட்சித்து, சக்தியாதி சக்தி பர்யந்தம் பூஜித்து, நிவேதனம், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், நிவேதித்து, தூப தீபம் காட்டி அஷ்டபுஷ்பம் சமர்ப்பித்து ஸ்வர்ணபுஷ்பம் கொடுத்து மானச பூஜையில் சிவனை பாவித்து வழிபட்டு, தேங்காயைத் தர்ப்பையோடு கையிலெடுத்து தேவ சந்நிதியில் “த்வமக்னே....” முதலிய மந்திரங்களை உச்சரிக்கவேண்டும்.

டேவடேவ ஜமணாய ஜமஹாநத காரண।

ஸிவாயூர ஸ்ரவூதோஹ ஷநுஜூம் கூரூதே நம:।

டேவடேவ ஜகந்நாத ஜகடானந்த காரண। சிவாஹர் ப்ரவூதோஹ மனுஜா க்ருதே நம:।

என்று பிரார்த்திக்க வேண்டும். “அவ்வாறே ஆகுக” என சிவன் கூறியதாக பாவனை செய்து, அஸ்திரதேவருடனும் குடை, கொடி ஆலவட்டங்களுடனும், மங்கள் வாத்திய சகிதம் ஆலயத்தை வலம் வரவேண்டும். ஆஸ்தான மண்டபம் சென்று விநாயகரைப் பிரார்த்திக்கவேண்டும். - ஆகமாந்தரம்

விவ்ஸுரூராநுஜா! விக்னேஸ்வர அனுஜை விழேஷானுஜா!

சுனயுடாமம்! அந்தர்யாகம் அந்தரீகம்!

புராணாயாஜம் தத: க்யூபாக் ஸங்குஹ விபி ஹிவகம்!
வசஷஸ உபயுக்தே ஸஜ்ஜாமாயார பஜே!
தரூண உரூண மாகும் வாரணாஸ்யம் மணேஸம்!
சுஹய வரஜ ஹஸ்தம் உரூபா பாக்ஷாங்குஸேராக்!
கர யாமஜ உநந்யம் உபயுக்தே விவ்ஸுரூராஜம்॥

ரூக்ஷாம்பர யாரம் விஷ்ணும் ஸரஸிவணம் உபயுக்தே!
புரஸுஹ வஜநம் யூபயுக்தே விவ்ஸுரூபாக்ஷாயே॥

ஹஸ்தளதா வாஜ ஸவ்ஜள உ உஷ்ஜி உஷ்ஜாம் பாக்ஷாயேக்!
உபயுக்தாம் உபயுக்தே உஷ்ஜே ஸங்குஹாயேக்!
உஷ்ஜக்யூபாக்ஷேநெவ ஸரீராமாநி ஸேவயேக்!
சுஜ்ஜாதாபாக்ஷேநெவ விவ்ஸுரூராஜ விரயம் ஹவேக்॥

பிராணாயாமம் தத: க்யூபாக் ஸங்குஹ விபி ஹிவகம்!
வசஷஸ உபயுக்தே ஸஜ்ஜாமாயார பஜே!
தரூண உரூண மாகும் வாரணாஸ்யம் மணேஸம்!
சுஹய வரஜ ஹஸ்தம் உரூபா பாக்ஷாங்குஸேராக்!
கர யாமஜ உநந்யம் உபயுக்தே விவ்ஸுரூராஜம்॥

சங்கல்பம், ப்ரணாயாமம் செய்து “வசஷஸ தளயுக்தே.....”
என்ற தியானத்தினால் விநாயகரைத் துதிக்குக. “சுக்லாம் பரதரம்....”
எனக் குட்டிக் கும்பிடுக. இரு கைகளையும் இடம் வலமாக முஷ்டி
முத்திரையிட்டு நடுவிரல் முன்றினாலும் நெற்றியில் குட்டு.
நெற்றியினிருபுறமும் உள்ள அமிரதத்தினால் உடலின் அங்கங்கள்
நனைக்கப்பட்டதாக பாவிக்குக. இது விநாயகருக்குப் பிரியமானது.

ஸஹி: ஸ்ரீஜா || வெளிப் பூஜை ஸ்ரீ: பூஜா ||

பெண்பூவு ஷஃம்ஸெமது பௌஜயெசு மண்ணூத:

மணமாயத்ரி ஐஞ்ஞ ஐஸ்வரம் ஜபெதூதத:

சுய்யும் பொழும் ததொஜிளெ ரஷ விஜெயராஜஸெக்.

வாஜொ வீரவிஷ்ணொ மஜவக்ருஷ்யெயெவ உ।

ஹக்ஷபிரியஸூயா உணி கண்டுகெதவ விநாயக:

അംബോളാറാട്ടു വിദ്യേശം ഹരിവൃന്ദി കൃഷ്ണാ യജ്ഞം.

ധരിവെ ലീവം തതഃ കൗയുസാക് ശൈവജിംശം നിവേദയെക്।

पञ्चब्रह्म षडंगैश्च पूजयेत् गणमन्त्रतः । गणगायत्रि मन्त्रेण दशवारं जपेत्ततः ।

अर्घ्यं पाद्यं ततोमूलै रष्टविद्येश्वरान्यसेत्।

वरदो वीरविघ्नशो गजवक्तृस्तथैव च । भक्षप्रियस्तथा दन्ति कर्णश्चैव विनायकः ।

लंबोदराष्ट्र विदेशं पूर्वादि क्रमशो यजेत्। धूप दीपं ततः कुर्यात् सोपदशं निवेदयेत्।

கணபதி மூலமந்திரம், பஞ்ச ப்ரம்ம, ஷடங்க மந்திரங்களால் பூஜித்து. கணபதி காயத்ரி மந்திரம் பத்து முறை ஜபித்து, அர்க்யம், பாத்யம் மூலமந்திரத்தால் வழங்குக. வரதன், வீரன், விக்னேசன், கஜவக்த்ரன், பக்ஷ்யப்ரியன், கஜகர்ணன், விநாயகன், லம்போதரன் ஆகிய அஷ்ட வித்யேஸ்வரர்களை மிழக்கிலிருந்து மூலமந்திரங்களால் பூஜிக்குக. தூப தீப நிவேதனங்களைச் செய்க.

உமாஸநம் ஸஜ்ஜுத்யு ஜ்யெநாவாஹெயெத்யுத்யு:

உய்யுநர் உய்யுநர் கூணுநெ மருங்குலாக்கதெவையா।

சுவாமிவாழ்க, எழுந்தருளியே: கந்திராநம் கௌஸாநாக் ||

- കാരണം.

चलासनं समभ्यर्च्य मूलेनावाहेयेत्ततः । दुर्द्धूरं दूर्वां कुसुमैर्गन्धपुष्पाक्षतैरन्तथा ।

अपूपाद्यै बह्विधैः क्षीरान्नं कृत्स्नान्नकम्॥ - कारणे।

சலாசனம் கல்பித்து மூலமந்திரத்தால் ஆவாஹனம் செய்து, அறுகு, புஷ்பங்கள், சந்தனம், அட்சதை முதலியவற்றால் பூஜித்து,

அப்பம், பாலன்னம், எள்ளன்னம் முதலிய பலவித நிவேதனங்
களை (வழங்குக).

- காரணாகமம்

ஹக்ஷுராணி விவிடியாநௌவ ஹொஜூநி விவிடியாநி உ।
பொசுஷு வியிநாஃபலியு மணாநாஸௌதி ஶ்ஞதஃ।
மணஸஸு நிவெஜூய சுவிஷ்டம் ப்ராபூயெதூதஃ।
ஹக்ஷுராஶ்ணு உ ஸவெஷு நாஸிகௌரம் விஸிஷ்யுதெ।
தஸூசு மணஸ நெவெஜு நாஸிகௌரெண காரயெசு॥

- ஸூக்சுஷு।

भक्ष्याणि विविधान्येव भोज्यानि विविधानि च। पात्रेषु विधिनाऽपूर्य गणानान्बेति मन्त्रतः।
गणेशस्य निवेद्याथ अविघ्नं प्रार्थयेत्ततः। भक्ष्यादिषु च सर्वेषु नादिकेरं विशिष्यते।
तस्मात् गणेश नैवेद्यं नादिकेरेण कारयेत्॥ - सूक्ष्मे।

“கணானாம்த்வா...” என்ற மந்திரத்தால் முறைப்படி பாத்திரங்களில்
பலவித பலகாரங்கள், உணவு வகைகளை வைத்து நிவேதனம்
செய்து இடர்நீங்கப் பிரார்த்திக்குக. எல்லாப் பலகாரங்களிலும்
தேங்காய் விசேஷமானது. அதனால் கணபதிக்குரிய
நிவேதனங்களில் தேங்காய் சேர்க்கவேண்டும். - சூக்ஷ்மாகமம்.

நெவெஜுணு விஸெஷெண நாஸிகௌரம் ததஸூஸுணு।

- காரணெ।

नैवेद्यन्तु विशेषेण नादिकेरं तदशृणु। - कारणे।

தேங்காய் நிவேதனமே மிகச் சிறப்பானது. - காரணாகமம்.

நாஸிகௌரதரூ ஹெஃ। தென்னைமர வகைகள் நாடிகேர தரூ ஹெஃ।

நாஸிகௌர தரூபெஷுவ சிவியொ ஹெஃ உஜுதெ।
கூரூணொஃய வெஷாயாம் கூரூகொஹு உஜுதெ।

ஸூரியபூஷணத்திதி ஜெயம் உதூஃ பாரிக்ஷிதௌ।
உதூ ஹிக்ஷா விஸௌஷண நௌவௌ வியிரூதௌ।

नाळिकेर तरोश्चैव त्रिविधो भेद उच्यते। अरुणोदय वेळायां अंशुकोद्भव मुच्यते।
सूर्यवृक्षमिति ज्ञेयं उत्तमं परिकीर्तितम्। चर्म हिवा विशेषेण नैवेद्य विधिरुत्तमा।

தென்னை மரங்கள் மூன்று விதமாகும். சூரியோதய வேளையில் ஒளிக்கதிர்களை வீசுவது போன்றவை சூர்ய மரம் (சூரியகாந்தி) எனப்படும். இது உத்தமமானது. தேங்காயின் வெளித்தோலை நீக்கி நிவேதனம் செய்வது சிறப்பானது.

நாஸிகொர உக்ஷணம்। தேங்காயின் இலட்சணம் நாஸிகெர லக்ஷணம்।

உதூணொஹமுகம் விஜூக் கவாஹம் பாரிக்ஷிதௌ।
கவாஹமுகம் சூரூஹம் சூரூஹமுகம் ஜஹ।
ஸூபக்ஷ வஹகஸௌவ உதூஃ பாரிக்ஷிதௌ।
கூபக்ஷ வஹகஸௌவ உதூஃ பாரிக்ஷிதௌ।
கவாஹம் ஜஹ ஸூயூக்ஷம் கநூஸம் பாரிக்ஷிதௌ।
ஸூரீவா சூரிணௌ ஸஹிதௌஸௌவ பூக்ஷிதௌ।
ரௌவாசூயெண ஸூயூக்ஷம் ஜஹஸௌவ பூக்ஷிதௌ।

चर्मणोन्तर्गतं विद्यात् कपालं परिकीर्तितम्। कपालान्तर्गतं क्रान्तं क्रान्तादन्तर्गतं जलम्।
सुपक्व फलकञ्चैव उत्तमं परिकीर्तितम्। अपक्व फलकञ्चैव मध्यमं परिकीर्तितम्।
कपालं जल संयुक्तं कन्यसं परिकीर्तितम्। शिखा त्रिणेत्र सहितमग्रञ्चैव प्रकीर्तितम्।
रेखात्रयेण संयुक्तं मूलञ्चैव प्रकीर्तितम्।

தோலினுள்ளே இருப்பது கபாலம் (சிரட்டை) எனப்படும். அதனுள்ளே இருப்பது பருப்பு. அதனுள்ளே இருப்பது இளநீர்.

நன்கு பழுத்த தேங்காய் உத்தமமானது. பழுக்காத (முற்றாத) தேங்காய் மத்திமமானது. இளநீர் மாத்திரம் நிறைந்துள்ள கபாலம் அதமம் ஆகும். சிகை (தும்பு), முக்கண் ஆகியவற்றோடு கூடியது நுனிப்பகுதி எனவும் மூன்று ரேகைகளுடன் கூடியது அடிப்பகுதி எனவும் சொல்லப்படும்.

சுயிபெவதா - அதிதேவதை அபிதேவதா

ஶ்ரவணா விஷ்ணுரூப ரூபக திஷ்ணுரொவா: ப்ரகீதிதா:

சிணெசுஊ விபெசெண தகூசுய ஊஊஊதம்

ஸிவா லெவ ஸிவாஸகி ராஜலொஹ ஊஊஊ

ஊஊஊ ரலெவ நாபீசுய ஊஊஊதம்

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च तिस्रोरेखाः प्रकीर्तिताः । त्रिणेत्रन्तु विशेषेण तत्रय मुदाहृतं ।

शिखा चैव शिखाशक्ति रामुलाग्रञ्च मङ्गलम् । मण्डलत्रय रूपञ्च नाडीत्रय मुदाहृतं ।

தேங்காயின் மூன்று ரேகைகளும் பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன் ஆகிய மும்மூர்த்தி களையும் குறிக்கும். தேங்காயிலுள்ள மூன்று கண்களும் (ஆத்ம, வித்யா, சிவ) தத்துவத்திரயங்களைக் குறிக்கும். முடியானது சிகாசக்தியையும், அடி, நடு நுனி ஆகிய மூன்று பாகங்களும் (இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை ஆகிய) மூன்று நாடிகளையும் குறிக்கும்.

நாஸிகெரஸொயநம் । தேங்காயைப் பரிசோதித்தல் நாசிகேரஸிநம்

நாஸிகெரம் ஹ்ணீகூதா லெஸிகஸெராயநம் ஊரெக்

யளவநஸெஊத ஸஹ்ஹஊம் ஶாவ ஶூஊம் நகாரயெக்

ஊஹ்ஹஸெவ வகூஊ ஊஊஊ ஹ்ஹ வஊயெக்

சுஸூஊஊ நெசுஹீநம் வா ஶூலிவ ஶூலிகூஊ விஹீநகம்

கெஸ ஶஶவிஹீநம் வா ஶூராணம் ஜவ வஊதம்

ൺവം പരീക്ഷ) ബഹുധാ ക്ഷാഭ്യെണാബിരുകം।

नाळिकेरं गृहीत्वा तु देशिकश्शोधनं चरेत्। यौवनञ्चेत्तु संग्राह्यं बाल वृद्धं नकारयेत्।
दुर्गन्धञ्चैव वक्रं च दीर्घं भिन्नञ्च वर्जयेत्। अश्लक्ष्णं नेत्रहीनं वा स्थूलं सूक्ष्मं विहीनकं।
केश बन्धविहीनं वा पुराणं जल वर्जितं। एवं परीक्ष्य बहुधा क्षाळयेत्नाळिकेरं।

சிவாசாரியர் தேங்காயைப் பரிசோதித்து அதிக இளமையானதையும், மிகவும் முற்றியதையும் தவிர்த்து இடைத்தரமான பருவத்திலுள்ளதைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். தீய மணமுள்ளதும், வளைந்ததும், மிக நீண்டதும், சிதைவுள்ளதும், மிகப் பெரிது, மிகச் சிறிது, அழகற்றது, கண்கள் இல்லாதது, தண்ணீர் வற்றியது, பழையது, முடியற்றது முதலியவற்றை விலக்கி நல்ல தேங்காயை எடுத்து அதனைக் கழுவவேண்டும்.

தாபநமக்ஷணம்। தேங்காய் உடைத்தல் ताडनलक्षणं।

ஸுஜ்ஹதிதேஹு ஸுஹமேதா நான்ஸிகேரஸு தாபநம்।
 திரெவம் நான்ஸிகேரஸு ஸுதிர வஸ்துதா தாபயெக்।
 நான்ஸிகேரம் ஸஜாஜாய ஹஸ்துஜிதா ஜயோமுகம்।
 சுயஸுரீவாம் ப்ரகுவீத தாபயெது ஜிவணுகம்।
 வநக ப்ரஹர ஜாதெண ஜிலாமம் ஸஜஜ்ஹெவக்।
 தக் கஜ்ணஃ ஸாஹம் சுயபூபநயாநு விவபுநம்।

सुमुहूर्ते सुलग्ने च नाळिकेरस्य ताडनं। त्रिरेखं नाळिकेरञ्च स्थूल वक्त्रे तु ताडयेत्।
नाळिकेरं समादाय ऊर्ध्वमूल मधोग्रकं। अधश्शिखां प्रकुर्वीत ताडयेच्च द्विखण्डकं।
एक प्रहर मात्रेण द्विभागं सममुद्भवेत्। तत् कर्मणः शुभं कुर्याद्धनधान्यविवर्द्धनं।

நல்ல முசூர்த்தம், நல்ல லக்னத்தில் தேங்காய் உடைக்க வேண்டும். மூன்று ரேகைகளால் பிரிக்கப்படும் முகங்களில் பெரிய முகத்தில் அடிக்கவேண்டும். தேங்காயை எடுத்து அடிப்பாகம் உயரும்படியாக நுனியைச் சரித்துக் கீழே பதித்து இரு துண்டுகளாக உடைக்க வேண்டும். பின்பு சிகை (முடி) கீழே

விழும்படி தட்டிவிட வேண்டும். ஒரே தடவையில் சமமான இரு துண்டுகளாக அமையுமெனில் அக்காரியம் செல்வமும் தானியங்களும் நிறைந்ததாயும் மங்களமாகவும் அமையும்.

வமம்। பலன் ஈள்।

முணாஂஸம் ஂவஹாமஂ வனகாஂஸம் ப்ரஶ்ஞ ஹாமக்ஷ।
 முணாஂஸம் ஂலஹாமஂ வனகாஂஸம் ஂவஹாமக்ஷ।
 சுஹ்யுஶு ப்ரஶாணெந யக் ஹாமஂ மூஹீதக்ஷ।
 ஸஂஸாஂ ஸ்ரீணாஶ தக் மெஹெ ப்ருந்ருநு கஹஂ ஹவெக்।
 ஸரியிஹெ கஶ்ருநாஸம் ஸ்ருநெஹெக்ஷ கத்பு விநாஸநம்।
 ப்ரயாந ஶக்ஷம் ரெவாயாஂ ஶெஸிகம் நாஸயெஶுஶ்।
 ஶக்ஷிணெ ஶக்ஷம் ரெவாயாஂ மூஶஸூநாஂ விநாஸக்ஷக்।
 ஶத்ருஶ ஶக்ஷம் ரெவாயாஂ ஹிபதிஸூநுயா ஹவெக்।
 வக்ஷுக்ஷதிஶ்ருஶக் கெஶாஹம் ஶீஶுப்ரஹாரகெ ஹய்।
 ஶெஶெ ஹஸூம் மூஹீதஶெக் மஶு ப்ராணீ விநாஸந்।
 ஶஹுஶ்ருஶெ க்ஷுதெ ஶெஶவ க்ஷுக் ஶீஶா மூஶ வாஸிநாஂ।
 ஶஹ ஶீநெ வஶ்ரு ஶீநம் கெஸ ஶீநெ யந க்ஷயம்।
 ஶமூஶம் ஶஹிஹம் தஸு ராஶு ஶ்ரீஸூநுயா ஹவெக்।
 நாஸிகெஸு ஶமூஶம் ஶஹாஶாஶீ ப்ரகெஶபந்।
 வனவஶாஶி க்ஷுதெ ஶெஶெஶ ப்ருஶொராஸூம் ஶதம் ஶெஶக்।
 யளவநம் நாஸிகெஸு ஶுநமூஶாஶு நிஶெஶயெக்।
 ஶிஶணுஶ ஶஶம் க்ஷுக்ஷா ஶஶுஶிஶி க்ஷம் ஶஹ்।
 ஶ ஶிஶஶாஶயெஶிஶாஶு விஸிஶஶு நிஶெஶயெக்।

गुणांशं मुखभागन्तु एकांशं प्रष्ठ भागकम्। गुणांशं मूलभागन्तु एकांशं मुखभागकम्।
 अङ्गुल्यग्र प्रमाणेन यत् भागन्तु गृहीतकम्। पुंसां स्त्रीणाञ्च तत् गेहे प्यन्योन्य कलहं भवेत्।
 शिथिले कर्मनाशं स्याच्चेत्रे कर्तुं विनाशनं। प्रधान चक्षु रेखायां देशिकं नाशयेद्भुवम्।

தக்ஷிணே சக்ஷு ரேகாபா ஂராமஸ்தானா விநாசகூத். ஁த்ரே சக்ஷு ரேகாபா பூபதிஸ்ந்யதா பவேத். வக்ஷேதிர்மஹத் க்ஷோப் தீர்ப்ரஹரே பயம். ஁தே ஹஸ்த் ஂஹீதஜ்ஜேத் ஂர்ப் ப்ராணி விநாசனம். பஹு஁஁தே கூதே சைவ க்ஷுத் பீடா ஂராம வாஸிநா. ஜல ஹீநே வர்ஷ ஹீநே கேஷ ஹீநே ஂந க்ஷய். துர்ஂந்ஂ சலிலத் தஸ்ய ராஜ்ய ஸ்ரீஸ்ந்யதா பவேத். நா஁கேரஸ்ய துர்ஂந்ஂ மஹாமாரி ப்ரகோபனம். ஁வமாதி கூதே தோஷே ப்யதோராஸ்த்ரத் ஂதத் ஜபேத். யூவந் நா஁கேரஸ்ய பூநஂராஹ்ய நிவேதயேத். த்விஷ்ணுஜ்ஜ சமத் கூதா ஂர்வஸித்தி கரத் ஂபம். ச ஸிஷ்ந்நாடயேத்தித்யா விஸிஷ்ந்நு நிவேதயேத்.

தேங்காயின் ஡ூன்று பங்கு ஡ுகப் பகூதியாயின் ஁ரு பங்கு பின்புறம் ஁கூம். ஁ரு பங்கு ஡ுகப் பகூதி ஁யின் ஡ூன்று பங்கு அடிப்பாகம் ஁கூம். ஁டைகூகூம்போது இவ்விரு பகூதிகளுள் ஁ரு அங்குல அளவூட்டூம் ஁டைந்துவந்தால் ஁கூண், பெண்களுக் கிடைபில் கலகம் ஏற்படூம். ஁டைகூகூம்போது தேங்காய் சிதில மடைந்தால் ஂய்காரியம் தடைப்படூம். கண்பகூதி பாதிக்கப் பட்டிருந்தால் கர்த்தா அழிவடைவார். பிர்தான கண்ணோடூள்ள ரேகை சிதைந்தால் குருவுகூம், வடக்குப்பூற ரேகை சிதைந்தால் அரசனுகூம், தெற்குப்பூற ரேகை சிதைந்தால் கிராமத்திற்கூம் அழிவுண்டாகூம். ஡ுகப்பகூதி சிதிலமெனில் பஞ்ச஡ூம், நீண்ட பகூதியாகச் சிதிலமானால் பய஡ூம், ஁டையூம்போது கையில் தாக்கமேற்படின் கர்ப்பமாயிருகூம் பிர்ரானிகளுக்கு தூன்பம். மிக அதிகமாகச் சிதிலமடைந்தால் கிராமவாசிகளுக்குப் பசிப்பிணி ஁ண்டாம். இளநீர் இல்லாமலிருப்பின் மழையின்மை. ஡ூடியில்லாமலிருப்பின் ஂல்வ அழிவு. இளநீர் கெட்ட வாசனை வீசினால் நாட்டின் ஂல்வம் பறிபோகூம். தேங்காய் கெட்ட மணம் வீசினால் மஹாமாரியின் கோபத்திற்கு ஁ளாக நேரிடூம். இத்தகைய சகூன தோஷங்கள் ஏற்படின், நூறு தடவை அகோர மந்த்ர ஜபம் ஂய்க. மீண்டும் வேறொரு நல்ல தேங்காய் தேர்ந்தெடுத்து சமமான இரு பகூதிகளாக ஁டைத்து கபபலன் ஏற்படுமாறு நிவேதனம் ஂய்க. சிகையோடு ஁டைத்து சிகையின்றி நிவேதனம் ஂய்யவேண்டும்.

சுஷி ஸ்ரீமத்தேஸ்வரிஜ்யை தனாபாஷொத்யகெஸ்தெஃ ।
 சூராதிநம் ததொ டிஜாக் வெடி ஸ்வோத் உ வாம்கெஃ ।
 மணையாதாந நாடூராவெஜ்யாநெயது விவிநெயாவி ।
 ஸாம்மொவாம்மெயது ஸம்வெஜ்ய விஷ்ணுராஜம் ப்ரவெஜ்யெக் ॥

क्रान्तेन सहितं ग्राह्यं नैवेद्यन्तु विशेषतः। अतिक्रान्तं विशेषेण नैवेद्यं चोत्तमोत्तमम्।
जलेन सहितञ्चैव मूलेनैव निवेदयेत्। खण्डानि नाळिकेराणि डक्षु खंडानि मोदकान्।
अपूपान् लाजमुद्गंश्च पनसाम् फलान्यपि। कपित्थं कदलीं जंबू पक्वान्यपि फलानि च।
तांबूलञ्च निवेद्याथ मुखवासञ्च दापयेत्। अर्घ्यमाचमनीयञ्च पाद्यं दद्याद्यथा क्रमम्।
षोडशरूपचारैश्च मन्त्रपुष्पैः प्रपूजयेत्। अष्टपुष्पैस्समभ्यर्च्य तन्नामाष्टोत्तरैश्शतैः।
आरात्रिकं ततो दद्यात् वेद स्तोत्रं च पाठकैः। गणेशताळं नाट्याद्यैर्गानैश्च विविधैरपि।
सांगोपांगैश्च संपूज्य विघ्नराजं प्रपूजयेत्॥

தேங்காயின் பருப்போடு சேர்த்து நைவேத்தியம் செய்வது சிறப்பு. அதிக பருப்புடையதான தேங்காயை (அதாவது வழுக்கல் பருவமாயில்லாமல் தேங்காய்ப் பருவமாயிருப்பதே) நிவேதனம் செய்வதே உத்தமம். இளநீரோடு சேர்ந்த அடிப்பாதியுடன் நிவேதனம் செய்க. தேங்காய்ப் பாதிகளுடன் கரும்புத்துண்டு, மோதகம், அப்பம், நெற்பொரி, பயறு, பலாப்பழம், மாம்பழம், விளாம்பழம், எலுமிச்சம்பழம், வாழைப்பழம் முதலிய நன்கு பழுத்த பழங்களையும், தாம்பூலத்தையும் நிவேதித்து முகவாசம் கொடுக்கவும். முறைப்படி பாத்ய, அர்க்ய, ஆசமனீயங்கள் கொடுத்து மந்த்ரபுஷ்பத்துடன் ஷோடசோபசார பூஜை செய்க. அஷ்டபுஷ்பம் சமர்ப்பித்து, அஷ்டோத்தர சத நாமார்ச்சனை செய்க. தீபாராதனை செய்து வேதம், ஸ்தோத்திரம், கணபதி தாளம், நாட்டியம், கானம் முதலியவற்றோடு சாங்கோபாங்கமாக விநாயகரைப் பூஜிக்குக.

பொய்யுநா। பிரார்த்தனை பார்த்து।

ஸவ்ஷெவாதுஜ ஸ்ரெஷ்ட விஷ்ணு மணநாயக।
 கூாஜுபாஸ்ய உ யக்து தக் கஜு ஸவமம் கூரூ।
 னவம் ஸம்ப்ராக்ஷு விஷ்ணு கஜு ஸங்க்ஷயெக் மூரூ॥

பாஸுபுயொ நுநி கூளள உ உயுஜெ ஸப்த தீயுக்ஷி।
 மமாம் உ யஜுநாஸெவ நஜுடாஸ ஸாஸுதீம்।
 மொடாவரீஸு கூர்வெரீம் தாஜபணீஸு ஸப்தக்ஷி।
 னவம் யூகூதா உஜுஜெகூ உகூஹஸெந உஜுயெக்।
 ஸராநாவி ஜபம் கூகூதா உலிஉஜு உநுஸூராநு।
 கூஸு உஜெண ஶிஸுப வகூஸுந ஜாஉரெக்।
 ஸும்வடாஸு உஜெண யலிப தீபெந வலிஜயெக்।
 கூவொரெணாஸு உஜெண ப்ராகூதயெஶு உ வாரிணா।

- வாதுஸெ।

பாத்திராணா மதிதீவத்யம் ப்ரஶ்ரே ஶ்ரீஶ்ரீ ப்ரகீர்தித:। மஶ்ரீஶ்ரீ விஸுநு தீவத்ய மோஷ் வு ருத்ர தீவதம்।
 பாஷ்யோ நீந்ரி காலீ ச மஶ்யமே ஶ்ரீ தீர்த்தம்। காங்கா ச யமுநாஸு வ நம்தாஸு ஶ்ரீ ஶ்ரீஸ்வதீம்।
 காடாவரீஸு காவேரீ தாமபணீஸு ஶ்ரீ ஶ்ரீஸ்வதீம்। எவ் ஶ்ரீஸ்வதீ மத்ரஜோ தக்ஷஶ்ரீஸ்வதீ மத்ரயேத்।
 ஶ்ரீஸ்வதீஸு ஜப க்ரூப மூலமத்ர மநுஸ்மரந்। அஸத்ர மத்ரேண திஶ்வந் மவகூஸுந மாசரேத்।
 ஶ்ரீஶ்ரீஸ்வதீஸு மத்ரேண தூப தீபேன பூஜயேத்। அஶ்ரீஸ்வதீஸு மத்ரேண ப்ரோகூதயெஶு வாரிணா।

- வாதுஸெ।

புண்யாக பாத்திரத்தின் அடிப்பகுதியில் பிரம்மாவும், நடுப்பகுதியில் விஷ்ணுவும், வாய்ப் பகுதியில் ருத்ரனும், பக்கங்களிரண்டும் நந்தி - மஹாகாளரும், உள்ளே கங்கை, யமுனை, நர்மதை, சரஸ்வதி, கோதாவரி, காவேரி, தாம்ரபர்ணி ஆகிய ஏழு தீர்த்த தேவதைகளும் அதிதேவதைகளாக இருப்பதாக தியானித்து வலது கையினால் மந்திரிக்கவேண்டும். ஶ்ரீஸ்வதீ முதலிய மந்திரங்களையும், மூலமந்திரத்தையும் ஜபித்து அஸ்த்ர மந்திரத்தால் திக்பந்தனம், அவகுண்டனம் செய்து அஸ்த்ராய ஹும்பட் என்ற மந்திரத்தால் தூப தீபங்கள் காட்டிப் பூஜித்து அகோராஸ்திர மந்திரத்தினால் சுத்தஜலத்தால் புரோட்சணம் செய்ய வேண்டும்.

- வாதுஸாகமம்.

தலையூட்டி விநயசெக வாகு வறியெய்யுதெய்து
 பூசெ வரஜாவதினெவ உய்யெ விஷ்ணு நெவதது
 சுமூவெவாபுநெவதது ஒஷ்வெவ வுந நெவதது
 வரானெ விவெசுரதிதூசு கணுவெவவா நெவதது
 கூசுள வரணநெவதது பாப ஹவசுர நெவதது
 வசுதூ வெ உநநெவதது பாபுயொநுநிகாஸகா
 உய்யெ ஸவதூய்யு ஸுாசு கதரெய யயா கதது
 மூமெ உ யயூநெ நெவ மொவாரி ஸாஸுதீ
 நய்யெ வரிசூ காவரீ ஜெவெநிநு ஸனிபி காரா
 ஹெ வஸு விபாநநு காரயெய்யுதெய்துவா
 வரானாயா குய கசூ கணு ஸவெசுர உகதிணு
 யாவசு கதூகரிஷுாதி உவெய்யாஸாந உதூரெ
 ஹவாஸாஸாநா உய உகா ஜெஸிகொ உவ்யுயு யுக்

गोमयालेपनं कृत्वा पिष्टं चूर्णैरलंकृतम् । वितानं दर्भमालाद्यै रलंकृत्य विशेषतः ।
आचार्यस्सुप्रसन्नात्मा शुक्ल वस्त्रोत्तरीयकः । भस्मोद्धूत सर्वाङ्गो रुद्राक्ष मालयान्वितः ।
मन्त्र तन्त्र क्रिया मुद्रा भावना ध्यान गर्भितः । नक्र कुण्डल धृक् वाग्मी सकळीकृत विग्रहः ।
पूर्वास्योदङ्मुखोवाथ कच्छपासन संस्थितः । सामान्यार्घ्यन्तु संकल्प्य स्थण्डिलं शालिभिः कुरु ।
तन्मद्धे पद्ममालिख्य दर्भैः पुष्पैः परिस्तरेत् । सौवर्णं रजतं ताम्रं कांस्यं वा मृण्मयन्तु वा ।
तन्तुना वेष्टयित्वा तु सहेमं कूर्चं संयुतम् । स्थण्डिले कर्णिका मद्धे रमां सपूज्य देशिकः ।
तस्योर्द्ध्वं विन्यसेत् पात्रं पूजयेद्भूदयेनतु । पृष्ठे प्रजापतिञ्चैव मद्धमे विष्णुं दैवतम् ।
अग्रवैरुद्रदैवत्यं ओष्ठवै स्कन्द दैवतम् । घ्राणे विघ्नेशमित्युक्तं कण्ठवैवसु दैवतम् ।
कुक्षौ वरुणदैवत्यं पादं भास्कर दैवतम् । वक्त्रं वै चन्द्रदैवत्यं पार्श्वयोर्नन्दिकाळकौ ।
मद्धमे सर्वतीर्थं स्यात् कलशेच यथा क्रमम् । गङ्गे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वती ।
नर्मदे सिन्धु कावेरी जलेस्मिन् सन्निधिं कुरु । हेम वस्त्रं विधानञ्च कारयेद्भर्जयेत्तुवा ।
प्राणायाम त्रयं कृत्वा कर्णं संस्पृश्य दक्षिणम् । यावत् कर्मकरिष्यामि दर्भोद्भासन मुत्तरे ।
भूसुराणां द्वयं दत्त्वा देशिको दर्भयुग्म युक् ।

பசுஞ் சாணத்தினால் மெழுகி, அரிசிமாவினால் அலங்கரித்து, விதானத்தை தர்ப்பை மாலைகளால் அலங்கரிக்கவேண்டும். சிவாசாரியர் வெண்மைநிறமான வஸ்திரம், உத்தரீயம் தரித்து மலர்ந்த மனத்துடன் விபூதி ருத்ராக்ஷ தாரியாக குண்டலங்கள் தரித்தவராக சகளீகரணம் செய்து, கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாக கூர்மாசனத்திலமர்க. சாமான்யார்ப்பயம் செய்து, அரிசிமினாலான மேடையில் கமலம் வரைந்து தர்ப்பைகளும் பூக்களும் பரவி, தங்கம், வெள்ளி, செம்பு, வெண்கலம், மண் இவற்றிலொன்றால் ஆக்கிய குடத்திற்கு நூல் சுற்றி, வஸ்திரம் சுற்றி, கூர்ச்சமிட்டு, முன்பு கூறிய மேடையில் கமலத்தில் இலக்குமியைப் பூஜித்து அதன்மேல் இருதய மந்திரத்தினால் பூஜித்த அக் குடத்தை வைக்கவேண்டும். குடத்தின் அடியில் ப்ரஜாபதி, மத்தியில் விஷ்ணு, மேலே ருத்ரன், வாயில் ஸ்கந்தன், மூக்கில் விநாயகர், கழுத்தில் விஸ்வேதேவர், வயிற்றில் வருணன், பாதத்தில் சூரியன், முகத்தில் சந்திரன், பக்கங்களில் நந்தி, மஹாகாளர்கள், மத்தியில் கங்கை முதலிய எல்லாத் தீர்த்த தேவதைகள், இவர்களைப் பூஜிக்கவேண்டும். விரும்பியவாறு பட்டினால் விதானம் அமைத்து ப்ராணாயாமம் செய்து வலது கையினால் வலது காதைத் தொட்டபின், சங்கல்பம் செய்து தர்ப்பைகளை வடக்கிலிட்டு, இரு தர்ப்பைகளுடன் இரு அந்தணர்களை வரித்து, அவர்களுடன் சேர்ந்து புண்யாக வாசனத்தைச் செய்யவேண்டும்.

புண்ணாஹம் வாஅயிசெஷிதி ஹவதிஃ பௌ பௌபுக்ஷி।
வாஅயிக்ஷா மூரூஃ பௌபு வாஅதாதிதி ஹிஸூரூஃ।
சூபவஃ ப்ரயொமஜாஅய்யு ஸ்ரீவா சூபபத ஃக்ஷிஜஃ।
மஹ ப்ரயொம ஜாஅய்யு ஸ்ரீமஹாம் ப்ரதிவாஅகஃ।
தெஸிக ஸ்ரீநாஸெதவ ஸௌநஸுஷ ஃக்ஷிஜஃ।
சுக்ஷதம் தெஸிகொ ஸ்ரீயாஅந்ருக்ஷதஜரிஷ் க்ஷி।
சுநாஹாய்யுஸ்த்யா ஸ்ரீயாஹ்நாஹாய்யுத ஹதுபி।
தெஸிகொ உக்ஷிணாஸ்தீ உக்ஷிணாஃ ப்ரதிவாஅகஃ।
வஹுதெயஜஸூதாயெய்யா சுஸ்து விபெபு வஸுவாஅகஃ।

டெஸரிகஸு ஜபம் கூகூ ஹிஸுரெண ஸஜநித:।
 (கும்ஹஜூத்யு ஸஹஸா ஸாபியாநம் ஸகூலிபூக:।
 உகூய ஸஜபூஜஸு டெஸரிகஸூரானி ஸூயாத:।)
 ஸ்லஸ்திஜெத்யுயக் கூஜூ தக் கூஜூ ஸ்லஸ்தி வாபக:।
 வஜெ ஸூராவயெதூயம் ராகூஸாநாஹு தூபூயெ।
 பூபகாஜாவீந னவாஸூ பூஜபெக் ஸூரஹ்நெஸூஹ।
 உபிகூர விண்ணதி ஜ்ஜூஹ ஹிரணும பவஜாநக:।
 ஸரானி ஜ்ஜூம் ஜபெபீஜாந் உஹெஸூஸூ விபாநவிக்
 னவம் கூஜெண பூணூஹம் வாபயெக் ஹிஸுரோதூஜெ:।
 பூபூ ஸூகி நிநிதூய ஸூகி பூணூஹ ஜாபரெக்॥

पुण्याहं वाचयिष्येति भवति: पद पूर्वकम्। वाचयिष्या गुरु: पूर्व वाच्यतामिति भूसुरा:। आपः
 प्रयोगमाचार्य शिवा आपश्च ऋबिजः। गन्ध प्रयोग माचार्य स्सुगन्धां प्रतिवाचकः। देशिक
 स्सुमनाश्चैव सौमनस्यञ्च ऋबिजः। अक्षतं देशिको ब्रूयाद-येऽक्षतमरिष्टकम्।
 अन्वाहार्यस्तथा ब्रूयात्स्वन्वाहार्यश्च इत्यपि। देशिको दक्षिणास्स्वस्ती दक्षिणा: प्रतिवाचकः।
 बहुदेयमस्त्वाचार्यो अस्तु विप्रै स्तुवाचकः। देशिकस्तु जपं कृत्वा भूसुरेण समन्वितः।
 (कुंभमुद्धृत्य सहसा सापिधानं सकूर्चकम्। उत्थाय समपादस्तु देशिकश्शान्ति संयुतः॥)
 स्वस्तिमद्धेतुयत् कर्म तत् कर्म स्वस्ति वाचकम्। वदन्ते स्रावयेत्तोयं राक्षसानान्तु तृप्तये।
 पश्चादासीन एवाशु प्रजपेत् ब्राह्मणैस्सह। दधिका विण्णेति मन्त्रञ्च हिरण्यं पवमानकम्।
 शान्ति मन्त्रं जपेद्धीमान् दर्भैस्पृष्टा विधानवित् एवं क्रमेण पुण्याहं वाचयेत् भूसुरोत्तमैः।
 द्रव्य शुद्धि निमित्ताय शुद्धि पुण्याह माचरेत्॥

“பவத்பி: புண்யாஹம் வாசயிஷ்யே” — (தாங்கள் புண்யாகம்
 சொல்லுங்கள்) ஏன குரு முதலில் சொல்ல, “வாச்யதாம்” என
 அந்தணர்கள் சொல்லவேண்டும். “ஆப:” என ஆசார்யரும், “சிவ
 ஆப:” என ருத்விக்குகளும் சொல்லவேண்டும். “கந்த” என
 ஆசார்யரும் “ககந்தா:” என ஏனையோரும் சொல்லவேண்டும்.
 இவ்வாறே,

கமனச: - செளமனச:

அக்ஷதம் - அக்ஷதம் ச அரிஷ்டம்
 அன்வாஹார்ய:- ஸ்வமன்வாஹார்ய:
 தக்ஷிணா: - ஸ்வஸ்தி தக்ஷிணா:
 பஹுதேயம் அஸ்து - அஸ்து

அந்தணர்களுடன் ஜபம் செய்யவேண்டும். சாந்திவாசகங்கள் சொல்லும்போது சிவாசாரியர் எழுந்து புண்யாக கும்பத்தை எடுத்து ராட்சசர்களின் திருப்திக்காக அதிலிருந்து சிறிது நீரை சொட்டுச் சொட்டாக ஊற்றவேண்டும். செய்யப்படும் கார்யத்தை சொல்லி அதன் மங்களத்தை உத்தேசித்துச் சொல்லவேண்டும். பின்னர் மீண்டும் அமர்ந்து அந்தணர்களுடன் சேர்ந்து “ததிக்கரா விண்ணோ....”, “ஹிரண்ய....” “பவமான.....” முதலியவற்றைச் சொல்லி தர்ப்பையைப் பிடித்தவாறு ஜபத்தை நிறைவு செய்ய வேண்டும். திரவியங்களின் சுத்திக்காக இவ்வாறு புண்யாகத்தை செய்யவேண்டும்.

ஆவ்யுஸூகிவிபி:

திரவிய சுத்தி, திரவிய விபாகம் ட்ரய்ஸுடிவிதி:

ஸீவ யஜும் ஸஜுஜீஸு ஸஜாஜுக யநஃஜதா:।
 தாஜு பாக்ஸு ஸுபாயிகூ ஆவ்யுஸூகிம் ஸஜாஅரெக்।
 சுஸுஸுண உ ஸதம் ஜபூ ஜஹுயாஜேஸிகொகூத:।
 தெந ஆவ்யுஸு ஸூகிஸுஜாக் ஸூஉ ஆவ்யும் ஸீவாய உ।
 நெவெஜுங் மூரூ: பபகாக் ஸீவயஜூநு ஸஜாஅரெக்।
 ஸீவ ஸங்குஜிதம் ஆவ்யும் னகாஅஸ விஹாமயெக்।
 ஸாமசுயங் யாமாயுகம் னகஹாமொஹிஜெஅந:।
 ஜகிஹூ ஹூகஹாமஹு சூஅயயூய தயெவ உ।
 விபுராணாம் ஹொஜநாயுகம் ஸுஜாக் ஹாமஜிகய ஜெவ ஹி।
 தயா ஹாம உயம் ஜெயம் ஜபஜாநாயுகம் ஹவெக்।
 சிபகூ யஜநாயூயாவஸிஷ்டம் ஸஜாஅரெக்॥

- சூமஜானரெ।

சிவ ஧்மீ சமு஢ிச்ய சமாஜன் ஧ன்ஜதா: | தாப்ர பாத்ரே ஸ்தாபயித்வா ஢்ரவ்யசு஢்நி சமாசரேத் |
 அஸ்த்ரேண ச ஸதம் ஜப்த்வா ஜுஹ்யா஢ேசிகோத்தம: | தீன ஢்ரவ்யஸ்ய சு஢்நிஸ்யாத் சு஢்ந ஢்ரவ்ய சிவாய ச |
 நைவே஢்சுர குரு: பஸாத் சிவ஧்மாந் சமாசரேத் | சிவ சங்கல்பிதம் ஢்ரவ்யம் ஂகா஢ச விபாசயேத் |
 பாசாஸ்யஸுர யாசார்த் ஂகபாசாஸிஸேசனம் | ஃ஢ிஸ்யோ ஹேகபாசாஸுர அசார்யாய ததீவ ச |
 விபாசாஸிஸாஸ்யாஸ்த் பாசாஸிஸதய மீவ ஹி | ததா பாச ஢்ரவ்யம் ஜெயம் ஜப஢ாஸார்த்ஂகம் பவேத் |
 த்ரிபஸுர யசனாஸார்த்யாவசிஸ்த் சமாசரேத் || - அாசமாஸ்தரே |

சிவதர்மத்திற்காகச் சேகரிக்கப்பட்ட செல்வத்தை செப்புப் பாத்திரமொன்றில் வைத்து, திரவிய சுத்தியைச் செய்க. அஸ்திர மந்திரத்தால் நூறு முறை ஜபம் செய்து, அவ்வாறே ஹோமம் செய்க. அந்த சுத்தத் திரவியத்தை சிவனுக்காக அர்ப்பணிக்குக. அதன்பின்னே சிவதர்மங்களைச் செய்க. சிவார்ப்பணம் செய்யப்பட்ட அந்தத் திரவியத்தைப் பதினொன்றாக வகுக்கவேண்டும். மூன்று பாகம் யாகத்திற்கும், ஒரு பாகம் அபிஷேகத்திற்கும், ஒரு பாகம் ருத்விக்குகளுக்கும், அதேபோல் ஒரு பாகம் சிவாசார்யருக்கும், மூன்று பாகம் பிராம்மண போஜனத்திற்கும், இரண்டு பாகம் ஜபம் செய்பவர்களுக்கும் தானத்திற்கும், எஞ்சிய ஒரு பாகம் நாற்பத்தைந்து நாள் மண்டலாபிஷேகத்திற்கும் என அதனைப் பங்கிடவேண்டும்.

-ஆகமாந்தரம்

गणपत्याख्य होमस्तु वक्ष्यते मुनिसत्तम। प्रतिष्ठा दिनमुद्दिश्य तत् पूर्वं दिवसे शुभे।
 मण्डपं कुण्ड वेद्यादि विधिवत् कारयेत् बुधः। आचार्यः सुप्रसन्नात्मा मन्त्रज्ञान् शिव द्विजः।
 स्नात्वा नुष्ठाय नियमान् शुक्ल वस्त्रोत्तरीयकः। रुद्राक्ष मालाभरणै रलंकृत्य कळेबरम्।
 भस्म पुण्ड्रांकितः शुङः प्रविशेद्याग मण्टपम्। सुखासनोपविश्याथ मन्त्रत्रयासान् यथाक्रमम्।
 सामान्यार्घ्यं प्रकल्प्याथ विघ्नेशं च समर्चयेत्। पुण्याहं पञ्चगव्यञ्च स्थान शुद्धादिकञ्चरेत्।
 ब्रीह्याद्यै स्थण्डिलं कल्प्य वेद्युद्धं स्थापयेत्घटान्। विघ्नेश शक्ति संयुक्तं महागणपतिं यजेत्।
 गन्ध पुष्पादि धूपैश्च दीपैर्नैवेद्य मोदकैः। फल तांबूल पानीयै षोडशै रुपचारकैः।
 सम्यक्संपूज्य विधिवत् ब्राह्मणान् वेदपारगान्। गणेश सूक्त पठने वह्निं संयोजयेत् बुधः।
 गणेशं तत्र चावाह्य विघ्नेश्च समन्वितम्। दीपान्तमर्चयित्वा तु ततो होमं समारभेत्।
 गणानान्बेति मन्त्रेण मूलेन शत संख्यया। समिदाज्य चरुं लाजं सत्तुं गुळ मपूपकं।
 मोदकं नाळिकेरञ्च इक्षु खण्डं क्रमाद्धुनेत्। सद्योजातादि अस्त्रान्तं मन्त्रेणैव विचक्षणः।
 - अंशुमति।

கணபதி ஹோமம் பற்றிக் கூறப்படுகிறது. பிரதிஷ்டா தினத்திற்கு முந்திய சுபநாளில் மண்டபம், குண்டம், வேதிகை முதலியவற்றை விதிப்படி செய்க. மந்திரங்களை அறிந்தவரும் மகிழ்ச்சியான மனமுடையவருமான சிவப்பிராமணர் ஸ்நானம், கர்மானுஷ்டானங்களை நிறைவேற்றி, வெண்ணிற வஸ்திரம், உத்தரீயம் அணிந்தவராக ருத்ராட்சம், மற்றும் ஆபரணங்களை அணிந்தவராக, திரிபுண்டரம் தரித்தவாறு யாகமண்டபத்தினுள் செல்லவேண்டும். சகாசனத்திலிருந்தவாறு மந்திர நியாசங்கள் முறைப்படி செய்யவேண்டும். சாமான்யார்க்யம் கல்பித்து விநாயகரைப் பூஜிக்கவேண்டும். புண்யாகம், பஞ்சகவ்யம் இவற்றைச் செய்து ஸ்தான சுத்தியைச் செய்யவேண்டும். வேதிகையில் நெல் முதலியவற்றைப் பரப்பி, விநாயகர், சக்தி, வித்யேஸ்வரர் ஆகியோருக்குக் கும்பங்கள் வைத்து பூஜை செய்து தூப தீப நிவேதனங்கள் செய்யவேண்டும். மோதகம், பழம், தாம்பூலம், பானீயம் என்பவற்றோடு ஷோடசோபசார பூஜை செய்து வேதபாரகர்களான பிராமணர்கள் கணபதிசூக்தம் ஓத அக்னி கார்யமும் செய்க. கணபதியை வித்யேஸ்வரர்களுடன் அக்னியில் ஆவாகனம் செய்து உபசார பூஜை செய்தபின் தர்ப்பண தீபனம் செய்து ஹோமத்தை ஆரம்பிக்குக. கணானாந்த்வா மந்திரத்தாலும்

முலமந்திரத்தாலும் நூறு ஆகுதி வழங்கி சமித்து, நெய், அன்னம், நெற்பொரி, சத்துமா, வெல்லம், அப்பம், மோதகம், தேங்காய், கரும்புத்துண்டு ஆகியவற்றால் முறையே சத்யோஜாதம் முதல் அஸ்திர மந்திரம் வரை ஹோமம் செய்க.

- அம்சமத்

சுபலிபம் ப்ரயுகம் ஸக்ஷம் நாளிகொரம் மூஸம் தயா।

வஜ்ஜீலிபம் வபம் ஸாகம் மணெஸஸு ஷபம்மகெகெ:।

- வீரதஜெ:।

அபூப் ப்ரயுகம் சக்து நாஸிகெரம் குஷ் ததா। வஸிமூல் பல் ஶாக் கணெஸஸு ஷபகை:।

- வீரதந்ரே।

அப்பம், அவல், சத்துமா, தேங்காய், வெல்லம், வள்ளிக்கிழங்கு, பழம், கீரை ஆகியவற்றை கணபதியின் அங்கமந்திரங்கள் ஆறினாலும் (ஹோமம் செய்க).

- வீரதந்த்ரம்

பிரியம் மொவ்யுதஜெஷ்வ ப்ரயுகம் பநஸம் தயா।

- சூமஜானெரே।

பிரியம் மொவ்யுதஜெஷ்வ ப்ரயுகம் பநஸம் தயா। - அகமான்ந்ரே।

தினை, பசுநெய், அவல், பலாப்பழம் ஆகியவற்றால் (ஹோமம் செய்க)

- ஆகமாந்த்ரம்

ஸஹஸ்யம் வா தஷபம் வா ஶதஜெஷ்வாதூரணம் வா।

ப்ரதெகம் ஜஹ்யாஸீஜாந் குயுகாஷ் வ்யுதஸிரொபுணம்।

பெரிணயாஹுதிம் தத: க்ஷுக்ஷா சுஹிஸ்யம் யொஜயெக்ஷ் வபம்।

வபஸ்யம் யொஜயெக்ஷ் எஸிஸெஷ் சுஸிஸெக்ஷம் உ ஸஜாஹெக்ஷ்।

வஸெஸ்யாஹாஸெஸஹுஷெ மஹஸ்யாஷ்நாஹ்யாஸெக்ஷ்।

மூஸாஹம் ஜொககாபலிபம் ப்ரயுகம் உணகம் வபம்।

தாஸலிபம் நிவெஜ்யாய யலிப ஜீவாஹி ப்ரஜந்ஷ்।

நாளிகொரம் ப்ரஹுத்யாய நிவிஷ்யம் ப்ராயுயெதூரம்:।

சூயாயம் ப்ரஜயெக்ஷ் கதூ வஸ்ய ஹோமம்மூயெகெ:।

ஜாபகாநு பரிசாராபத யயா ஸக்ஷாது உக்ஷிணா।
 ஹோஜயெக் ஸ்ரஹ்ஸாரிஹ்யோ விஹ்யஸ ஸ்ரீதி காரணா।
 தஜாகுள து விஸெஷெண ஹோதூவம் காரயெக் ஸுயை।
 ணவம் யை காருதெ உத்யுஃ ஸுத பளசூஹி ஸூகிதே।
 சூயாஷ்யம் யநஸூகிம் உ ஸஸூகா விஜய ஸூதே।- சுஹூகிதி।

सहस्रं वा तदर्द्धं वा शतमष्टोत्तरन्तु वा। प्रत्येकं जुहुयाद्धीमान् कुर्यात् घृतशिरोर்பणं।
 पूर्णाहुतिं ततः कृत्वा अग्निस्थं योजयेत् घटं। घटस्थं योजयेत् बिम्बे अभिषेकं च समाचरेत्।
 वस्त्रैराभराणैर्भूष्य गन्धपुष्पादिनार्चयेत्। गुळाजं मोदकापूपं प्रथुकं चणकं फलं।
 तांबूलञ्च निवेद्याथ धूप दीपादि पूजनम्। नाळिकेरं प्रहृत्याथ निर्विघ्नं प्रार्थयेत्गुरुः।
 आचार्यं पूजयेत् कर्ता वस्त्र हेमांगुलीयकैः। जापकान् परिचारांश्च यथा शक्त्या तु दक्षिणा।
 भोजयेत् ब्रह्मचारिभ्यो विघ्नेश प्रीति कारणम्। तद्रात्रौ तु विशेषेण चोत्सवं कारयेत् बुधः।
 एवं यः कुरुते मर्त्यः पुत्र पौत्राभि वृद्धिदम्। आयुष्यं धनवृद्धिं च सर्वदा विजय प्रदम्।

- अंशुमति।

ஆயிரம் அல்லது அதிற்பாதி அல்லது நூற்றெட்டு என்ற
 எண்ணிக்கையில் ஒவ்வொன்றையும் ஹோமம் செய்து, க்ருத
 சிரோர்ப்பணம் செய்க. பூர்ணாகுதி வழங்கி, அக்னியிலுள்ளதைக்
 கும்பத்திலும், கும்பத்திலுள்ளதை பிம்பத்திலும் சேர்த்து
 அபிஷேகம் செய்க. வஸ்திரம், ஆபரணங்களால் அலங்கரித்து,
 சந்தனம், புஷ்பங்களால் பூஜிக்குக. சர்க்கரைச்சாதம், மோதகம்,
 அப்பம், (வடை) அவல், கடலை, பழம், தாம்பூலம் ஆகியவற்றை
 நிவேதனம் செய்து, தூப, தீப பூஜைகளைச் செய்க. தேங்காயை
 உடைத்து இடையூறின்மைக்குப் பிரார்த்தனை செய்க. அதன்பின்
 கர்த்தா குருவைப் பூஜித்து வஸ்திரம், தங்க மோதிரம்
 முதலியவற்றை வழங்குக. ஜபம் செய்வோர், உதவியாளர்கள்
 ஆகியோரையும் இயன்ற அளவு தட்சணைகள் வழங்கிப் பூஜிக்குக.
 விநாயகரை மகிழ்விக்கும் வகையில் பிரமச்சாரிகளை போஜனம்
 செய்விக்குக. அன்றிரவு விநாயகருக்கு விசேஷ உற்சவம் செய்க.
 இவ்வாறு யார் செய்கிறார்களோ அவர்கள் மக்கட்பேறு, ஆயுள்,
 செல்வம் ஆகியன பெற்று எல்லாவற்றிலும் வெற்றியடைகிறார்கள்.

- அம்சமதி

மூரூபரானிவியி: கிராமசாந்தி விதி ஸாமசாந்திவிதி:।

மூரூபரானிகூத: கிராமசாந்தி காலம் ஸாமசாந்திகால:।

மூரூ நதிதந காகுதூ க்ஷக்ஷ வா ஂநிரூவி வா।
ஂஂரூ ஂரூதிஷூ காகுதூ ஂலிவூ ஂக்ஷ க்ஷண வா।
ஂரூதிஷூக்ஷவ காகுதூ ஂ ஂலிஂ க்ஷகூ விஸூஷத:।

ஸாம நூதன காலேது க்ஷத்ரே வா மந்நிரேபி வா। மஹா ப்ரதிஷ்டா காலேது பூர்வ ஂக்ஷ க்ரமேண வா।
ப்ரதிஷ்டோத்சவ காலே ஂ பூஜா க்ரூபா விசேஷத:।

கிராமம், ஂலயம், தலம் ஂன்பன ப்ரதிதாக ஂரம்பிக்கும்
பூதம், மஂரூபிரதிஷ்டையின்பூதம் கிழக்குத் திக்கிலும்,
பிரதிஷ்டை, ஂந்சவம் ஂகியவற்றின்பூது பூஂஂயை முடித்தபின்
விசேடமாக (கிராமசாந்தி செய்க).

வஂ: பலன் ஑ல்।

ஂரூதிவக்ஷ: ஂவியி:க்ஷகூ ஂவவூ ஂீஂா நிவாரண:।
நமரூ ஂலிஂயெஂஂவ ஂலிஂஂஂஂ ஂயஂஂஂயாக்।
ஂலிஂ ஂீநே தத: க்ஷகூ க்ஷஂஂஂ மணாஸூயா।
வூயி ஂீஂ ந ஂாகுணாக்ஷீ வாவூயெதத:। ஂதூரகாரணே।

ப்ரதிவ்ஷ் ஂலி:க்ஷா சர்வ பிஂா நிவாரணம்। ந஑ரே பூஜயேஂவ மூபாலோ ஜயமாபூயாத்।
பூஜா ஂநே தத: க்ரூபா ஂஷ்டாஷ் ஑ாஸ்ததா। வ்யாஂ பிஂன மாத்ரேநாலக்ஷி வாஸயேதத:।

- ஂதரகாரண:।

கிராமசாந்தி பலியை ஂவ்வூரு வருஷமும் செய்தால் ஂணைத்து
தூஷங்கலும் விலகும். நகரத்தில் செய்யப்பட்டால் ஂரசன்
வெற்றியடைவான். பூஂஂகள் நடைபெறாத தலத்தில்பதினெட்டு
வகையான கணங்களால் ஂற்படும் வியாதிகளால் மக்கள்
பீடிக்கப்படுவர். ஂந்த ஂடம் ஂக்ஷமி வசிக்கத்தகாத ஂடம்
ஂகும்.

ஸ்ரஹ்ராஶ்ஸ ஸெஸராஹ ஹிதாஸெஹவாஸுராஸுயா।
 னதாஶஹ டெவதாஸுஸெஸு ஸூந்ரு ஸ்ராஶ நிவாஸிநஃ।
 தஶ்ராஶவாஸிநஸுஸெஸு ரொ஢ ஸொஶ ஹயாஶ்ருதாஃ।
 தஶ்ராஶெ ஹொஶ்ருஹம் ஶுயுஶஶ் தஶ்ராஶ்ருஶ் விநஸூதி।
 தஶ்ராஶ ஸ்ரஶநாஶுயாஶ ராஶ்ருஶெஸெஸு ஸஹிம் ஶஶெஶ்।
 ஸ்ராஶராஶி ஸஹிம் ஶுயுஶஶ் ஸஸுஶ்ருஶ் ஹஹ்ருஶ்ருஶ்।

ब्रह्मराक्षस पैशाच भूताश्चैवासुरास्तथा। एताश्च देवतास्सर्वे शून्य ग्राम निवासिनः।
 तद्रामवासिनस्सर्वे रोग शोक भयार्दिताः। तत्ग्रामे चोत्सवं कुर्यात् तद्राष्ट्रञ्च विनश्यति।
 तदोष शमनार्थाय राक्षसेभ्यो बलिं ददेत्। ग्रामशान्तिं बलिं कुर्यात् सर्वभीष्टं फलप्रदम्।

பிரம்மராட்சசர் முதலான தேவதைகள், பூஜைகள் முறையாக நடைபெறாத இடமாகிய சூன்யக் கிராமத்தில் வசிப்பவர்கள். அப்படிப்பட்ட கிராமத்தில் வசிக்கும் மக்கள் நோய், துன்பம், பயம் ஆகியவற்றால் வருந்துவர். அந்தக் கிராமத்தில் உற்சவம் செய்யப்பட்டால் அது அரசை அழிக்கும். எனவே சூன்யக் கிராமத்தில் சூன்ய தோஷம் நீங்கும்பொருட்டு ராட்சசர் முதலானவர்களுக்கு பலிகொடுத்து எல்லா நன்மைகளையும் அளிக்கும் கிராமசாந்தியைச் செய்க.

ஸூதா஢ம்। இடம் ஸ்தாந்।

ஸ்ராதெ வா ந஢ரெ வாஸி ஹதூநெ ராஜயாநிகெ।
 ஹெஸெஸு வா ஶ்ருஶ்ருணெ வாஸி ஹஶ்ருஶெ ஹொஶ்ருரெஸி வா।
 விஶ்ருராஸுஶ்ருராஸெஸா ஹ்ருஶ்ருஶ்வாஸி விஸெஶ்ருதஃ।

ग्रामे वा नगरे वापि पत्तने राजधानिके। पूर्वे वा दक्षिणे वापि पश्चिमे चोत्तरेपि वा।
 विदिशास्वन्तराखेवा प्रष्टेवापि विशेषतः।

கிராமம், நகரம், பட்டணம், ராஜதானி முதலிய இடங்களில் கிழக்கு, தெற்கு, வடக்கு, மேற்கு, விதிக்குகளில், நுழைவாயி லிலோ, பின்புறமாகவோ இதற்கான இடம் அமைக்கப்படலாம்.

உண்புபுசுணம் மண்டப லட்சணம் மண்டபலக்ஷணம்

சுஷ்டாஷ்ட ஸுஹ ஸய்யாசுதம் தாசுரிஸரக் ஸுஹஸெவ வா |
 தெனாபுர ஸுஹஸெவாய உண்புபுசுணம் காரயெததத: |
 ஸுஹாஸு காரயெஸெவ க்ஷுஷ்டுஸெஸுரயம்குத: |
 க்ஷுஷ்டுஜாநு உததுபுரெ உண்புபுசுணம் தயா |
 உய்யு வெஹீ து ஸகஸு தக் ஸெவெசு க்ஷுஷ்டுதெ |

- ஸுஹஸு |

அஷ்ட ஸ்தம்ப சயுக்தம் த்வாஸ்து ஸ்தம்பமேவ வா | ஷோடச ஸ்தம்பமேவாஸு மண்டப காரயெதத: |
 ஸ்தம்பாஸு காரயெததத க்ஷுஷ்டுஸுரயம்குத: | க்ஷுஷ்டுஸுரயம்குத: மண்டபலக்ஷணம் தயா |
 மத்யே வெஹீ து ஸகஸு தக் ஸெவெசு க்ஷுஷ்டுதெ | - ஸுஹஸு |

64, 32, அல்லது 16 தம்பங்களுடன் மண்டபத்தை அமைக்குக. அவற்றைக் கறுப்பு நிறப் பூக்களால் அலங்கரித்து, நான்கு துவாரங்களிலும் கறுப்புக் கொடிகளால் அலங்கரித்து நடுவில் வேதிகையும் அதன் கிழக்கே குண்டமும் அமைக்கவேண்டும். - சூக்ஷ்மாகமம்

ஸெவெசு உண்புபுசுணம் க்ஷுஷ்டு ஸுஹஸு விஸெஷத: |
 தநுஷ்டு உண்புபுசுணம் க்ஷுஷ்டு வாயவ்யா க்ஷுஷ்டுஸுரயம்குத: |
 உண்புபுசுணம் விஸெஷத உததுபுரெ ஸெவெசு விஸெஷத ஸுஹ |
 - உண்புபுசுணம் |

பூர்வீக மண்டப கல்ய அலக்ஷணம் விஸெஷத: |
 தநுஷ்டு மண்டப கல்ய வாயவ்யா க்ஷுஷ்டுஸுரயம்குத: |
 மண்டபலக்ஷணம் விஸெஷத பூர்வீக விஸெஷத: | - சூக்ஷ்மாகமம் |

முன்பு கூறப்பட்டபடி மண்டபம் அமைத்து அலங்கரித்து, அதன் நடுவில் மண்டலம் அமைத்து வாயுதிக்கில் கும்பமொன்றும் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டபடி மண்டலத்தில் சக்கரம் வரைக. - சந்த்ரஜோனம்

ஊணுப ப்ரவெஸ வியி: மண்டப ப்ரவேச விதி மண்டப ப்ரவேச விதி:।

விஜ்ஞாபு வரபெஸாநம் ஸுவி ஊபுநு ஸம்ஸுஹைக்।
 சுஸுஸுஸம் ஸிவவஹுஸு ஸிஷு: ஸம்ஸுஹு பானிநா।
 ஸம்வ ஸெயுாஹி ஸொஸெஸுபு ஊஸொ: பஹுஸு ஊ।
 ஸுஸெஸுபு ஸொஸெஸுபு ஸுஸுணாம் சுஸுஸு ஸம்ஸுத
 ஸுஊ வஸுஸுஸுஸுபுஹுஹுஹு ஊபுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு
 ஊஸு ஊஸு ஸம்ஸுஸுஸு ஊஸு ஊஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு

विज्ञाप्य परमेशानं बलि द्रव्यञ्च संगृहेत्। अस्त्रेशं शिवखड्गन्तु शिष्यः संग्राह्य पाणिना।
 शंख भेर्यादि घोषैश्च डमरोः पटहस्य च। एतैरन्यैश्च घोषैश्च स्त्रीणां कुरव संयुतम्
 सदा घण्टारवोपेतं दीपज्वाला समन्वितं। छत्र चामर संयुक्तं द्वार देशं समाश्रयेत्।

பரமேஸ்வரனுக்கு அறிவித்து, (அனுமதிபெற்று) பலித்திரவி
 யங்கள் யாவற்றையும் சேகரித்துக்கொண்டு, அஸ்திரராஜரையும்
 சிவகட்கத்தையும் சிஷ்யன் கைளில் கொண்டுவர, சங்கு, பேரி,
 டமரு, படஹம் முதலிய வாத்யகோஷங்களோடு பெண்களின்
 குரவையொலியோடும் மணியை இடைவிடாது அடித்துக்கொண்டு,
 தீபச்சுவாலையுடன் (தீப்பந்தம்) குடை, சாமரை இவற்றோடும்
 கிராமசாந்தி மண்டப வாசலுக்குச் செல்லவேண்டும்.

ஊரபுஜா। த்வாரபுஜா ட்ரபூஜா।

ஊரபுஜா ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு
 ஊரம் ப்ரஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு

- ஸுஸுஸுஸு

द्वारपालान् समभ्यर्च्य स्थापनादि निवेद्यकं। द्वारं प्रक्षाल्य तोयेन नन्दि काळ बलिं ददेत्।
 वृषभं पूजयेन्मद्धे महा घण्टान्तु ताडयेत्। - सूक्ष्मे।

துவாரபாலகர்களை பூஜித்து நிவேதனம் கொடுத்து
 துவாரத்தை தண்ணீரால் தெளித்து, நந்தி, மஹாகாளர்களுக்கு

பலியை வழங்குக. துவாரநடுவில் விருஷபத்தைப் பூஜித்து, பெரிய மணியை அடிக்கவேண்டும். - சூக்ஷ்மாகமம்

சுஸுராஶீநு ஸஜஹுஷு ஸுஸுநாஜா ஸதிம் உபேக்।
புரதிஷா டெராசுஷணை காஹெ புரயஜம் ஸதிஜாஹெக்।

असुरादीन् समयर्च्य स्वस्वनाम्ना बलिं ददेत्। प्रतिष्ठा प्रोक्षणे काले प्रथमं बलिमाचरेत्।

அசுரர் முதலியோரைப் பூஜித்து அவர்களின் பெயரால் பலிகொடுக்கவும். பிரதிஷ்டை, ப்ரோக்ஷணம் முதலியவற்றின்போது முதலில் பலி கொடுக்கவேண்டும்.

ஜ்ஞைம்। மண்டலம் மண்டலம்।

ஹிவஹுக் கஹ்யெதூச ஜ்ஞைஹெ வஹுக் யஜேக்
ஷஹுக்ஷாணம் ஹஹகோணம் ஸுஜாதிகோணம் காரயெஹுயஃ।
ஸஹிரஷு உஹம் ஹஜ் தஹுஹிஷுதாரஹுக்ஷ। - காஶிகெ।

पूर्ववत् कल्पयेत्तत्र मण्डले वटुकं यजेत् षड्दोषं पञ्चकोणं स्यात्त्रिकोणं कारयेद्बुधः।
बहिरष्टदक्षं पद्मं तद्वहिष्ठतुरश्रकम्। - कामिके।

மண்டலத்தில் வடுக யந்திரத்தைக் கல்பித்து பூஜிக்கவேண்டும். அறுகோணம், ஐங்கோணம், முக்கோணம், அதற்கும் வெளியே எட்டிதழ்க்கமலம், அதன் வெளியே சதுரஸ்ரம் என்பது முறை. - காமிகம்

ஜெஹு வஹுக்ஷாவாஹு ஸஹுஜாவரணம் நுஹெக்।
ஜஹுநுஶீ தஹுஹாஹுஹு ஸஹுஜாதஹுஹு ஹிஜயெக்।
வாஜாஶி ஸக்யஹுதாஷா வஷு ஹெரவ ஸஹுதஃ।
ஹவம் க்ருஜேண ஸஹஹிஜு ஹாஹுஜாஹுநாஹுயுக்।
கஹுஹெ க்ஷெசு ஸஜஹுஷு சூஸநாவரணாகுக்ஷ।
சுஹுஹம் ஹிஜயெதஹுதாஹெஹாநுஹம் ஶிஹிகஹுஹயாஃ।
ஶிஹம் கஹுஹெ ஸஜஹுஷு யாஹரக்யாஹு ஜெஹவ।

கூண்ணு வா ஸ்ருணுமெ வாபி சுதுகாயும் ஸஜாஅரெக்.

- உதுஜூநெ.

मङ्गे वटुकमावह्यं ममभिरणं द्युतिम्। मनोमनीष्यणां सप्तसितपूजितम्।
वामादि शक्तयश्चाष्टा वष्ट भैरव संयुतम्। एवं क्रमेण संपूज्य पाद्यमाचमनार्घ्यकम्।
कुंभे क्षेत्रे शमभ्यर्च्य आसनावरणान्तकम्। अस्त्रेशं पूजयेत्पश्चादैशान्यां दिशिकुंभयोः।
शिवं कुंभे समभ्यर्च्य यागरक्षार्थं मेवच। कुण्डे वा स्थण्डिले वापि अग्निकार्यं समाचरेत्।

- चन्द्रज्ञाने।

மத்தியில் வடுகரை ஆவாகனம் செய்து, ஏழு
ஆவரணம்வரை பூஜை செய்க. அருகில் மனோன்மணியையும்
அஷ்ட மாதரையும் - வாமாதி சக்திகளையும்
அஷ்டபைரவர்களையும் பூஜித்து பாத்யாசமனார்க்கியங்கள்
கொடுக்கவேண்டும். அதன்பின் கும்பத்தில் பைரவரை ஆசனம்,
ஆவரணசகிதம் பூஜித்து, அதன்பின் ஈசானகும்பங்களில்
யாகரட்சையின்பொருட்டு சிவாஸ்திரத்தைப் பூஜித்து சிவனை
வேண்டுதல் செய்க. பின் குண்டத்திலோ மேடையிலோ
அக்னிகார்யம் செய்க. - சந்த்ரஜ்ஞானம்

வதி: பலி பலி:

புருஷபுவிவியிம் கூகூா உபுபிதூவுவஸ்தித:।
சுஸுண வஜ்ம் ஸுன்புராக்ஷ ராமபுஷாதி வஜித:।
உஹிஷாஸு மஜஸுனவ வாராஹ ஜஜேவ வா
னவ: வதிவியிம் கூயுாஜாஜ ராஷு ஸஜுபயெ।
ராஜா வா ராஜபுசுா வா ஸஜயீ வா ஹநெதுபுா:।
உது ஜாஸு ப்ரககதுவும் மூஸு உயு வுதெயுத:।
புபுஜனனு திபுருண உதுயும் வதி கூபுந:।

- கூாதிசுெ.

पुनर्बलिविधिं कृत्वा दृढचित्तोव्यवस्थितः। अस्त्रेण खड्गं संप्रोक्ष्य रागद्वेषादि वर्जितः।
महिषाश्व गजञ्चैव वाराह मजमेव वा एवम् बलिविधिं कुर्याद्राज राष्ट्र समृद्धये।

राजा वा राजपुत्रो वा समयी वा हनेत्पशुम्। मत्स्य मांसं प्रकर्तव्यं गुळं मधु घृतैर्युतम्।
शुद्धमज्ज मिश्रेण चतुर्थं बलि कल्पनम्। - कामिके।

அஸ்த்ரமந்திரத்தால் கத்தியைப் புரோட்சித்து, காமக் குரோதம் முதலிய மனமாறுதல்கள் இல்லாமல் திடசித்தமாக, எருமை, குதிரை, யானை, பன்றி, ஆடு இவற்றிலொன்றை நாட்டின் நன்மைக்காக அரசன் அல்லது இளவரசன் அல்லது சமயி ஒருவன் முறைப்படி பலிகொடுக்கவேண்டும். மீன், மாமிசம் அல்லது சர்க்கரை, தேன், நெய் சேர்ந்த அன்னம் அல்லது சுத்தான்னம் என நான்கு விதமாக பலி சொல்லப்பட்டுள்ளது. - காமிகம்.

சுஜாதி ஸுவிதாநாதி வஜ்யுயெக் காஸிகாமஜெ।
ஐஹாஹம் பாயஸாஹஹ் கூஸாராஹம் தயெயவ உ।
ஹரிஜாஹம் ஸுஹாஹஹ் ஸுவிம் கூகூவா விஸெஷதஃ।
ஹெரவம் ஹஜயெயெஷுவ ஸுஹாஹஹ் நிவெஷயெக்।
- காரணெ।

अजादि बलिदानानि वर्जयेत् कामिकागमे। मुद्राज्ञं पायसाञ्च कृसराज्ञं तथैव च।
हरिद्राज्ञं गुळाञ्च बलिं कृत्वा विशेषतः। भैरवं पूजयेच्चैव शुद्धाञ्च निवेदयेत्। - कारणे।

காமிகாகமத்தில் சொல்லியபடி, ஆடு முதலிய பலிகளை விலக்குக. பயற்றம்சாதம், பாயசான்னம், எள்ளுச்சாதம், மஞ்சள் சாதம், சர்க்கரைச்சாதம் முதலியவற்றை விசேஷமாக பலிகொடுக்கவேண்டும். பைரவரையும் பூஜித்து, சுத்தான்னம் நிவேதனம் செய்க. - காரணாகமம்.

ஹவிஷ்யம் ஹெவஹவநெ ஜாஹாஹம் ராஜஜந்நிரெ।
ஐஹாஹம் ஹெவ ஜாஹாஹம் விஷ்யம் வாவி ஹகூஷ்யெக்।
- காஸிகெ।

हविष्यं देवभवने मांसाज्ञं राजमन्दिरे। मत्स्यार्थं चैव मांसार्थं पिष्टं वापि प्रकल्पयेत्।
- कामिके।

ஆலயத்தில் அன்னத்தையும், அரண்மனையில்
மாமிசத்தையும் பயன்படுத்துக. இறைச்சி மற்றும் மீனுக்குப்
பதிலாக அரிசிமாவையும் பயன்படுத்தலாம். - காமிகம்

கூலியூணம் வஹுஜ்ஞண வாஶூ ஹூஶூ ஸூவெண து।
வலிணூஹூதிம் ததொ ஹூஶூ யலிவ ஜீபௌ ஸஜாஹரௌக।

- ஸஹஸ்யெ।

कूशमाण्डं खड्गमन्त्रेण खात्वा हुत्वा सुवेण तु। पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा धूप दीपौ समाचरेत्।

- சஹஸ்ரே।

நீற்றுக்காயை அஸ்திர மந்திரத்தால் வெட்டி, சுருவத்தால்
ஹோமம் செய்க. பூர்ணாகுதியை வழங்கி, தூப தீப
உபசாரங்களை வழங்குக. - ஸஹஸ்ரம்

புரவெஸ ஸதி விபி: பிரவேச பஸி ப்ரவெச பஸி விபி:

ஸதிகாது: பலிகாஸம் பஸிகால:

சுயவஸெஷு விஸெஷெண புரவெஸ ஸதிஊதுஷ்.
 ஹிபெரிமுஹ காதெய மூஜாரஹஸு காதகெ.
 ஜீனெபூபாரண காதெய ஸூநு வாஸு புரவெஸநெ.
 ராஜ வெஸு புரவெஸெய தஜாரஹஸு காதகெ.
 புரதிஷாதிஷு கதுஷு ஜஹாஜாரி புரகொபநெ.
 ஜூராதி ஶரணெ ஶெஸெ ஜநாநாஹ ரொம பீபநெ.
 பஸூராதி ஶரணெ புராபெ நூஜபீபாதி காரணெ.
 ஜணபாஜள புரவெஸெ ய புராகாராஜள ய மொஹுரெ.
 கஷ்டுணாதி புரதிஷாஜ தடாகவந காயுகெ.
 ஸவபு நதிதந காயெஷு புரவெஸ ஸதிரூபுதெ.
 சூயயாஜமுதெ தது புரஜா ஸளவு புரவெஸகெ.
 ஜநநெ ஶரணெ தது ஸஹஜெ ரகூ உஸுநெ.
 பூஷஹதூதி மொஹதூஹ சுஹிஜாஹாதி பீபநெ.
 சுஜொஷு குகூட ஸூந நீபாதி ஶரணெ தயா.
 நீபாதி உஸுநெ புராபெ ஜீவஹிஸாதி ஹொஜநெ.
 யொரெண திஹ ஸெராணாஹ ஸூஸுநெ யாஹ பீபநெ.
 சூஸூநெ ஸஹபெஸஹ ஸூக ஹித ராகூஸ யகூஸாஹ.
 தஸூநெதூகூண காதெது ஹிதொஹாபநகஹ காரா.
 தஜொஷு பாரிஹாராயு புராயபதிதஹ யயா விபி.
 புரவெஸஸதி பூபுஷு பஸதாஜகூஷாஷுஜாபரெக்.
 ரகூஷாஷு ஹொஜஹ குவீத திஸாஹொஜஹ ததஹ பஸு.
 வாஸு பூஜாஹ ததஹ கயூக பஸதாஷுதூகூண ஜாபரெக்.
 புரவெஸ ஸதி ஹீநெ து நஷுஷு ஹவதி யூவஷு.

- ஸூயஹவெ

அதவக்ஷே विशेषेण प्रवेश बलिमुत्तमम्। भूपरिग्रह कालेच ग्रामारंभस्य कालके।
 जीर्णोद्धारण कालेच शून्य वास्तु प्रवेशने। राज वेश्म प्रवेशेच तदारंभस्य कालके।
 प्रतिष्ठादिषु कर्तव्यं महामारि प्रकोपने। ज्वरादि मरणे देशे जनानां रोग पीडने।
 पश्चादि मरणे प्राप्ते राजपीडादि कारणे। मण्टपादौ प्रवेशे च प्राकारादौ च गोपुरे।
 कर्षणादि प्रतिष्ठान्त तटाकवन कार्यके। सर्व नूतन कार्येषु प्रवेश बलिरुच्यते।
 आलयान्तर्गते तत्र प्रजा सौख्य प्रवेशके। जनने मरणे तत्र संगमे रक्त दर्शने।
 ब्रह्महत्यादि गोहत्यां अग्निदाहादि पीडने। अजोष्ट्र कुक्कुट श्वान नीचादि मरणे तथा।
 नीचादि दर्शने प्राप्ते जीवहिंसादि भोजने। चोरेण लिंग बेराणां स्पर्शने चांग पीडने।
 आस्थाने संप्रवेशं स्यात् भूत राक्षस यक्षसां। तस्मात्प्रोक्षण कालेतु भूतोच्चाडनकं कुरु।
 तद्दोष परिहारार्थं प्रायश्चित्तं यथा विधि। प्रवेशबलि पूर्वञ्च पश्चाद्रक्षोघ्नमाचरेत्।
 रक्षोघ्न होमं कुर्वीत दिशाहोमं ततः परम्। वास्तु पूजां ततः कुर्यात् पश्चात्प्रोक्षण माचरेत्।
 प्रवेश बलि हीने तु नष्टञ्च भवति ध्रुवम्। - स्वायंभुवे

இப்போது பிரவேசபலிவிதி கூறப்படுகிறது. பூமிபரீட்சை, கிராம நிர்மாணத் தொடக்கம், புனருத்தாரணம், சூனியப்பிரதேசப்பிரவேசம், அரண்மனைப் பிரவேசம், அதன் ஆரம்பவேளை, பிரதிஷ்டை முதலியன நிகழ்வுகளிலும், மஹாமாரியின் கோபத்தால் ஏற்படும் தொற்றுநோய்கள் மற்றும் நோய்களால் நாட்டு மக்களின் மரணம் சம்பவித்தல், உயிர்களின் மரணம், அரசுக்கு இடையூறுகள் சம்பவித்தல் மற்றும் ஆலயத்தின் புதிய மண்டபங்கள், வீதிகள், கோபுரம், நந்தவனம், தடாகம் என்பன அமைக்கும்போது என புதியகாரியங்கள் தொடங்கும்போதும் கர்ஷணம் முதல் ப்ரதிஷ்டை வரையான கிரியைகளிலும் பிரவேசபலி சொல்லப்படுகிறது.

ஆலயத்தினுள்ளே பிறப்பு, இறப்பு, சங்கமம், ரத்தம் காணப்படுதல், பிரம்மஹத்தி, பசுவதை, தீவிபத்து. ஆடு, ஓட்டகம், கோழி, நாய், நீசர்களின் மரணம், நீசர்களின் பார்வை படுதல், மாமிசபோஜனம், திருடர் நுழைதல், விக்கிரகங்களில் தொடுதல், சேதப்படுத்துதல் இவற்றால் ஆலயத்தினுள் பூத - ராட்சச - யட்சர்களின் பிரவேசம் ஏற்படுமாதலால் அவர்களை அகற்றுவதற்காக ப்ரோட்சண காலங்களில் பிராயச்சித்தமாக பிரவேசபலி முதலில் செய்யப்படவேண்டும். அதன்பின் ரட்சோக்ன ஹோமம்,

திசா ஹோமம், வாஸ்துபூஜை என்பவற்றை முறைப்படி செய்து ப்ரோக்ஷணத்தைச் செய்க. பிரவேச பலி இல்லையேல் நஷ்டம் ஏற்படும். - சுவாயம்புவம்.

வமம்! பலன் ஫ர்!

புரவெஸ ஸதி ஸம்யக்ஷ ஜ்ஜிஷுசி ரஜோவயந்।
 மூரூய வுசி காரம் ராஜ ராஷ்ட்ர ஸஜ்ஜிஷுசி।
 ததக் ஸ்ரூந ஸஜ்ஜிஷுசி ஸுத ஜார ஸுவ புஷ்டி।
 தஸூரூஷ்டி புரயதெந ததூணஸு ஸதிம் உஷெக்॥

प्रवेश बलि संयुक्त मभिवृद्धि रमोघयन्। ग्रामालय वृद्धि करं राज राष्ट्र समृद्धिदम्।
 तत्तत् स्थान समृद्धिञ्च पुत्र दार सुख प्रदम्। तस्मात्सर्व प्रयत्नेन तत्क्षणस्य बलिं ददेत्॥

பிரவேச பலியோடு செய்யப்படும் கிரியைகள் விருத்தியாகும். கிராமம், ஆலயம் முதலியவற்றிற்கு நன்மை. அரசனும் அரசும் செழுமைபெறும். மனைவி, மக்கள் சுகம் பெறுவர். அதனால் இயன்றவரை முயன்று பிரவேச பலியை செய்க.

ஸதிமணஃ! பலிகணம் பலிபணம்!

யக்ஷ ராக்ஷஸ ஹிதாபத பிஸராப புரஸூராக்ஷஸாஃ।
 காஸிகாபத ஸரயூபத ஸஸம்வா ஹெரவாஜயஃ।
 மூரூயாஜி வாஸூநாம் ஸூநூஸூநெ விஸெஷதஃ।
 ததக் ஸ்ரூநாநி ஸம்வராபு ஸவெஷ்டாஜுஷெ ஸதிஃ।
 தெஷாம் நிரஸநாயூய தூஷூயூம் ஸதிஜாபரெக்ஃ।
 நிபகிதாஸூ ஜிநாக் ஸூஷூவார ஸஜநிதெ।
 கூஷ்டி பகெஷ விஸெஷெண ஜாநூபகெஷ ஸதிங்கூரம்।

यक्ष राक्षस भूताश्च पिशाच प्रह्वराक्षसाः। कालिकाश्च सरल्याश्च ससंघा भैरवादयः।
 ग्रामालयादि वास्तूनां शून्यस्थाने विशेषतः। तत्तत् स्थानानि संप्राप्य सर्वेषामुच्यते बलिः।
 तेषां निरसनार्थाय तृप्त्यर्थं बलिमाचरेत्। निश्चितास्तु दिनात् पूर्वं शुक्रवार समन्विते।
 कृष्ण पक्षे विशेषेण चान्यपक्षे बलिकुरु।

யட்சர், ராட்சசர், பூதர், பிசாசர், பிரம்மராட்சசர், காளிகள், சரளிகள், பைரவர்கள் ஆகியோரை கிராமம், ஆலயம், முக்கியமாக சூனியப் பிரதேசங்களில் அவர்களை வெளியே அனுப்புவதற்காக, அவ்விடத்தை (கிழக்கு முதலிய திக்குகளை) அடைந்து அவர்களைத் திருப்தி செய்வதற்காகவும் அவர்களுக்குரிய பலியை வழங்குக. நிச்சயிக்கப்பட்ட தினத்திற்கு முன்னதாக வரும் கிருஷ்ணபட்சம் வெள்ளிக்கிழமை பிரவேச பலிக்குச் சிறப்பானதாகும்.

வாதிஃணுஷ்। பலி மண்டலம் பலிமண்டலம்।

ஐஷ் கா ரஜநீஃலிணுஷ்। ஸம்வஃலிணுஷ்। ஸ்ரீயக் ஸ்ரீயக்।
 ஐநுஷ்யாநெ லாஷ் கொண லாஷ்யுஷாஃ சிவூதக்।
 யாஜ்யாநாஹதாரஸுஷா நெஷ்யூஷா கொண ஷட்குஷ்।
 வாரூணூஷா பஹகொணஹ வாயவூஷா ஷொஃஸம் ஹவெக்
 ஸௌஜ்யாநாஃ சிகொணஹ ஸஸாநூஷா ஹிகொணக்
 ததூதூலிணுஷ்யாதஹெவ ஸ்ரீவூஷி ஸ்ரீஸொ நுஸெக்।

इष्टका रजनीचूर्णं शंखचूर्णं प्रथक् प्रथक्। इन्द्रस्थाने चाष्टकोण माघेय्यान्तु त्रिवृत्तकम्।
 याम्यायाञ्चतुरश्रन्तु नैऋत्यां कोण षट्कम्। वारुण्यां पञ्चकोणञ्च वायव्यां षोडशं भवेत्
 सौम्यायान्तु त्रिकोणञ्च एशान्याञ्च द्विकोणकम् तत्तत्पूर्णयुतञ्चैव पूर्वादि क्रमसो न्यसेत्।

செங்கற்பொடி, மஞ்சள்மா, சங்குப்பொடி ஆகியவற்றால் மண்டலக் கோலங்களை ஆங்காங்கே இருக. கிழக்கில் அஷ்ட கோணம், அக்கினிதிக்கில் மூன்று வட்டம், தெற்கில் சதுரம், நிருதியில் அறுகோணம், மேற்கில் பஞ்சகோணம், வாயுதிக்கில் பதினாறு கோணம், வடக்கில் முக்கோணம், ஈசானத்தில் இருகோணம் என அந்தந்தப் பொடிகளினால் மண்டலங்களை வரைக.

तरुणं नाळिकेरञ्च जंबीरं कदली फलम्। लड्डुकं मोदकापूपं वटकाद्यन्य भक्ष्यकान्।
नाळिकेर दळैः श्यामैर्निर्मितं विस्तृतंकटम्। पञ्चस्रेहार्द्रं संसक्तं ज्वाला दीपिकयान्वितम्।
तत्तत् स्थानोक्त पुष्पाणि बलिद्रव्याणि चाहरेत्। निशा चूर्णं जलं रक्त पानार्थं लाज चूर्णयुक्।
गोमयञ्चैव पात्राणि घण्टा धूपादि पात्रकम्। एवमादाय मन्त्रीतु ब्रह्म सन्धिं प्रवेशयेत्।

விக்னேஸ்வரபூஜை, சங்கல்பம், அஸ்த்ரதேவதாபூஜை, புண்யாகம், பஞ்சகவ்யம், பேரீபூஜை முதலியவற்றைச் செய்து ஜயபேரிகை கோஷத்துடன் அஸ்த்ரதேவரை சிவிகையில் ஏற்றி, வலதுகையில் கத்தி அல்லது ஞானகட்க கூர்ச்சத்தை எடுத்துக்கொண்டு தனித்தனிப் பாத்திரத்தில் மஞ்சள்மா, செங்கற்பொடி, அர்க்யம், பஞ்சகவ்யம், புண்யாகம், அன்னம், நீற்றுக்காயத் துண்டுகள், மஞ்சள்நீர், சந்தனம், பூக்கள், வஸ்திரம், தீப்பந்தம், தூபம், தென்னம்பூ, கமுகம்பூ, இளநீர், எலுமிச்சம்பழம், வாழைப்பழம், லட்டு, மோதகம், வடை முதலிய பட்சணங்கள், வாழையிலை, பச்சை தென்னோலைத்தடுக்கு பஞ்சதைலதீபங்கள், கோமயம், மணி, தூப தீப பாத்திரங்கள் அந்தந்தத் திக்குக்குரிய பூக்கள், பலிப்பொருட்கள் என்பவற்றோடு பிரம்ம சந்திக்குச் செல்க.

ब्रह्मसन्धिः। ब्रह्मसन्धिः।

மொடியாபெஷு ஸ்லக்ஷுக்ஷு ஜ்ஞெணாஸூாங்ஸு ஸெயநம்।
புண்ணாஹொபெஷு: பஹ்மஸெஷு: ப்ரொக்ஷயெஷெவ ஹிதயௌ।
ஐஷ் கா ரஜநீ ஁லெனெஷு: ஸாங்஁லெனெஷு யுயாவியி।
ஜ்ஞெயம் ஁தாரஸூம் வா பஃகாகாரம் ஸஜாலிவெக்।
வந஁஁லெனெஷுந கொண஁ ஸ்ரஷம் யுக்ஷுா ஁க்ஷயெக்।
க்ஷயாவா விஷ்஁லெனெஷுந கொண஁ஷுத்஁ ஸஜாலிவெக்।
தாபெஜ: பூபெஷு: ஸாங்஁க்ஷயு க்ஷயெஷுாஸெஸூர஁த:।
வ஁ஷுஸூாநெஷ்ஜாலிஷு ஜ஁யக்ஷுக்ஷு ஁஁லெஜயெக்।
தஸூாஸநெ ஸ்ரஷவஸு விநுஸெத்஁ ம஁க்ஷு।
ஸாபெஷு: பஃபூபெஷுஷு க்ஷாங்ஷுாபெஷு ஸ்லக்ஷயெக்।
ஹெரிகாம் ஜ்ஜெங் தாங் வதிகா஁தௌ யொஷயெக்।

யலிவ லீவ வலனெவ லெனாஜ்ஞ ஸுஸொலிதஃ।
 தாஸுணம் னாஸிகெரஞ் தாஸுலிதம் ஸலி தபுணஃ।
 ஸுலாஹம் ஸுஸுர ஸுஸுஸுணம் லெனாஜ்ஞ ஸுஸுலிதம் ஸுஸுலெகம்।
 ஸுஸுணம் ஸுஸுலாஸுலிதம் ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம்।
 ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம்।
 ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம்।
 ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம்।
 ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம்।
 ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம் ஸுஸுலெகம்।

गोमयाद्यै स्समभ्युक्ष्य मन्त्रेणास्त्रांबु सेचनं। पुण्याहोदैः पञ्चगव्यैः प्रोक्षयेच्चैव भूतलम्।
 इष्टका रजनी चूर्णैः शंखचूर्णै र्यथाविधि। मण्डलं चतुरश्रं वा पद्माकारं समालिखेत्।
 एकचूर्णेन कोणन्तु शेषं युक्त्या प्रकल्पयेत्। अथवा पिष्टचूर्णेन कोणवृत्तं समालिखेत्।
 लाजैः पुष्पैः संप्रकीर्यं अध्येष्यास्त्रेश्वरन्ततः। बह्वस्थानेऽञ्जमालिख्य महालक्ष्मीं प्रपूजयेत्।
 तस्यासने श्वेतवस्त्रं विन्यसेत्तत्र गन्धकम्। सुगन्धैः पद्मपुष्पैश्च कुंकुमाद्यै स्समर्चयेत्।
 भेरिकां मद्वत् तावत् बलिकाले तु घोषयेत्। धूप दीप फलञ्चैव मनोज्ञञ्च सुशोभितम्।
 तरुणं नाळिकेरञ्च तांबूलं बलि तर्पणम्। शुद्धान्नं क्षीरं संयुक्तं महालक्ष्म्यै बलिं क्षिपेत्।
 पानकं पात्रमापूर्यमनेन दशतर्पणम्। त्रिपञ्च सप्त दश वा तर्पणस्य विधिः स्मृतः।
 भूतले नाळिकेरस्य दत्तं कूष्माण्डं खण्डकम्। कदली नाळिकेरञ्च मोदकं लाज सत्कुक्कुम्।
 कुसुमं नाळिकेरञ्च क्रमुकस्य च धूपिका। पञ्चतैलार्द्रं संपीतं ज्वाला दीपिकयान्वितम्।
 जंबीरं लाज तांबूलं रक्तपुष्पं समायुतम्। एवमेव बलिं तत्र क्षिपेद्वैप्रे तत्र हि।

கோமயம், அஸ்த்ரமந்திரத்துடன்கூடிய ஜலம், புண்யாக பஞ்சகவ்ய ஜலம் முதலியவற்றால் புரோட்சணம் முதலியவற்றைச் செய்து பூமியைச் சுத்திகரித்தபின் செங்கற்பொடி முதலியவற்றால் சதுரம் அல்லது கமல மண்டலம் வரைக. ஒரு பொடியினால் கோணங்களை அமைத்து ஏனையவற்றை யுக்திப்படி செய்க.

அல்லது அரிசிமாவினால் கோணம் வட்டம் ஆகியவற்றை வரைக. லாஜம், புஷ்பம் முதலியவற்றைப் பரப்பியபின் அஸ்திரதேவரைப் பூஜிக்குக. பிரமஸ்தானத்தில் கமலம் வரைந்து வெண்ணிற வஸ்திரம் விரித்து, சந்தனம் வைத்து, தாமரைமுதலிய வாசனைப் பூக்களாலும் குங்குமத்தாலும் மஹாலக்ஷ்மியைப் பூஜிக்குக. பேரீ, மத்தளம், தாளம் முதலியவற்றை ஒலிக்கச்செய்து, தூபம், தீபம், பழம், இளநீர், தாம்பூலம் இவற்றோடு பால்சேர்ந்த சுத்தானந்தத்தை பலியாக வழங்கித் தர்ப்பணம் செய்க. பானகத்தைப் பாத்திரத்தில் நிரப்பி பத்து தர்ப்பணம் செய்க. 15, 7, அல்லது பத்து என்பது தர்ப்பணத்தின் விதி. நிலத்தில் வாழையிலை பரப்பி நீற்றுக்காய்த் துண்டினை வைத்து, வாழைப்பழம், தேங்காய், மோதகம், லாஜம், சத்துமா, தென்னம்பூ, கமுகம்பூ, பஞ்ச தைலத்தில் நனைத்த தீபம், எலுமிச்சம்பழம், தாம்பூலம், சிவப்புப் பூ ஆகியவற்றை அங்கேயே பலியாகக் கொடுத்து அவ்வத்திக்கில் (அதே மந்திரங்களைச் சொல்லி) மீண்டும் ஒருமுறை அவற்றை எறியவேண்டும்.

ஐந்ருஷ்டாநம் | इन्द्रस्थानम् |

ஐந்ருஷ்டாநம் ததொ மக்ஷா டெலிவூவக் டெராக்ஷணாஹிக்ஷ |
 நிரா ஹிணூஹிஃ காயூம் டெஹ்கொண ஹூஹிவா |
 சுஷ் கொணம் ஸஹாஹிஷு தக் ஸஜீஹெஹ்ஜஹிஹெக் |
 ஸ்ரூஹவஸூஹ விநூஸூ மஹஹுஹெஷ் ஸூஹஹுயெக் |
 ஹிஹ ஹீஹம் ஹாயஸாஹம் தாஹ்ஹிஹம் ஹிஹ தஹுண |
 ஹஹுஷெ ஸஹவாஹூஹம் ஸஹஹொஷண ஹூஹஹெக் |
 சுஹதூஹாஹம் ஹக்ஷாஹாஹம் ஹாஹிஹெஹ ஹெஹெக் |
 ஹக்ஷாஹம் ஹாஹ ஹக்ஷுஹ ஹிஹீஹுஹ ஹிஹம் ஹுஹெக் |
 ஹுஹஹம் ஹிஹாஹுஹ ஹிஹம் ஹக்ஷாஹெஹ ஹஹுஹெஹெக் |
 ஐந்ருஷ்டாநம் விஹஹுஹம் மஹுஹம் ஹிஹ ஹூஹெ |

इन्द्रस्थानं ततो गत्वा पूर्ववत् प्रोक्षणादिकम् | निशा चूर्णादिभिः कार्यं पञ्चकोण मथापिवा |
 अष्टकोणं समालिख्य तत् समीपेऽञ्जमालिखेत् | श्यामवस्त्रञ्च विन्यस्य गन्धपुष्पैस्समर्चयेत् |

धूप दीपं पायसाञ्च तांबूलं बलि तर्पणम्। बल्यन्ते सर्ववाद्यानां संघोषण मथाचरेत्।
अत्रत्यानान्तु यक्षाणां नादिकेर दळकटे। रक्ताञ्च लाज सक्तुञ्च मिश्रीकृत्य बलिं क्षिपेत्।
क्षिप्रं शिवाज्ञया यूयं यक्षावै शक्रदेशके। इद्रस्थानं विमुच्यध्वं गच्छध्वं गिरि मध्यमे।

இந்திரஸ்தானத்தில் புரோக்ஷணம் முதலியவற்றை முன்போல் செய்து பஞ்சகோணம் அல்லது எண்கோணம் வரைந்து அதனருகே கமலம் வரைக. கருநிறத்துணி விரித்து, சந்தனம், பூக்கள் சமர்ப்பித்து, தூபதீபங்களும் பாயசான்னம், தாம்பூலம், பலி முதலியவற்றையும் கொடுத்துத் தர்ப்பணம் செய்து, தென்னோலைத் தடுக்கில் ரக்தான்னம், லாஜம், சத்துமா இவற்றைக்கலந்து பலிகொடுத்து, யட்சர்கள் அவ்வடத்திலிருந்து மலைப்பிரதேசத்திற்குச் செல்லுமாறு வேண்டுக.

சுஹிஸ்டாநஃ। அग्रिस्थानम्।

சுஹிகொணம் ததொ மகூபா ஸ்ரீவசுவக் ஸ்ரோக்ஷணாஸிக்ஷி।
சிகொணம் வா சிஷுத்வம் வா ஸுரக்ஷஷ் சுஹிஸ்டாக்ஷி।
ஸஜீஸெ ரக்ஷவஸ்தும் உ ரக்ஷ மஹஸு ஸுஷ்டிக்ஷி।
ஸுஹிக்ஷு க்ஷுஸுஸெஸ்தாஸெந்ரு ஜ்ஜுபா ஸுஸெஸ்டுஸுஜ்ஜுயெ
ஜ்ஜுஸம் ஸெரி தாஸஸு ஸஸ்யொஷ்ரு ஸஸி க்ஷாஸெகெ।
தத்ருஜீஸெந ஸஸஸ்ரீஜ்ரு ஜீஸொஸஸு விஸெஸஷ்தஃ।
சுஸ்ரீஸெம் ஜ்ஜு ஸஸ்யுக்ஷம் உஸுக்ஷு ம்ஸொஸக்ஷி।
தஸுஸுணம் ஸஸிஜாஸம் உ ஸ்ரீவசுவத்ஸுரிக்ஷுயெக்ஷி।
சுஸுஸுய ஜ்ஜுஸஸுஸுநாஸம் ரக்ஷஸொஸம் ஸஸிஜாஸஸெக்ஷி।
ஸொ ராக்ஷஸ மஸா யஸ்யம் உஸுஸெகொஸா ஜ்ஜுஸஸாஸஃ।
க்ஷிஸெம் ஸிஸாஜ்ஜுயா யஸ்யம் ராக்ஷஸொ சுஹிகொணமாஸஃ।
சுஹிகொணம் விஜ்ஜுயுஸம் மஜ்ஜுயுஸம் ஸிஸி க்ஷாஸெகெ।

अग्रिकोणं ततो गत्वा पूर्ववत् प्रोक्षणादिकम्। त्रिकोणं वा त्रिवृत्तं वा सुरक्तेष्टकचूर्णकैः।
समीपे रक्तवस्त्रं च रक्त गन्धञ्च पुष्पकम्। बन्धूक कुसुमैश्चान्यै र्जपा पुष्पैस्समर्चये
मद्वलं भेरि ताळञ्च संघोष्य बलि कालके। तत्तन्मूलेन संपूज्य दीपान्तञ्च विशेषतः।

अपूपं मधु संयुक्तं चरुकञ्च गुळान्नकम्। तर्पणं बलिदानंच पूर्ववत्परिकल्पयेत्।
आग्नेय मण्डलस्थानां रक्षसां बलिमाचरेत्। भो राक्षस गणा यूयं चण्डकोपा महाबलाः।
क्षिप्रं शिवाज्ञया यूयं राक्षसा अग्निकोणगाः। अग्निकोणं विमुच्यध्वं गच्छध्वं गिरि कानने।

அக்னிதிசையில் முன்போல் புரோக்ஷணம் முதலியன செய்து, முக்கோணம் அல்லது மூன்று வட்டம் சிவப்புச் செங்கற்பொடியினால் வரைந்துஅருகில் சிவப்பு வஸ்திரம் விரித்து செஞ்சந்தனம், சிவப்புப் பூக்கள் பரப்பி, சண்பகப்பூ, செம்பருத்திப்பூ ஆகியவற்றால் பூஜித்து, மத்தளம், பேரி, தாளம் இவற்றை ஒலிக்கச்செய்து, அப்பம், தேன், சர்க்கரைச்சாதம், சத்துமா முதலிய பலிகளை வழங்கி, தர்ப்பணம் கொடுத்து தீப்பந்தம் ஏற்றி மலைக்காடுகளுக்குச் செல்லுமாறு ராட்சசர்களை அனுப்புக.

யஶஸூநஃ। यमस्थानम्।

யாஜ்ஞாஃ உபஸம் ததொ மகூயா வபிவ்ஸுவக்ஷ் ப்ரோக்ஷணாதிக்க்ஷ் ।
 ஷ்டௌக்ஷணம் பௌக்ஷணம் வா தஸ்யாஸஸௌஸ்க்ஷுந் ।
 க்ஷௌவஸ்க்ஷுந் விந்யஸ்ய மஹம் க்ஷௌமரதிஹ்வ ।
 சுஹுய்யு பௌடஸ்யெஃ ஸுஸௌஸ்தி வநிதாஹம் யதிவ ஜீவக்ஷ் ।
 ஜஹாஹம்கார ஹதிதஸ்ய த்ருஷ்ட்யூயம் ஹவத் ப்ரஹ்ம ।
 க்ஷிப்ரம் ஸரிவாஜ்ஞயா ஸஸ்வெ யாவஜ்ஞக்ஷிண இத் வநிதாஃ ।
 யாஜ்ஞாஃ உபஸம் விஜுய்யம் மஜ்யம் பவதுதொஉரெ ।

याम्यां दिशं ततो गत्वा पूर्ववत् प्रोक्षणादिकम्। षट्कोणं पञ्चकोणं वा तस्यासन्नेञ्जकल्पनम्।
कृष्णवस्त्रञ्च विन्यस्य गन्धं कृष्णागरूद्रवम्। अभ्यर्च्य पाटलैः पुष्पैः स्तिलात्रं धूप दीपकम्।
महाहंकार भूतस्य तृप्त्यर्थं भवतु प्रभो। क्षिप्रं शिवाज्ञया सर्वे यावद्दक्षिण दिग् स्थिताः।
याम्यां दिशं विमुच्यध्वं गच्छध्वं पर्वतोदरे।

தென்திசையில் முன்போல் புரோக்ஷணம் முதலியன செய்து, அறுகோணம் அல்லது பஞ்சகோணம் வரைந்து அருகில் கமலம் அமைத்து, கறுப்பு வஸ்திரம் விரித்து கருஞ்சந்தனம் (அகில்) பாதிரிப்பூ சமர்ப்பித்து, மஹா அஹங்கார பூதத்தின் திருப்திக்காக, எள்ளன்னம் பலிகொடுத்து தூப தீபம் காட்டி மலைகளின் நடுவே சென்றுவிடுமாறு அனுப்புக.

நிஃதிஸ்யாநஃ। நிஃதிஸ்தானம்।

ததொ நிஃதி கொணனு மகூா டெலிவுவனுக்ஷணஃ।
 ஐஷ்டகா ஁லிணுக்கா஁ஷ்டு வஸுகொண ஁யாவிவா।
 கொண ஁ா஁ஸகம் திவு தஸுாஸனெஸு க஁நஃ।
 விஸம் வணு வஸுனு விநுஸெக் ரகூ மஃகஃ।
 நீதா஁ டெஸெர஁஁யு யொநி஁ஸெஷ்டு க஁ஷ்டெகெஃ।
 க஁ஸரானம் ஁஁஁஁ த஁஁஁஁ ஁தி஁஁஁஁।
 ஈகடா஁ஷ்டு ஁லிதஸு ஁லிகர஁஁ ஁தி஁஁஁஁।
 ரகூ஁஁ ஁ா஁ஸக஁஁஁ தயா க஁ஷ்டா஁஁ ஁ணு஁஁।
 டெலிவுவக் ஁தி ஁஁஁஁ க஁஁ ஁வ஁ வியாநதஃ।
 ஈகடா஁ஷ்டு ஁லிதஸு துஷ்டு஁஁ ஁வத஁ டெ஁஁।
 க஁஁஁ ஈரிவா஁஁யா யலி஁ விஸா஁஁ ஈ஁஁஁஁஁஁।
 டெ஁஁஁ ஁஁஁஁஁ கொணம் ம஁஁஁஁ வந ஁யுகெ।

ततो निःश्रुति कोणन्तु गत्वा पूर्ववदुक्षणम्। इष्टका चूर्णकाद्यैश्च वसुकोणं मथापिवा।
 कोणं द्वादशकं लिख्य तस्यासन्नेन कल्पनम्। पिशंगं वर्णं वस्त्रञ्च विन्यसेत् रक्तं गन्धकम्।
 नीलार्कं पत्रैरभ्यर्च्य योनिपुष्पैश्च कृष्णकैः। कृसरान्नं लङ्गुकञ्च तर्पणं बलिमेवच।
 शकटाक्षस्य भूतस्य सूकरश्च बलिर्भवेत्। रक्तान्नं लाजसक्तुञ्च तथा कूष्माण्डं खण्डकम्।
 पूर्ववत् बलिं दीपान्तं कृत्वा सर्वं विधानतः। शकटाक्षस्य भूतस्य तृप्त्यर्थं भवतु प्रभो।
 क्षिप्रं शिवाज्ञया यूयं पिशाचाः शीघ्रगामिनः। प्रमुच्य नैऋतं कोणं गच्छध्वं वनं मध्यके।

நிருதி திசையில் முன்போல் புரோக்ஷணம் முதலியன செய்து, எண்கோணம் அல்லது பன்னிரு கோணம் சிவப்புச் செங்கற்பொடியினால் வரைந்து கமலம் அமைத்து, அருகில் பழுப்பு வஸ்திரம் விரித்து செஞ்சந்தனம், நீலஎருக்கலைப் பத்திரம், கருங்காக்கணவன் பூ, எள்ளுச்சாதம், மோதகம் இவற்றை வழங்கித் தர்ப்பணம் செய்து, சகடாக்ஷ பூதத்தின் திருப்திக்காக பன்றியை பலிகொடுப்பதாக பாவனையில் ரக்தான்னம், நீற்றுக்

காய்த்துண்டு, லாஜம், சத்துமா கலந்த பலியை வழங்கி, தீப்பந்தம் ஏற்றி, பிசாசர்களை வேகமாகக் காடுகளுக்குச் செல்லுமாறு அனுப்புக.

வாருணஸ்தானம்। वारुणस्थानम्।

[illegible]

गङ्गा वारुणदिग्भागं पूर्ववत्प्रोक्षणादिकम्। पूर्ववत् दशकोणं वा वसुकोणमथापि वा। तदासन्नेञ्जकं वृत्तं विन्यसेत् कृष्ण कंबळम्। गन्धं पुत्राग पुष्पञ्च मुद्गात्रं धूप दीपकम्। सक्तुका मोदकापूपं तथाप्रथुक लाजकम्। सर्ववाद्य समायुक्तं नाना पुष्प समन्वितम्। तक्षकाख्यस्य भूतस्य मेषं वै श्वेतलाञ्छितम्। अन्यत् सर्वं विशेषेण बलिं पूर्ववदाचरेत्। देवं विज्ञापयेदेवं तृप्तिर्भवतु सांप्रतं। तक्षकाख्यस्य भूतस्य तृप्त्यर्थं भवतु प्रभो। क्षिप्रं शिवाज्ञया यूयं भवन्तो ब्रह्मराक्षसाः। विमुच्य वारुणं स्थानं गच्छध्वं जलधे स्तटम्।

மேற்குத்திசையில் முன்போல் புரோக்ஷணம் முதலியன செய்து, தசகோணம் அல்லது எண்கோணம் வரைந்து அருகில் கறுப்புக் கம்பளம் விரித்து சந்தனம், புன்னைப்பூ, பயற்றம்சாதம், சத்துமா, மோதகம், அப்பம், அவல், லாஜம் முதலியன வழங்கி, தூபதீபம் காட்டி, தக்ஷகன் என்ற பூதத்தின் திருப்திக்காக

வெள்ளை அடையாளத்துடன் கூடிய ஆட்டைப் பலிகொடுப்பதாக பாவித்து பிரம்மராட்சசர்களை அங்கிருந்து சமுத்திரத்திற்கு அனுப்புக.

வாயுஸ்தானம்। वायुस्थानम्।

வாய்கொண் ததொ மகூா ஸ்ரிவ்ஷவக் ஸ்ரோக்ஷணாலிக்ஷி।

ஹாநுகொணம் தொய்யம்வா யம்வ உயிண்டாழி நிதிதூழி।

പീതവസ്തു വിനുശു സഖുപുഷ്പാചുനം ഹവേക്।

உரிசாண் உரு ஸஜிபுரும் யாஜ பூஷ ஸஜநிதடி.

உணவாடி ஸஜோபெதம் கூஸிகாம் பரிஜயெதத:।

ജാഥാ ഭീപാജ്ജയ്യു സഖും ഹൃഖുജായരേക്.

யாதாகாவுஸு ஹிதஸு துஷ்ட்யும் ஸவத் ப்ரஹ்ம ।

ஸ்ரீவத்ஸ் ஸ்ரீவாஜ்யா யுயம் கௌடிகா: ஸ்ரீவத்ஸாநிந:।

வாயுகொண் விஜய்யும் மதியும் வநய்யுநெ

वायुकोणं ततो गत्वा पूर्ववत् प्रोक्षणादिकम्। भानुकोणं षोडशंवा शंख चूर्णादि निर्मितम्।

पीतवस्त्रन्तु विन्यस्य सर्वपुष्पार्चनं भवेत्। चित्राञ्च चरु सम्मिश्रं लाज पुष्प समन्वितम्।

चण्डवाद्य समोपेतं काळिकां पूजयेत्ततः । ज्वाला दीपान्तमभ्यर्च्य सर्वं पूर्वदाचरेत् ।

घातुकारव्यस्य भूतस्य तृस्यर्थं भवतु प्रभो । शीघ्रं शिवाज्ञया यूयं कालिकाः शीघ्रगामिनः ।

वायुकोणं विमुच्यध्वं गच्छध्वं वनमध्यमे।

வாயுதிசையில் முன்போல் புரோக்ஷணம் முதலியன செய்து, பன்னிருகோணம் அல்லது பதினாறு கோணம் சங்குப்பொடியினால் வரைந்து அருகில் மஞ்சள் வஸ்திரம் விரித்து எல்லாவகைப் பூக்களும், சித்திரான்னம், சுத்தான்னம், லாஜம் இவற்றை வழங்கிக் காளிகளைப் பூஜை செய்க. தீபதண்டமும் வைத்து காதுகா என்ற பூதத்தின் திருப்திக்காக பிரார்த்தித்து, கர்டுகளின் நடுவே காளிகளை அனுப்புக.

அக்னிதிசையில் முன்போல் புரோக்ஷணம் முதலியன செய்து, சங்குப்பொடி, செங்கற்பொடி இவற்றால் முக்கோணம் அல்லது மூன்று வட்டம் வரைந்து அருகில் சிவப்பு வஸ்திரம் அல்லது பலநிறத்துணி விரித்து சரலீ முதலிய யட்சிணிகளையும், தண்ணீரிலிருக்கும் பிரம்மராட்சசர்களையும், மரநுனிகளில் வசிப்பவர்களையும், மலையுச்சிகளிலுள்ள ராட்சசர்களையும் வாழைப் பழம், அன்னம், உப்பு, வழங்கி பூஜித்து தீப்பந்தம் சமர்ப்பித்து, மஹோதரன் என்ற பூதத்தின்திருப்திக்காகப் பிரார்த்தித்து, நீண்ட இருமுகிகளான யட்சிணிகளையும்திருப்திசெய்து, யட்சர்கள் ராட்சசர்கள் யாவரையும் மலைக்காடுகளுக்கு அனுப்புக.

ईशानस्य दिशं गत्वा पूर्ववत् प्रोक्षणादिकं लेखयेत् शंख चूर्णाद्यैः षट् त्रिंशत् कोणकं ततः ।
पद्मं वा वसु वृत्तं वा तस्य सन्नेतु लेखयेत् । शुभ्र वस्त्रञ्च विन्यस्य गन्ध पुष्पञ्च विन्यसेत् ।
अपूप तिल संयुक्तं वटकं मधु संयुतम् । वेताळानां भैतवानां तृप्तिदञ्च भवन्निदम् ।
महावीरस्य भूतस्य तृप्त्यर्थं भवतु प्रभो । शीघ्रं शिवाज्ञया यूयं वेताळा भैरवादयः ।
शाकिनी डाकिनी मुग्धाः सर्वभूताश्च येस्थिताः । विमुच्येशान दिक् भागं गच्छध्वंतु श्मशानके ।
इति संघोष्य वाद्यानां शब्दस्वन समन्वितम् । ज्वाला दीपादिकं सर्वं बलि शिष्टं प्रकीर्य च ।
शीघ्रमन्यत्र गत्वा तु सवासस्त्रान् माचरेत् । उद्धृळनं त्रिपुण्ड्रं च धृत्वा घोरास्त्र मन्त्रवित् ।
शतमर्धं जपेन्मन्त्री रक्षोघ्नं होम माचरेत् ।

ஈசானதிசையில் முன்போல் புரோக்ஷணம் முதலியன செய்து, முப்பத்தாறு கோணம் சங்குப் பொடியினால் வரைந்து அதன்பின் கமலம் அல்லது விருத்தம் அமைத்து, அருகில்

வெள்ளை வஸ்திரம் விரித்து சந்தனம், பூக்கள் பரப்பி எள் கலந்த அப்பம், தேன் கலந்த வடை, வேதாளங்கள் பைரவர்களின் திருப்திக்காக வழங்கி, மஹாவீரன் என்ற பூதத்தின் திருப்திக்காகப் பிராரத்தித்து, தீப்பந்தம் முதலியவற்றோடு, சாகினீ, டாகினீ முதலியோரும், வேதாளங்கள், பைரவர்களும் மயானத்திற்கு செல்லுமாறு அனுப்புக. மீதிப் பொருட்கள் யாவற்றையும் அகற்றிவிட்டு, விரைந்து சென்று அந்த ஆடையுடனேயே ஸ்நானம் செய்து, விபூதி தரித்து, அகோராஸ்திர மந்திரம் நூறு அல்லது அதிற்பாதி ஜபித்து ரக்ஷோக்ன ஹோமத்தைச் செய்க.

ரக்சௌதாஷ்டஹோதவிடி: ரக்ஷோக்ச ஹோமம்

ரக்ஷோஹோமவிதி:

ஸூயம்ஹவெ। சுவாயம்புவ ஆகமம். ஸ்வயம்புவே।

சுத: பரம் ப்ரவக்ஷுதாதி ஸூஹம் ரக்சௌதாஷ்ட ஹோதக:।
 ராக்ஷஸாஸூர நாஸராயுதம் கூயுதாஜக்சௌதாஷ்ட ஹோதக:।
 க்ஷீர திரெண தக் த்ரெவ்ருவ்ருதாநவ்ருண தெஸிக:।
 ரக்சௌ விஷ்விநாஸராயுதம் கூயுதாஜக்சௌதாஷ்ட ஹோதக:।
 ப்ராஸாத தெவ்ரு ஹாமெ த்ர க்ஷிணெ தொத்ரெண வா।
 நிஸா விஷ்விதா த்ரெணதாஜெ ரதம்கூதூ வதக:।
 ஸ்ருணீத சிதயம் க்ருத க்ஷிணெதாத்ரகம் ஹவெக்।
 விஷ்ருஸூரம் வதகூதூ பூணூஹம் தெவ்ரு வதூதா।
 த்யுஜெ ஸ்ருணீதெ தத்ர வாத்ர தெதம் வகணீதக:।
 த்ருத்யு விநூஸெக் கூஹம் பரிவார வடம் விநா।
 கூஹ த்யு த்ர ஸந்த்ர த்யுத்யுதக்சௌதாஷ்ட தெவதா:।
 சிஸூதத க்ருதாதத பரஸூம் த்ரதம் த்யு
 விஸூரண த்ர வதூதம் சிணெதம் த்ரு தெவதா:।
 த்ருதா க்ருதா விதவக் ஹூகூத க்ருதாநித:।
 ஹித தெத விஸாதாந்ரு ஹக்யதம் த்ருதாஷ்ட:।
 வதவாதத ஸந்தாஸம் ஹாவதேதூ விதக்ஷண:।
 த்ருதா க்ருதா வதகூதூ தெதாத்ரெஸூபதாரகெ:
 கூஹஸூதாயபாஸூதூ க்ருத ஸ்ருணீத த்யு
 தாஸம் த்ருதாந்ருத்யு வதகூதூஸூதாரி த்ருதவக்
 த்ருதெண வ்ருதவதூதம் ரக்ஷவதூத்யாத்ரெ
 த்ருதெண தாஸிகெரத வதூதூதா பாதூதகெ
 த்ருதெண ஸ்ருணீதெ தெவ தாஸிகெரெ ஸிவம் யதெக்
 ரக்ஷுதா ரக்ஷி பதூதம் க்ருதவதூதம் ஸிவம் யதெக்

உபா ஸப்த உ ஸம்வொ ஹி ஸஷ்டபஸ்யு வியீயதெ।
 சுஷ்டாஉபாஹுதி: ப்ரொகூதிதி கூபுாவஸ ஸீஜகெகெ:।
 நிம்பாடி ஸிம்ப தெதவங் ஶிஸ்ரீகூகூக பாகுகெ।
 கூஹுராணாங் ஸலியொ ஶீயீ திவ ஸஷ்டபு:।
 பவீகரண ஸம்யாசுக் கூலிஸ்ராணு பவ வணுயாக்।
 கூணுஷ்டபாஜ ஸலிசுங் ஶ்ஞானெ உலிவ ஸம்யாத்।
 ப்ரதூசுக் உநுவாகூக் ஹுநெஉகெகூபு ஹொஉகூ:।
 உஹாஸஸெதி ஶ்ஞெண ஸம்யொஜூனெ ஶ்ஞாம் ப்ரதி।
 ஸஷ்டாஜாதெந ஸலியம் உரா வாநெந ஹொஉயெக்।
 ஹுநெஉஜூஉயொரெண வாக் ததூராஷெணதம்।
 பூநரீஸாந ஶ்ஞெண பங்விம்ஸதி ஸம்வொயா।
 பவீகரண ஸம்பாத ஶாஜூ யாநூநி ஹொஉயெக்।
 ஸஷ்டபம் யவ ஸம்யாசுக் ஸம்ஸாநெந ஸதாபூகூ:।
 திவாகூத ஶ்வொரெண ஸதஜாஜெந ஸம்யாதம்।
 ஸம்பாஉ உவூஜாஉய வ்விஷ்ட கூபொஉ ஶாஉரெக்।
 கூயொராஸூம் ஸதம் ஹூகூா ஸதம் பாவூபதாஸூக்ம்।
 கூயூஸூம் யொஜூ கூம்ஹெதம் யலிப நீராஜகெயூஜெக்।
 வஜூஸூம் நாஸிகெரஸூம் கூம்ஹஸூம் ப்ரஜயெதூநம்:।
 ப்ரணடூஹுதிங் ஹொஜானெ உாந்ஸூாஹு ஸலிம் உரெக்।
 பங்ஸாநிம் யொஷஸாநிம் ஶ்ராஸூனெஸூஹ யொஷயெக்।
 ஹூலி ஸவூாணி ஸம்யொஜூ கூம்ஹொநெ: ப்ரொகூயெஜூரா:।
 சூயாஹூரம் ஸவூம் ப்ராகூாரம் மொபூராடிகூ:।
 ஶவம் கூகூா உஹாஜஜீ கூத கூகூொ ஹவெதூதம்:।

अतः परं प्रवक्ष्यामि शुभं रक्षोघ्न होमकम्। राक्षसासुर नाशार्थं कुर्याद्रक्षोघ्न होमकम्।
 क्षीर मिश्रेण तत् द्रव्यैस्तिलानस्त्रेण देशिकः। रक्षो विघ्न विनाशार्थं कुर्याद्रक्षोघ्न होमकम्।
 प्रासाद पूर्व भागे च दक्षिणे चोत्तरेण वा। निशा पिष्टादि चूर्णाद्यै रलंकृत्य समन्ततः।

स्थण्डिल त्रितयं कल्प्य दक्षिणोत्तरकं भवेत्। विघ्नेश्वरं समभ्यर्च्य पुण्याहं पूर्वं वर्त्मना।
 मध्यमे स्थण्डिले तत्र साष्ट पत्रं सकर्णिकम्। तन्मध्ये विन्यसेत् कुंभं परिवार घटं विना।
 कुंभ मध्ये तु संपूज्य ध्यायेद्रक्षोघ्न देवताम्। त्रिशूलञ्च कपालञ्च परशुं डमरुं तथा
 विभ्राण मुग्र वपुषं त्रिणेत्रं चन्द्र शेखरम्। दंष्ट्रा कराळ विलसत् भ्रुकुटी कुटिलान्वितम्।
 भूत प्रेत पिशाचादीन् भक्षयन्तं महाप्रभुम्। बडवानल संकाशं भावयेत्तु विचक्षणः।
 इति ध्यात्वा समभ्यर्च्य षोडशैरुपचारकैः कुंभस्योभयपार्श्वे तु कल्पित स्थण्डिल द्वये।
 दारु पीठं न्यसेन्मध्ये वस्त्रन्तस्योपरि न्यसेत् दक्षिणे सितवस्त्रन्तु रक्तवस्त्रन्तथोत्तरे।
 दक्षिणे नाळिकेरञ्च खड्गमुत्तर पार्श्वके। दक्षिणे स्थण्डिले चैव नाळिकेरे शिवं यजेत्।
 शक्त्यादि शक्ति पर्यन्तं आसनस्थं शिवं यजेत्। आसनाद्युपचाराणि पञ्चमावरणान्तकम्।
 धूप दीपञ्च नैवेद्यं तांबूलं मन्त्र पुष्पकम्। पश्चादुत्तर पीठे तु खड्गावरण मर्चयेत्।
 खड्गेशासनमभ्यर्च्य नवशक्तिं समर्चयेत्। महादेवी च वाग्देवी पार्वती कृत्तिकायनी।
 महेशी रक्तशक्तिञ्च काळिका चण्डिकायनी। वीरशक्तिञ्च खड्गेशं कर्णिकेशान मध्यके।
 खड्गेश मूर्तिमावाह्य तन्मूलं मन्त्रमुच्चरन्। करवाळ कपालोद्य द्यूत शार्दूल वाससम्।
 अट्टहासोल्लसद्भक्तं कर्पूर मुख वासितम्। रक्त कुण्डल केयूर ज्वलत् पावक सन्निभम्।
 एवं ध्यात्वा समभ्यर्च्य खड्गेशं मन्त्रवित्तमः। असितांगो रुरुश्चण्डः क्रोध श्रोन्मत्त भैरवः।
 कपाली भीषणश्चैव संहारश्चाष्ट भैरवाः। पूर्वादीशान पर्यन्तमर्चयेत् स्वस्व नामतः।
 आसनाद्युपचाराणि सर्वं कृत्वा विधानतः। रक्तान्नञ्च बलिं दद्यात्तथा कूश्माण्ड खण्डकम्।
 बलि मण्डल पूर्वोत्तु कुण्डेवा स्थण्डिलेपि वा। आधानादि विवाहान्तं अग्निकार्योक्त मार्गतः।
 अग्निहृत् पद्म मध्येतु यजेद्रक्षोघ्न देवताम्। दीपान्तमर्चयित्वा तु ततो होमं समाचरेत्।
 रक्षोघ्न सूक्तमन्त्रेण शतमाज्येन होमयेत्। अपामार्गञ्च वकुळं पलाशाश्च तथ मेव च।
 वेणु बिल्वाग्रकञ्चैव समिधः संप्रकीर्तिताः। प्रत्येकं समिधश्चैव पञ्चविंशति संख्यया।
 पञ्चभिर्वा हुनेत्तत्र कार्पासं सर्षपं हुनेत्। दश सप्त च संख्या हि सर्षपस्य विधीयते।
 अष्टादशाहुतिः प्रोक्तमिति कार्पास बीजकैः। निंबादि बिंब तैलञ्च मिश्रीकृत्येक पात्रके।
 काञ्चुराणाञ्च समिधो मरीची तिल सर्षपम्। फलीकरण संयुक्तं कूश्माण्ड फल खण्डयुक्।
 कृणुष्वपाज सूक्तञ्च मन्त्रान्ते मूल संयुतम्। प्रत्युक्त मनुवाकान्तं हुनेद्रक्षोघ्न होमकम्।
 दहाशसेति मन्त्रेण संयोज्यान्ते ऋचां प्रति। सद्योजातेन समिधं चरु वामेन होमयेत्।
 हुनेदाज्यमघोरेण लाजं तत्पुरुषेण तु। पुनरीशान मन्त्रेण पञ्चविंशति संख्यया।
 फलीकरण संपात माज्य धान्यानि होमयेत्। सर्षपं यव संयुक्तं रंशानेन शतार्धकम्।

திலாக்ஷத மகோரேண ஸதமாஜ்யேன ஸ்யுதம்। ஸ்பாட ட்ரவ்யமாடாய ஸ்வஸ்துக்ஷோம மாசரேத்।
 அகோரஸ்த்ர ஸத் ஹுதா ஸத் பாஸுபதாஸ்த்ரகம்। அஸ்திஸ்த்ர யோஜ்ய கும்பேது டூப நிராஜ்ஜகேர்யஜேத்।
 ஸ்வஸ்த்ர நாஸ்திகேரஸ்த்ர கும்பஸ்த்ர பூஜயேத்புன:। பூர்ணாஹுதிஸ்த்ர ஹோமாத்ர சாத்ரநாஸ்த்ர ஸலிம் சரேத்।
 பஜ்ஜஸாத்ர ஹோஸாத்ர ஸ்ராவணஸ்த்ர ஹோஸேத்। ஹதி ஸர்வாஸ்த்ர ஸயோஜ்ய கும்போதே: ப்ரோக்யேதூரு:।
 அலயாஸ்த்ரந்ர ஸர்வ ப்ராகாரம் கோபுராடிகம்। எவ் க்ஷுதா மஹாஸ்த்ரந்ர க்ருத க்ருத்யோ மவேதத:।

இனி, மங்களமான ரக்ஷோக்ஷ ஹோமத்தைச் சொல்லப்போகிறேன். ராக்ஷஸர், அஸுரர்களின் அழிவிற்காக ரக்ஷோக்ஷ ஹோமம் செய்க. பால் கலந்த திரவியங்களினாலும், எள்ளினாலும் அஸ்திர மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்வது ராக்ஷஸர்களின் இடையூறுகள் நீங்குதற்காகவே. ஆலயத்தின் கிழக்கு, தெற்கு, வடக்கு திக்குகளில் ஒன்றில் அரிசிமா, மஞ்சள்மா என்பவற்றால் அலங்கரித்து, தெற்கு வடக்காக மூன்று மேடைகள் அமைக்குக. விக்னேஸ்வரபூஜை, புண்யாகவாசனம் அமைக்குக. நடு மேடையில் அட்டதளபத்மம் வரைக. பரிவார கும்பங்கள் இல்லாமல் அதில் ஒரு கும்பத்தை வைக்குக. அதில் ரக்ஷோக்ஷ தேவதையை இங்கு தரப்பட்டுள்ள தியான முறைப்படி பூஜிக்குக.

கும்பத்தின் இருபுறத்திலும் இரு மேடைகள் அமைக்க. அதன்மேல் மரப் பீடம் வைத்துத் துணி விரிக்க. தென்புறப் பீடத்தில் வெள்ளைத்துணி விரித்து அதன்மேல் தேங்காயும், வடக்கு மேடையிலே சிவப்புத்துணி விரித்து அதன்மேல் கத்தியையும் வைக்கவேண்டும். தெற்கில் உள்ள தேங்காயில் சக்தியாதி சக்தி பர்யந்தம் பஞ்சமாவரணம்வரை சிவனைப்பூஜித்து உபசாரங்கள் வழங்குக. அதன்பின் வடக்கில் கத்தியில் கட்கேசரை ஆசனமூர்த்தி மூலமாக தியான சகிதம் பூஜித்து நவசக்திகளையும், (மஹாதேவி, வாக்தேவி, பார்வதி, காத்யாயனி, மஹேஸ்வரி, ரக்தசக்தி, காளிகா, சண்டிகா, வீரசக்தி) அஷ்ட பைரவர்களையும் கிழக்கிலிருந்து ஆவரணமாகப் பூஜித்து, சிவப்பு அன்ன உருண்டையும், நீற்றுக்காய்த் துண்டும் பலியாக வழங்கவும்.

அந்த பலிமண்டலத்திற்குக் கிழக்கே குண்டத்தில் அல்லது மேடையில் அக்னியை விவாஹம் வரை (வ்ருத்தாக்னி) செய்து, ரக்ஷோக்ன தேவரை ஆவாஹனம் செய்து, தர்ப்பண தீபனங்கள் வழங்கி, ரக்ஷோக்ன குக்த மந்திரத்தால் நெய் ஹோமமும், நாயுருவி, மகிழ், பலாசம், அரசு, மூங்கில், வில்வம், மா முதலிய சமித்துக்களால் இருபத்தைந்து ஆகுதி அல்லது ஐந்து ஆகுதிகளாவது வழங்கி, பருத்திக் கொட்டை பதினெட்டு ஆகுதிகளும், கடுகு பத்து அல்லது ஏழு ஆகுதிகளும் ஹோமம் செய்க. வேப்பெண்ணெய் முதலிய ஐந்து தைலங்களின் கலவையாலும், காஞ்சுரம் சமித்தினாலும், மிளகு, எள்ளு, கடுகு முதலியவற்றாலும், தவிட்டுடன் சேர்ந்த நீற்றுக்காய்த் துண்டுகளாலும், க்ருணுஷ்வாஜ குக்தம், இறுதியில் மூலமந்திரத்துடன் ரக்ஷோக்ன ஹோமத்தைச் செய்க. தஹாசஸ என்ற மந்திரத்தால் சமயோஜனம் செய்து இறுதியில் ருசாம்ப்ரதி மந்திரத்தாலும் ஹோமம் செய்க.

சத்யோஜாதத்தால் சமித்து, வாமதேவத்தால் அன்னம், அகோரத்தால் நெய், தத்புருஷத்தால் லாஜம், ஈசானத்தினால் மீண்டும் பலீகரணமும், இருபத்தைந்து ஆகுதிகளும் கடுகும் நெல்லும் சேர்த்து ஈசானத்தினால் ஐம்பது ஆகுதிகளும், அகோர மந்திரத்தால் எள்ளு, அட்சதை, நெய்சேர்த்து நூறு ஆகுதிகளும், ஸ்விஷ்டக்ருத ஹோமமும் செய்து அகோராஸ்த்ரம், பாசுபதாஸ்த்ரம் நூறு நூறு ஹோமங்கள் செய்து பூர்ணாகுதி வழங்கி, அந்தர்பலி பஹிர்பலியும் கொடுத்து, அக்னியிலிருந்து கும்பத்தில் சேர்த்து பூஜைகளை நிறைவேற்றுக. பஞ்ச சாந்தி, கோஷ சாந்தி ஜபம் செய்க. இதயத்தில் யாவற்றையும் சேர்த்தபின் கும்ப ஜலத்தை ஆலயத்தின் உட்புற வீதிகள் எங்கும் கோபுரம் வரை தெளிக்குக.

அனுபந்தம் - தகவல் தொகுப்பு

மனனத்திற்குகந்த - பல்வேறு தகவல்களைத் தருகின்ற

சிந்ரிய ஆகம சுலோகங்கள்

பாடி, சூழநீய், சுவடி ஸாநாநி

பாத்ய, ஆசமனீய, அர்க்யம் கொடுக்கப்படவேண்டிய இடங்கள்

பொடிஃ பொடிஃபுஜஃபெ வசெது உ சூஉநீயகழி
சுவஃபு ஸரிபவரி வெவவஸு பஃபு ஐவபுகாநி உ॥

பாத்யம் பாதங்களிலும் ஆசமனீயம் முகத்திலும் அர்க்யம் சிரசிலும் புஷ்பம், அறுகு, அக்ஷதை ஆகியவற்றுடன் சேர்த்துக் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

பொடிஸ் ஓவ்ராணி

பாத்தியத் திரவியங்கள்

உயிரும் உந்நொபெதும் ஐவடிவ விலாபு ஸம்யதது!
உதகுடிபு ஸஜாயுசுதம் பாடிநெதசு உஜாஹுதது||

இலாமிச்சை வேர், சந்தனம், அறுகம்புல், வெண்டுகு ஆகிய நான்கும் பாத்யத்தில் சேரவேண்டும்.

சூஉஉந ஓவாணி

ஆசமனீய திரவியங்கள்

வனறா மவம் கவடா ஜிவதி ஜாத் வறம் உரழி
ஷடீ ஓவந் ரஸ வஸ்யுதம் சிவவஸு சூஉநீயகழி||

ஏலம், இலவங்கப்பட்டை, பச்சைக்கர்ப்பூரம், நாவல்பழம், ஜாதிக்காய், சிற்றேலம் ஆகிய
ஆறும் ஆசமனீயத் திரவியங்களாகும்.

சுவாமி உருவ வர்ணாணி

அர்க்கியத் திரவியங்கள்

சுவ: கூர் சுமாமாணி தனும: வுநாவிறும:|
சுவையுமாற ம ஐதி பெருகொ யவெ: விரியுசெவ்வறு||

ஜலம், பால், தர்ப்பைநுனி, அரிசி, புஷ்பம், எள், நெல், வெண்கட்டு ஆகிய எட்டுப் பொருட்களும் அர்க்கியத் திரவியங்களாகும்.

கும்பத்தின் குடம் மாமிசம். அதனுள் இருக்கும் நீர் இரத்தம். ரத்தினங்கள் எலும்பு. சுற்றப்படும் நூல் நாடிகள். வஸ்திரம் தோல். மந்திரம் உயிர். கூர்ச்சம் மயிர். மாவிலை ஜடை. மாதுளம்பழம் பற்கள். தேங்காய் தலை. இவ்வாறு சர்வதேவதா ஸ்வரூபமான கும்பமானது உருவகிக்கப்படுகிறது.

பிரதிஷ்டை, புரோக்ஷணம் என்றெல்லாம் சொல்லப்படும் கும்பாபிஷேகமானது ஆவர்த்தனம், அநாவர்த்தனம், புனராவர்த்தனம், அந்தரீகம் என நான்குவகைப்படும்.

ஜெதம்-மு-ஹண்டாரஸஸ் சிதீயம் சுஜ்ஜாஸாபுணஸி
 ருதநஸாஸம் துதீயனூ நயநொநீனாநம் உதாஃ||
 பனாஜம் ப்ர-திஜா ஸாசிஃ ஹஜ்ஜம்-மு-ஜி ப்ர-ஜகூறிணஸி||
 ஜொயிவாவஸநம் ஸபு ரகூஷாவஸநம் சுஷஜி||
 நவஜம் வாஸுபுஜா உ ஜஸஜம் பனா மவஸுகி||
 ருஜி-ஜணபவஸ-ஸூரஸம் தாஜஸம் ஸயந-துவா||
 ஹொஜகூஜு குயொஜஸஸ் ஸூரவநனா உதாஜுஸி||
 தியிஸம்-புஸ் ஸுஸாஸனா ஹொஜஸம் ஜகூ-புஜநஸி||

வலவஹஸும்தயாநாஜ விவாஹோஷாஹஸுமஹவெஸி
சுஷாஹஸும விபாநெந ஜஹுமஹுண வஹுவுகஸு||

கும்பாபிஷேகத்திலிடம்பெறவேண்டிய கிரியைகளை 64, 30, 18 எனப் பலவகையாகக் கூறுவர். அவற்றில் முக்கியமான 18 கிரியைகளை வரிசைப்படுத்திக் கூறுவதே அஷ்டாதசக் கிரியாவளியாகும். இதில் கூறப்படும் 18 கிரியைகளும் வருமாறு.

1. ம்ருத்சங்கிரகணம்	10. பஞ்சகவ்யம்
2. அங்குரார்ப்பணம்	11. மண்டப சம்ஸ்காரம்
3. ரத்ன ந்யாசம்	12. சயனாரோபணம்
4. நயனோன்மீலனம்	13. ஹோமம்
5. ப்ரதிமாசுத்தி	14. பிம்பஸ்தாபணம்
6. கிராமப் பிரதக்ஷணம்	15. அஷ்டபந்தனம்
7. ஜலாதிவாசம்	16. மந்த்ரபூஜை
8. ரக்ஷாபந்தனம்	17. நாமகரணம்
9. வாஸ்துபூஜா	18. விவாஹம்

யாநுஸாவநஸு||

வேதிகையில் இடப்படும் தானியங்கள்

வெஷிக்ஷாஜயுஷெவெவெவ சுஷுஷொனெனெனா ஸாவிவிஃ
தவஸூக்யம் தணுமம் ப்ராக்ஷம் தவஸூக்யம் ஜஷ வஸ்யுதம்
தவஸூக்யம் ஜஹுஸ்யுக்ஷம் ததஜம் திஹுஜயுதெ
தவஸூக்யெனெவ மொயுஜம் நிஹாவனம் தஹுவுகஸு||

வேதிகை மத்தியிலே

1. எட்டு ஆழாக்கு நெல்.
2. அதன் அரைவாசி அரிசி.
3. அரிசியின் அரைவாசி உழுந்து
4. அதன் அரைவாசி பயறு
5. பயறுக்குச் சமமான எள்ளு
6. அதன் அரைவாசி கோதுமை
7. அதன் அரைவாசி அவரை ஆகிய சப்த தானியங்கள் இடப்படவேண்டும் என்பது ஒரு முறை. (காரணாகமம்)

பஞ்சாசனம் என்பதற்கிணங்க ஐந்து தானியங்கள் இடுகின்ற வழக்கமே அதிகம் உண்டு.

||வாசிவார கூஹ ஸஹஸ்ர||

யாகசாலையில் பரிவார கும்பங்களின் எண்ணிக்கை.

இங்கு கூறப்படுவது பொதுவான கணக்கு. சுபிரமணியருக்கு மேற்கிலும் சிவனுக்குக் கிழக்கிலும் அம்பிகைக்கு வடக்கிலும் ஒவ்வொரு கும்பம் அதிகம்.

புராக்ஹுதகூஹம் ததெகாமி கூஹஸு|
 லாக்ஷிணஸ்வெஷ் நிஜதிசுயக்ஷாந்
 வாக்ஷணஸ்பக்ஷ வாயுசிதீயஸு|
 ஸொஜெயம்ஸூகாசு துயகூஹஜீஸெ||

கிழக்கில் ஐந்து, அக்னி மூலையில் ஒன்று, தெற்கில் நான்கு, தென்மேற்கில் மூன்று, மேற்கில் ஐந்து, வடமேற்கில் இரண்டு, வடக்கில் நான்கு, ஈசானத்தில் மூன்று ஆக இருபத்தேழு கும்பங்கள்.

||கூஹ ஜெவதா நாஜாநி||

யாக கும்பங்களின் பெயர்கள் : சீவன் யாகம்

ஸாந்தி நதி ஜஹாக்ஷாஸு ஐநுஸுமயபூஸஸெவஸு|
 சுபிவிபூஷாஸு ஹம்மீஸு விஸுஸொயஜவாஸுபஸு|
 நிஜதிஸெஸுவ விஷுஸு நிவுதிபூஸபாதயா|
 வுஷஸுஸுஷுஷுஸுஸு ஜஹாஸுஷு புஹம்ஜநஸு|
 விநாயகஸு புதிஷாஸு ஜெவீஸுஸு கூஸெஸுஸு|
 மூஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஜஹாஸு க்ஷேஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு||

1. சாந்திகலை	10. யமன்	19. வாயு
2. நந்தி	11. வாஸ்து	20. விநாயகர்
3. மஹாகாளர்	12. நிருதி	21. பிரதிஷ்டாகலை
4. இந்திரன்	13. விஷ்ணு	22. தேவீ
5. சூரியன்	14. நிவிர்த்திகலை	23. சண்டேஸ்வரர்
6. அக்னி	15. விருஷபர்	24. குபேரன்
7. வித்யாகலை	16. ஸ்கந்தர்	25. சப்தகுரு
8. ப்ருங்கீ	17. வருணன்	26. ஈசானர்
9. விக்னேசர்	18. மஹாலக்ஷ்மி	27. பிரம்மா
		28. க்ஷேத்ரபாலர்

இங்கு சிவன் யாகசாலையில் கிழக்குவாயிலின் இடதுபுறக் கும்பத்திலாரம்பித்து வலமாக 28 கும்பங்களின் பெயர்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்கு பூஜைமுறைப்படி கிழக்குத் துவாரத்தின் இடதுபுறக் கும்பத்தின் பெயர் ஆரம்பித்தாலும் பின்னர் பூஜைக்கிரமமோ அன்றி வலமாக வரிசைக்கிரமமோ பின்பற்றப்படவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

யாக கும்பங்களின் பெயர்கள் : விநாயகர் யாகம்

ஸு^நவக^நசு^ந ஸு^நய டா^நமி^நவ டா^நநொ^நவி^ந ஷெ^நவ^நவ^ந।
 ஸ^நவ^நபா^நயொ^நய^நஜா^நஜா^நத்^ந நெ^நஜ^நதி^நவி^ந டு^நஹு^நஉ^நஷி^நக^நஃ।
 நி^நவ^நதி^நமி^ந டு^நரி^நஜ^நண^நசு^ந வ^நர^நு^நண^நஃ^நக^நஷ^நத^நவா^நய^நக^நஃ।
 வா^நய^நவீ^நடு^நஸ^நஉ^நமு^நஸு^ந பு^நதி^நஷா^நக^நு^ந ஹ^நஉ^நண^நக^நஃ।
 சு^நப^நஸ^நவ^நப^நமா^நந^நவ^நவ^ந ஂ^நஸா^நநொ^நஸு^ந ஹா^நண^நஜ^நவ^நவ^ந।
 ஸு^நபு^ந ஹ^நதி^நஸா^நநி^நக^நயா^ந ஸ^நவ^நவி^நஸ^நதி^ந ஸ^நவ^நய^ந।
 வி^நஸ^நஸ^நஸ^ந யா^நம^நஜ^நதீ^நட^நவ^ந ப^நஜ^நய^நது^ந வி^நஸ^நஷ^நத^நஃ॥

1. சுவக்திரர்	10. நிருதி	19. உக்ரர்
2. இந்திரன்	11. விதண்ணு	20. பிரதிஷ்டாகலை
3. சூரியன்	12. மூலவிகம்	21. கும்பசண்டர்
4. அக்னி	13. நிவிருத்திகலை	22. குபேரன்
5. வாமனர்	14. கிரிதண்டர்	23. சப்தகுரு
6. வித்யாகலை	15. வருணன்	24. ஈசானர்
7. சங்கபாலர்	16. சேஷத்ரபாலர்	25. பிரம்மா
8. யமன்	17. வாயு	26. சுப்ர஠்தர்
9. மாலினி	18. வீரேசர்	27. சாந்திகலை

இங்கு விநாயகர் யாகசாலையில் கிழக்குவாயிலின் வலதுபுறக் கும்பத்திலாரம்பித்து வலமாக 27 கும்பங்களின் பெயர்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

யாக கும்பங்களின் பெயர்கள் : சுப்பிரமணியர் யாகம்

ஸாதிஃ ஸுஷெஹம் ஸுஸுபம் ஸக்தம் பத்வெஹ் ஸஜெயெக்சு
 ஹந்நாபி ஜயெ ஜாத்நாணம் வஹிகொணெ ஓ பாவகஸு
 யாஜெ விஜ்நா ஜஹாவத்ரி ததஃ ஸெநாவதி யஜெ
 நெஃதெநிஜதி விஷு ஜஹாவக்ஷீம் ப்ரபத்ஜயெக்சு
 சுவெ நிவ்ரத்ரி ஸிவிநம் மஜெ வர்ணஜெயெக்சு

வாயும மணஸம் க்ஷெத்ரஸம் வாயவநாநிஸிவஹஜயெஸி
 ப்ருதிஷாஷெவஸைநாநு ஸுலிசும் ஸௌஜஸ்துஸா
 ஸம்ஸாநஜெவியாதாஸம் மூஸுஸௌஸாநஸுக்ஷ யஜெஸி||

1. சாந்திகலை	10. யமன்	19. வாயு
2. சுதேஹர்	11. மஹாலக்ஷ்மி	20. கணேசர்
3. சுமுகர்	12. நிருதி	21. க்ஷேத்ரபாலர்
4. இந்திரன்	13. விஷ்ணு	22. பிரதிஷ்டாகலை
5. சூரியன்	14. நிவிர்த்திகலை	23. தேவசேனா
6. அக்னி	15. மாரர்	24. சுமித்ரசண்டேஸ்வரர்
7. வித்யாகலை	16. கஜர்	25. குபேரன்
8. மஹாவல்லி	17. வருணன்	26. சப்தகுரு
9. தேவசேனாபதி	18. குஹாஸ்த்ரம்	27. ஈசானர்
		28. பிரம்மா

இங்கு முருகன் யாகசாலையில் கிழக்குவாயிலின் இடதுபுறக் கும்பத்திலாரம்பித்து வலமாக 28 கும்பங்களின் பெயர்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்கு பூஜைமுறைப்படி கிழக்குத் துவாரத்தின் இடதுபுறக் கும்பத்தின் பெயர் ஆரம்பித்தாலும் பின்னர் பூஜைக்கிரமமோ அன்றி வலமாக வரிசைக்கிரமமோ பின்பற்றப்படவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

யாக கும்பங்களின் பெயர்கள் : தேவீ யாகம்

ஸானிஹஜிணிஜீவாஹ ஸஹீஷெவீஹ ப்ராஹ்மீஸி||
 ஸஹீஸாஹாதயொஜுஸௌ ஹநுஸௌவ ப்ருவஹஜயெஸி
 விஷ்ணாஸுநிநிசாஸிநுள ஸுமூஷெவீஹக்ஷிணை||
 வமூஷாஸுவாஸுநாஸுஹ ஹக்ஷீஷெவீஹஸௌவஹ
 நிவ்ருத்திஹிணிஜாஸிநுள சாஸுஸுணீஹ ப்ருஹிஜெ||
 ஜஹாஹக்ஷீஹ நீவீஹ க்ஷெத்ரவாஹுஹ ப்ருவஹஜயெஸி
 ப்ருதிஷாஸுநாஸீஹ ஜாநிநீ நாரிணீ தயா||
 ஸௌஸாநுஸா ஸுஸுஸுஸுதிநுள வாணீஹ மூஸுஸுஸுநி||

அனுபந்தம் - மனன சுலோகங்கள்

1. சாந்திகலை	10. ஸ்வர்க்காதேவி	19. நீலீ
2. பத்ரிணீ	11. வாஸ்து	20. சேஷத்ரபாலர்
3. தீப்தாதேவி	12. வர்க்காதேவி	21. பிரதிஷ்டாகலை
4. சசீதேவி	13. லக்ஷ்மீ	22. உந்மதா
5. சூரியன்	14. நிவிர்த்திகலை	23. மாநிநீ
6. சுவாஹாதேவி	15. மந்த்ரிணீ	24. நாரிணீ
7. வித்யாகலை	16. மாலினி	25. சப்தகுரு
8. குந்தினி	17. காலகண்டி	26. சுசுக்கேதினி
9. காளினி	18. மஹாலக்ஷ்மி	27. சரஸ்வதீ

இங்கு தேவீ யாகசாலையில் கிழக்குவாயிலின் இடதுபுறக் கும்பத்திலாரம்பித்து வலமாக 27 கும்பங்களின் பெயர்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்கு பூஜைமுறைப்படி கிழக்குத் துவாரத்தின் இடதுபுறக் கும்பத்தின் பெயர் ஆரம்பித்தாலும் பின்னர் பூஜைக்கிரமமோ அன்றி வலமாக வரிசைக்கிரமமோ பின்பற்றப்படவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

யாக கும்பங்களின் பெயர்கள் : பைரவர் யாகம்

ஸாணி மூணவதிஸெவ நரகாசு வனவ உ।
 ஐநு ஸுய ஸுயாமிஸு விஷ்ணுஸு விஷ்ணு।
 யஸு வாஸுநிஷிதி விஷ்ணுஸாவி நிவருதிசா।
 வடசுஸெவசுஸு வஸுணா ஐக்ஷி வாயுசுள।
 லக்ஷ்மீ திஷாஷுமூல விஜயஸுலா வனவ உ।
 மஸுஸுஸு ஸுஸாஷு ஸுஸுவிஸுதி ஷெவதா।
 ஸாஸுயாஸுணுஸு யாமஸுஸு ஸுஸுஸு

1. சாந்திகலை	10. யமன்	19. வாயு
2. கணபதி	11. வாஸ்து	20. பக்தவடுகபைரவர்
3. நரகாந்தக பைரவர்	12. நிருதி	21. பிரதிஷ்டாகலை
4. இந்திரன்	13. விஷ்ணு	22. துர்க்கா
5. சூரியன்	14. நிவிர்த்திகலை	23. விஜயபைரவர்
6. அக்னி	15. வடுகபைரவர்	24. குபேரன்
7. வித்யாகலை	16. ரக்தபைரவர்	25. சப்தகுரு
8. ஸ்கந்தர்	17. வருணன்	26. ஈசானர்
9. பீம்பைரவர்	18. மஹாலக்ஷ்மி	27. பிரம்மா

இங்கு பைரவர் யாகசாலையில் கிழக்குவாயிலின் இடதுபுறக் கும்பத்திலாரம்பித்து வலமாக 27 கும்பங்களின் பெயர்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்கு பூஜைமுறைப்படி கிழக்குத் துவாரத்தின் இடதுபுறக் கும்பத்தின் பெயர் ஆரம்பித்தாலும் பின்னர் பூஜைக்கிரமமோ அன்றி வலமாக வரிசைக்கிரமமோ பின்பற்றப்படவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

||பஞ்சாவரண ஷேவாஃ||

பஞ்ச ஆவரண தேவர்கள்

ப்ரஹ்மாநாம் ப்ரஹ்மாவதம் ஸுபாசு
 விஷ்ணுஸாரணாஸு மணெஸாரணாஸு
 ஶீகாஸுநாஸு ஶ்யாயுயாநாஸு
 ஸம்ஸஸு பஞ்சாவஸண சுஜெணஸு

பஞ்சாசன பஞ்சாவரண பூஜையில் (ஸ்நபன கும்ப பூஜை)

முதல் ஆவரணம்: பஞ்சப்பரம் ஷடங்க மந்திரங்கள் (ஈசானம் முதலியன)

இரண்டாம் ஆவரணம்: (கும்பங்கள்) அஷ்ட வித்யேஸ்வரர்கள்.

மூன்றாம் ஆவரணம்: கணேஸ்வரர்கள்.

நாலாம் ஆவரணம்: திக்பாலகர்கள்.(இந்திரன் முதலியோர்)

ஐந்தாம் ஆவரணம்: தசாயுதங்கள்.(வஜ்ரம் முதலியன)

ரக்ஷாஸபந்நா

ரஹீபந்தனம் கட்டவேண்டிய இடங்கள்

திம்மவஸ்ஸு ரூக்ஷ ஹாமெது வீஸே நாமவஸ்ஸு ஜயுஜெ||
 ஜெண்பவஸ்து ஹ ஜெயுது வரஹே ஸ்ரம்மவஸ்ஸு ஜயுஜெ||
 ஜெஹ்ஸுராஜி பௌராணாஃ ஜகஹ்ஸுவஸ்து து வஸ்யயெக்||
 ரக்ஷநாஃ வாஜஹ்ஸுவஸ்து ஸிவாவஸுஜயு வசுகெ||
 வஸுதவஸுமெ சுணஜெஸெ து ரயெ வஜ்ஜவஸ்ஸு ஜயுஜெ||

லிங்கத்திற்கு ரூத்ர பாகத்திலும் பீட நாளத்தின் மத்தியிலும் மண்பஸ்தம்பத்தின் மத்தியிலும் இடபத்திற்குக் கொம்பின் மத்தியிலும் மஹேஸ்வரர் முதலிய திருவுருவங்களுக்கு வலது கையிலும் சக்தி வடிவங்களுக்கு இடது கையிலும் சிவாஸ்திரத்திற்கு மத்திய பத்திரத்திலும் ஸ்தூபிக்கு அதனடியிலுள்ள கண்டதேசத்திலும் தேரிற்குப் பத்ம மத்தியிலும் ரக்ஷாபந்தனம் கட்டவேண்டும்.

॥சுவஷ்டி மயு॥ அஷ்டமங்கலங்கள்

ஐவபுணம் வுணபுசுஹவ வுஷுஹம் யுமுகாஜாஸு
ஸ்ரீவதம் வுவறிகம் ஸம்வம் ஜீவம் ஷெவாஷ்டி மயு॥

கண்ணாடி, நிறைகுடம், இடபம், இரட்டைச் சாமரைகள், ஸ்ரீவதம், ஸ்வஸ்திகம், சங்கு, தீபம் என்பன சிவனுக்குரிய அஷ்டமங்கலங்கள். ஏனைய தெய்வங்களுக்குச் சிற்சில மாறுபாடுகள் உண்டு.

॥ஐஸாயுயு॥ தசாயுதங்கள்

வஜ்ரம் ஸக்திஹ ஐணு வஜ்ரவாஸம் தயாம்சுஸம்
மஜா சிஸும வஜ்ர வஜ்ரஹி ஐஸாயுயு॥

வஜ்ராயுதம், சக்தியாயுதம், தண்டாயுதம், கத்தி (வாள்), பாசக்கயிறு, அங்குசம், கதாயுதம், சூலம், தாமரை, சக்கராயுதம் என்பன தசாயுதங்கள் எனப்படும். (இவை சிவனுக்குரியவை. விநாயகருக்கும் அம்பிகைக்கும் தசாயுதங்கள் வேறுபடும். ஏனைய தெய்வங்களுக்கு இவையே தசாயுதங்கள்.

அம்பிகையின் தசாயுதங்கள்

வஜ்ரம் க்ஷபாஹம் வணாஹம் நாஸாஹம் உஜ்ரஹம் வ
யஜ்ரம் வெதாஹம் க்ஷாஸிகை பாஸ வஜ்ர ஐஸைவ வ॥

கட்கம், கபாலம், மணி, நாராசம், உடுக்கு, கொடி, வேதாளம், சிறிய கோடரி, பாசம், வஜ்ரம் என்பன அம்பிகையின் தசாயுதங்கள்.

॥மணஸுரஃ (சுதீயாவாண ஷெவதாஃ)॥

கணேஸ்வரர்கள் : சீவனின் முன்றாம் ஆவரண தேவர்கள்

:சீவன் ஸ்நபனம்

நநீஸுரஃ ஐஹாஸாஹம் ஹம் மணவதிஸுயா
வஜ்ரஹம் காதீஸுயஸு பாவதீ உணநாயகஃ
வவபுஜீஸாந வயுஷம் சுஜெணைவதம் ஸ்யஜேசு॥

நந்தி, மஹாகாளர், பிருங்கி, விநாளகர், விருஷபர், ஸ்கந்தர், தேவி, சண்டேஸ்வரர்.

||ஸுஸ்யஹ்ணஸு ஷண்மதி||

சுப்பிரமணியர் ஷண் முர்த்திகள்

ஸுஸ்யஹ்ணஸு: சுஸ்யஸு ஹஸஸுநுஸுஸ்யஸு
ஸுஸ்யஸு ஹஸஸுநுஸுஸ்யஸு ஷண்மதிஸுஸ்யஸு
ஸுஸ்யஸு ஹஸஸுநுஸுஸ்யஸு ஷண்மதிஸுஸ்யஸு

சுப்பிரமணியர், குமாரர், ஹரகூனு, சுராக்கர்ஜர், சேனாபதி, சுரேசர் இவ்வாரும்
சுப்பிரமணிய ஷண்மூர்த்திகள் ஆவர்.

||ஜமதி ஷண்மதி||

சுப்பிரமணியர் ஷண் முர்த்திகள்

ஜமதிஸு ஷண்மதிஸு விஸுஸு ஷண்மதிஸு
ஜமதிஸு ஷண்மதிஸு விஸுஸு ஷண்மதிஸு
ஜமதிஸு ஷண்மதிஸு விஸுஸு ஷண்மதிஸு

ஜகத்புவ, வசத்புவ, விஸ்வபுவ, ருத்ரபுவ, பிரம்மபுவ, புவத்புவ இவ்வாரும்
சுப்பிரமணிய ஷண்மூர்த்தி மந்திரங்கள் ஆகும்.

||சுஷ ஷண்மதி||

அஷ்ட பைரவர்கள்

ஷண்மதிஸு ஷண்மதிஸு விஸுஸு ஷண்மதிஸு
ஷண்மதிஸு ஷண்மதிஸு விஸுஸு ஷண்மதிஸு
ஷண்மதிஸு ஷண்மதிஸு விஸுஸு ஷண்மதிஸு

ஷேதுக்கர், திரிபுரக்கர், வஹ்நி, யமஜிஹ்வர், காலர், சுராசர், ஏகாங்கிரி, பீமர்
இவ்வெட்டும் அஷ்ட பைரவர்களாவர்.

||ஸுஸ்யஹ்ணஸு சுஷ ஷண்மதி||

சுப்பிரமணியர் அஷ்ட முர்த்தீஸ்வரர்கள்

சுஸ்யஸு ஷண்மதிஸு விஸுஸு ஷண்மதிஸு
சுஸ்யஸு ஷண்மதிஸு விஸுஸு ஷண்மதிஸு
சுஸ்யஸு ஷண்மதிஸு விஸுஸு ஷண்மதிஸு

கார்த்திகேயர், விசாகர், குஹர், அசுராந்தகர், சேநாந், ஷண்முகர், மரவாஹனர்,
சக்திபாணி இவ்வெட்டும் சுப்பிரமணிய அஷ்ட முர்த்தீஸ்வர்களாவர்.

புலங்கபுஜர், சிகி, நீலகண்டர், பர்ஹி, கனப்பிரியர், பிஞ்சீ, கலாபீ, கேகிநர் இவ்வெட்டும் மர அஷ்ட மூர்த்தீஸ்வரர்களாவர்.

சுநரு^உயா^நபி^நரி^வபெ^வறு^வ சுரா^உழ^த சி^{தீ}ய^க:
 வ^ணர[ா]ப^{வொ} ஊ^{றா}க^{சூ}ய^ட: ஹ^{ஹெ}டு^{டு}வெ^{டு} வி^{சி}தா^ஸந^{டு}:
 வ^பஜ[:] வி^{ம்}ம^னாக[ு]ழ^ய ஊ^யடு^{டு}க^{செ}ய^வயா^ஷடி[:]
 வ^னதெ^உ உ^{தி}டு^{டு}பா^{டு}று^வ வி^{ந்}டு^{டு}வெ^{து} ஊ^{லொ} ப^ய:||

அநூல், அக்னிசிகர், கராளர், கண்டாரவர், மஹாக்ரோதர், பிஸிதாசனர், பிங்களாசூர், ஊர்த்வகேசர் இவை பைரவர் அஷ்ட மூர்த்தீஸ்வரர்களாவர்.

புவெடுகூர்ஹவநீயாழி: கொணை வுடாழிர்஁உடுதெ
 உகழிணை உகழிணாழி:ஸுநெநுதூம் யளவநாழிகுழி
 பழிஜெ மாஹுபதநாழி: வொறாழிவடாயுக்ொணகெ
 கெவறாழிஸ் ஸளஸாயாம் ஸாஜாநாழிஸ் கொணகெ
 ப்யாநெநு ஸிவாழிஸுநுதத:புராமாஜிஜிகு ஜாகு||

கிழக்கு - ஆஹவனீயாக்கனி	மேற்கு - கார்ஹுபத்யாக்கனி
தென்கிழக்கு - விருத்தாக்கனி	வடமேற்கு - பாலாக்கனி
தெற்கு - தக்ஷிணாக்கனி	வடக்கு - கேவலாக்கனி
தென்மேற்கு - யௌவனாக்கனி	வடகிழக்கு - சாமான்யாக்கனி

அனுபந்தம் - மனன சுலோகங்கள்

உத்தீநாஃ ஸ்ரூநா

நவகுண்டங்களின் முர்த்திகள்

கூரூஉத்திஃ பூவஃபுதிமாமெவஹிஃஉத்திஃபுதிமாமெவஹிஃ
உத்திஃபுதிமாமெவஹிஃஉத்திஃபுதிமாமெவஹிஃ
புதிமாமெவஹிஃஉத்திஃபுதிமாமெவஹிஃ
புதிமாமெவஹிஃஉத்திஃபுதிமாமெவஹிஃ

கிழக்கு - கூர்மாமுர்த்தி	மேற்கு - ஜலமுர்த்தி
தென்கிழக்கு - வன்னிமுர்த்தி	வடமேற்கு - வாயுமுர்த்தி
தெற்கு - யஜமானமுர்த்தி	வடக்கு - இந்தமுர்த்தி
தென்மேற்கு - அர்க்கமுர்த்தி	வடகிழக்கு - வியோமமுர்த்தி

பிரதானம் - பிரதானமுர்த்தி

கூண நாஜஸ்ரூநா

குண்டங்களின் பெயர்கள்

புருஷஃ பூவஃபுதிமாமெவஹிஃஉத்திஃபுதிமாமெவஹிஃ
புதிமாமெவஹிஃஉத்திஃபுதிமாமெவஹிஃ
புதிமாமெவஹிஃஉத்திஃபுதிமாமெவஹிஃ
புதிமாமெவஹிஃஉத்திஃபுதிமாமெவஹிஃ

கிழக்கு - புருஷகுண்டம்	மேற்கு - சத்யோஜாதகுண்டம்
தென்கிழக்கு - ஹ்ருதயகுண்டம்	வடமேற்கு - கவசகுண்டம்
தெற்கு - அகோரகுண்டம்	வடக்கு - வாமதேவகுண்டம்
தென்மேற்கு - சிகாகுண்டம்	வடகிழக்கு - சிரகுண்டம்

பிரதானம் - சிவகுண்டம்

வஸிஸு ஸ்ரூநா

குண்டங்களின் சமீத்துக்கள்

புதிமாமெவஹிஃஉத்திஃபுதிமாமெவஹிஃ
புதிமாமெவஹிஃஉத்திஃபுதிமாமெவஹிஃ
புதிமாமெவஹிஃஉத்திஃபுதிமாமெவஹிஃ
புதிமாமெவஹிஃஉத்திஃபுதிமாமெவஹிஃ

வியுஃவெ வஸாஜிஹுமெ சுசுஜீஸாந மொஹஸௌ
வெநநு ஈஸாநயொஜுஸு ஸிவாமெஸு வொஸகூ||
ந த

கிழக்கு - வன்னி

மேற்கு - அரசு

தென்கிழக்கு - ஆல்

வடமேற்கு - அத்தி

தெற்கு - கருங்காலி

வடக்கு - வில்வம்

தென்மேற்கு - இத்தி

வடகிழக்கு - வெள்ளெருக்கு

பிரதானம் - பலாசு

இதில் வேறு பாடபேதங்களும் உண்டு.

வஸிசு ஸுாநஸு

குண்டங்களின் சமித்துக்கள் : இன்னொரு வகை

சுஸகொஹுஃவெ வசுஹடாஃ வஹுஜிஜிசுஹுவெ
ஸஜீ வொஜிஸ ஜாயதஸ ஸ்ரீவசுஹ விலிசுஹுவெ
வ்யாநஸு வொஸகூ வஸியஸு வுசீதி துதாஃ||

அரசு, அத்தி, இத்தி, ஆல் என்பன கிழக்கு முதலான திக்குகளுக்கும் வன்னி, கருங்காலி, மா!ரம், வில்வம் என்பன ஆக்னேயம் முதலிய விதிக்குகளுக்கும் பலாசம் பிரதான குண்டத்துக்கும் உரிய சமித்துக்களாகும்.

யாநு ஸுாநஸு

மொயஹு வஹுஜிஹுமெ சுஸெயஸு வஸுஹவக்யா
ஹுஜிஹெது திஹவெஹ நெஹதஸு ஸாயியாநுசுஜி
வஸுஜிஹெ ஹுஜிஹெது வாயள து உணகம் ஹவெசு
சுஹகம் வஸுஜிஹெது ஜாஹெ ஈஸகொணகெ
வஸுதெ வெணவ நீவாஸ நிஹவஹு வ்யாநகெ

கிழக்கு - கோதுமை

மேற்கு - பயறு

தென்கிழக்கு - கடுகு

வடமேற்கு - கடலை

தெற்கு - எள்ளு

வடக்கு - துவரை

தென்மேற்கு - நெல்லு

வடகிழக்கு - உழுந்து

பிரதானம் - மூங்கிலரிசி, நெல், அவரை.

இதில் வேறு பாடபேதங்களும் உண்டு.

கூண நாஜலூநடி பஞ்சகுண்டங்களின் பெயர்கள்

வூவெஃ வூஸூஹூஸூபூகூ யாஜூவூஸூரிஸூதூ
வாஸூஸூஸூஸூஸூ ஸூவூஸூ வூஸூஸூ வூஸூஸூவூதூயூ
நூஸூஸூ ஸூஸூஸூஸூ ஸூஸூஸூ: பூயூநூகூணூஸூ

கிழக்கு - புருஷேந்திர - தத்புருஷம், ஹ்ருதயம்.
தெற்கு - அகோரசிரஸ் - அகோரம், சிரஸ்
மேற்கு - சத்யகவசம் - சத்யோஜாதம், கவசம்.
வடக்கு - வாமசிகா - வாமதேவம், சிகா
ஈசானம் - நேத்ர அஸ்த்ரம் - நேத்ரம், அஸ்த்ரம்.

வனூமிநா ஸூநடி பஞ்சகுண்டங்களின் அக்கினிகள்

வூவெஃவூஸூஸூஸூஸூ: ஸூஸூஸூஸூ ஸூஸூஸூஸூ
வூஸூஸூ ஸூஸூஸூஸூஸூ: ஸூஸூஸூஸூ ஸூஸூஸூஸூ
ஸூஸூஸூ தூ ஸூஸூஸூ ஸூஸூஸூஸூ ஸூஸூஸூஸூ||

கிழக்கு - ஆஹவனீயம் வடக்கு - கேவலாக்கினி
தெற்கு - தக்ஷஸணாக்கினி மேற்கு - கார்ஹபத்யம்
ஈசானம் - சிவாக்கினி

வனூகூண ஸூஸூநா ஸூநடி பஞ்சகுண்ட முர்த்திகள்

ஸூஸூஸூஸூ ஸூஸூஸூ வூயூஸூஸூஸூ வூவூஸூஸூ
ஸூஸூஸூ ஸூஸூஸூஸூஸூ ஸூஸூஸூஸூ ஸூஸூஸூஸூ
வூஸூஸூ வூஸூஸூ ஸூஸூ ஸூஸூஸூ ஸூஸூஸூ||

கிழக்கு - வாயுமூர்த்தி வடக்கு - ஜலமூர்த்தி
தெற்கு - வன்னிமூர்த்தி மேற்கு - பிருதுவீ
ஈசானம் - ஆகாசமூர்த்தி

வலிசு நாடி

பஞ்சகுண்ட சமித்துக்கள்

வொயாஸம் வொலிராஸுஸம் வுகொலாஹம்வொவொவ வ||

கிழக்கு - கருங்காலி

வடக்கு - இத்தி

தெற்கு - அரசு

மேற்கு - அத்தி

ஈசானம் - பலாசு

யாநு நாடி

பஞ்சகுண்ட தானியங்கள்

மொயாஸுஹ தியுஹெஹவ சூலகம் ஸுஹெஹவ||

நிஹவம்வெணவஹெஹவ வஹுகுணெ துஹொஹயெசு||

கிழக்கு - கோதுமை

வடக்கு - துவரை

தெற்கு - எள்ளு

மேற்கு - பயறு

ஈசானம் - அவரை, மூங்கிலரிசி.

விவெஸா, ஸிவ

வஹுகுண ஸுஹெஹவ துஹொஹயெசு

விநாயகர், சிவனுக்குரிய மூர்த்திகள்

ஸுஸொ வுலாஸிவஹெஹவ ஸுஸாஸம்வஹவஹெஹவ
ஹுகுணெ ஸுஹெஹவ துஹொஹயெசு
வஹுகுணெ ஸுஹெஹவ துஹொஹயெசு
வஹுகுணெ ஸுஹெஹவ துஹொஹயெசு

சதாசிவர், ஈஸ்வர், ருத்வர், விஷ்ணு, பிரம்மா என்போர் முறையே ஈசானம், கிழக்கு, தெற்கு, வடக்கு, மேற்கு ஆகிய திக்குகளுக்குரிய மூர்த்தீஸ்வரர்களாவர்.

எமது அடுத்த வெளியீடுகள் -

1. சீவாகமக் களஞ்சியம் ~ “சீவாகம ப்ரமான சங்கிரகம் ~ தொகுதி 2”
2. சம்ஸ்கிருதக் களஞ்சியம் ~ “சம்ஸ்கிருதம் ~ வளமும் வரலாறும்”
3. இலக்கண அறிமுகம் ~ “சம்ஸ்கிருத ஸ்வபோதின் ~ வ்யாகரண ப்ரவேசிகா”